

1989 ஏப்ரல் 25]

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

நிறுத்தத்தில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கணக்கு கொடுத்திருப்பது 157 பேர். மீதி அத்தனை பேர்களும் அத்தக் கூலிகள் மாதிரி இருக்கக்கூடியவர்கள். 300 பேர்கள் வேலை செய்யக் கூடிய அளவில் இருக்கிறார்கள். 3 மாத காலமாக அவர்களுக்கு வேலை கிடையாது. லாக்-அவுட் தான் இது வேலை நிறுத்தம் செய்வதாக சொன்னார்களே தவிர, வேலை நிறுத்தம் செய்யவில்லை. 18-ஆம் தேதியிலிருந்து லாக்-அவுட் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சமரச அதிகாரி கூப்பிட்டும், அழைத்தும் நேற்று கூட அங்கேயும் வரவில்லை, இங்கேயும் வரவில்லை இந்த நிறுவனத்திற்கு ஆண்டுதோறும் ரூ. 15 லட்சம் ஆதாயம் கிடைக்கிறது. லாபம் கிடைக்கிறது. அந்த ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளப்பட்டதாக சொல்லப்படுவது, ஆயிரம் அகர்பத்தி செய்வதற்கு ரூ. 6.80 பைசா தான். ஒரு நாளைக்கு ஆயிரம் அகர்பத்திக்கு மேலே செய்ய முடியாது. ரொம்ப குறைந்த கூலி. அதனால் தான் தொழிலாளர்கள் பூராவும் வேலை நிறுத்தத்தில் இருக்கிறார்கள். இந்தச் சூழ்நிலையில் அவர்களே சமரச முறிவு அறிக்கையை அனுப்பிவிட்ட காரணத்தால், மீண்டும் அதில் காலங்கடத்தாமல் அதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, அங்கே பல்வேறு வழக்குகளை போட்டு போலீசார் அவர்களை அலைக்கழிக்கிறார்கள். சில வழக்குகள் வந்திருக்கின்றன. எனவே அந்த லாக்-அவுட்டை திறப்பதற்கும் அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை தொழில் கோர்ட்டிற்கு விடுவதற்கும் அவசியம் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அரோஷிகா அகர்பத்தி நிறுவனம் மூடப்பட்டது குறித்து உரிய ஆவணங்களை உடன் பரிசீலனை செய்து, தொழில் நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்பக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்குமேயானால், உடன் அனுப்பி வைக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

5. மானியக் கோரிக்கைகள், 1989-90— விவாதமும், வாக்கெடுப்பும்— தொடர்ச்சி

(அ) கோரிக்கை எண். 23. கூட்டுறவு.

\*மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 23—கூட்டுறவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 78,24,01,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”



[1989 ஏப்ரல் 25]

திரு. கோ. வீரையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு கடனில் சிறு விவசாயிகள் கடனையும் மற்றவர்கள் கடனுக்கு வட்டி, அபராத வட்டியையும் தள்ளுபடி செய்து தவணை கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் குறித்து விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 23—கூட்டுறவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 78,24,01,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“he need to take effective steps to organise consumer Co-op ratives as a check to price increase” என்பது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 23—கூட்டுறவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 78,24,01,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

கோரிக்கை எண். 35. நுகர்பொருள் வழங்கல்.

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 35—நுகர்பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,17,86,37,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

திரு. என். பழனிவேல் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொது மக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டியிருக்கும் குடும்பக் கார்டுகளை உடனடியாக வழங்க வேண்டிய அவசியம் குறித்து விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 35—நுகர் பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 2,17,86,37,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, The need to replace the defective measuring instrument, at

1989 ஏப்ரல் 25] [திரு. மா. சுந்தரதாஸ்]

fair price shops at Madras and other places in the state“ என்பது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 35—நுகர்பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 2,17,86,37,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவையின்முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பெற்றுள்ளன. மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் முன்னுரையாக ஏதேனும் கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உணவு மற்றும் கூட்டுறவுத் துறை சம்பந்தமான கொள்கை விளக்கங்கள் \* இந்த அவை முன்னாலே வைக்கப்பெற்றுள்ளன. அவற்றை அவை நடவடிக்கைக் குறிப்பில் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்த அவையிலே அளிக்கின்ற மேலான கருத்துக்களின் அடிப்படையில் இறுதியாக என்னுடைய கருத்துக்களை வழங்குகிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகள் மீது இன்று விவாதத்தைத் தொடங்கி வைப்பவர் திரு. சி. கிருஷ்ணன். அவருக்கு ஓர் அறிவிப்பு. உங்கள் பகுதியிலே இருந்து இன்னும் 2 பேர்கள் அதிகமாகப் பேச வேண்டுமென்று என்னிடத்திலே வேண்டுகோள் விட்டிருக்கிறார்கள். எனவே, நீங்கள் சுருக்கமாகப் பேசினால் அவர்களுக்கு வாய்ப்பு அளிக்கலாம்.

திரு. சி. கிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு இந்தப் பேரவையிலே எனக்கு முதன்முதலாக கன்னிப்பேச்சு பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக நன்றியைக் கூறி, என்னுடைய தொகுதியைச் சார்ந்த ஓமலூர் வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும் நன்றியைக் கூறி, இந்தச் சபையிலே எனக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக் கொடுத்த எங்களுடைய பொதுச் செயலாளர் புரட்சித் தலைவி அவர்களுக்கும் நன்றியைக் கூறி, இந்தக் கூட்டுறவு மானியக் கோரிக்கையின் மீதான விவாதத்திலே என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற இருக்கிறேன்.

\*532—571ம் பக்கங்களில் இணைப்பு I ஆகவும்

572—591ம் பக்கங்களில் இணைப்பு II ஆகவும் அச்சிடப் பெற்றுள்ளன.



[திரு. சி. கிருஷ்ணன்]

[1989 ஏப்ரல் 25]

நான் இன்றைக்கு கன்னிப் பேச்சு பேச இருக்கின்றதனால் இந்தக் கன்னியை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களிடத்திலேயிருந்து காப்பாற்ற வேண்டியது பேரவைத் தலைவருடைய தலையாய கடமையாகும் என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழ்நாடு முழுவதும். . . . . (சிரிப்பு).

மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கன்னிப் பேச்சு என்று சொல்லலாம், இந்தக் கன்னியைக் காப்பாற்றுங்கள் என்று சொல்லுகிறார். அவர் ஒரு ஆண் தானே?

திரு. சி. கிருஷ்ணன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பேச்சு கன்னி. கன்னி என்றாலே அதைப் பாதுகாக்க வேண்டியது நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவருடைய, மாண்புமிகு அமைச்சர்களுடைய கடமை என்பதை இங்கே. . . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதற்காக கன்னி அல்லாதவர்களுையெல்லாம் பாதுகாக்கக்கூடாது என்கிறீர்களா? (சிரிப்பு)

திரு. சி. கிருஷ்ணன் : தமிழ்நாடு முழுவதும் மிகக் கடுமையான வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகள் தண்ணீருக்காக மிகவும் போராடி வருகிறார்கள். கிணற்றிலே ஒரு சொட்டு தண்ணீர் கூட இல்லை. மின்சாரம் இல்லை. அதனால் மின்சாரத்தின் மூலம் பம்புகளை இயக்கி தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்கும் வழி இல்லை. இந்த நிலையில் விவசாயிகளின் மீது கூட்டுறவு சங்கங்கள் கடன் வசூலை துரிதமாக எடுத்து வருகிறார்கள். இந்த அவலமான நிலையிலே விவசாயிகள் எப்படி அவர்களுடைய கடனை திருப்பிச் செலுத்த முடியும் என்பதை நாம் இந்த நேரத்திலே எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

விவசாயிகளுடைய மாடுகள் விற்கப்பட்டு அவர்கள் இன்றைக்கு சாப்பாட்டிற்கே வழி இல்லாத நிலையில் இருக்கிறபோது இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூட்டுறவுக் கடன்களை திருப்பி செலுத்த வேண்டிய நிலை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. கூட்டுறவுக் கடன்களை வசூலிப்பதிலே அதிகாரிகள் மிகக் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள். எனவே கூட்டுறவு சங்கங்கள் பெரு விவசாயிகளுக்கு வட்டியை ரத்து செய்து விட்டு, அவர்களுடைய கடன்களை நீண்டகாலக் கடன்களாக அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். சிறு விவசாயிகளுக்கு கடன் முழுவதையும் ரத்து செய்து அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல சிறு விவசாயிகள் கிணறுகளில் சுமார் 1,500 அடிக்கு கீழாக தண்ணீருடைய மட்டம் குறைந்து விட்டது.

1989 ஏப்ரல் 25] [திரு. சி. கிருஷ்ணன்]

அவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் குழாய்க் கிணறுகள் அமைத்து தண்ணீர் பாய்ச்சுவது என்பது முடியாத காரியமாக இருக்கிறது. சுமார் 20 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து குழாய்க் கிணறுகள் அமைத்தோ, அல்லது கிணறு தோண்டியோ விவசாயம் செய்வது என்பது இயலாத நிலைமையாக இருக்கிறது. அதற்காக கூட்டுறவு சங்கத்திலேயிருந்து 4 அல்லது 5 விவசாயிகளை ஒன்றாக சேர்த்து, குழாய் கிணறுகளை அமைத்துக் கொள்ள கூட்டுறவுத் துறையிலேயிருந்து அவர்களுக்கு மானியமாக பணம் உதவி செய்து, தண்ணீர் பாசன வசதியை செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அதே போல நிலவள வங்கியிலே எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் விவசாயிகளுடைய நிலைமையைப் புரிந்து கொள்ளாமல், விவசாயிகள் சாப்பாட்டிற்கே வழி இல்லாமல் இருக்கக்கூடிய இந்த நிலையிலே நிலவள வங்கி அலுவலர்கள் காரை எடுத்துக் கொண்டு சென்று விவசாயிகளிடத்திலே கடன்களை வசூல் செய்கிறார்கள். அவர்களுடைய கார் செலவும் அதிகாரிகளுடைய மற்ற செலவுகளும் விவசாயிகளுடைய தலையிலேயே விழுகின்றது. விவசாயிகளே வறுமையில் இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு தமிழ்நாடு முழுவதும் வறட்சியாக இருப்பதனால் இந்த அவல நிலையில் இது போன்ற கடன் வசூல் செய்கின்ற செலவுகளும் மற்ற செலவுகளும் விவசாயிகளின் தலையிலேயே விழுகின்றது. இந்தப் பளுவை குறைப்பதற்காக கடனை ஒத்தி வைத்து, இந்த ஆண்டு செலுத்த முடியாத நிலையில் இருக்கிற விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு கொடுத்து அடுத்த ஆண்டு வட்டியை ரத்து செய்து, அடுத்த ஆண்டு செலுத்துவதற்கு ஏதுவாக விவசாயிகள் கடன்களை புதுப்பித்துக் கொடுக்க வேண்டும். நீண்டகாலக் கடன்களாக அவைகளைப் புதுப்பித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-50)

அதே போல வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே உள்ள விவசாயிகளுக்கும் மற்ற தொழிலாளர்களுக்கும் ஐ.ஆர்.டி.பி. கடன் வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது. இதுவும் இன்றைக்கு கூட்டுறவுத் துறையிலே வசூல் செய்யப்படுகின்ற நிலையிலே இருக்கிறது. அவர்கள் வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே இருப்பதால் அவர்களால் எப்படி செலுத்த முடியும்? அவர்களுடைய கடனை, அவர்கள் திருப்பி செலுத்த இயலுமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். செலுத்த முடியாத நிலையிலே இருக்கிறார்கள். எனவே, வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே உள்ள விவசாயிகளுடைய, மற்ற குடும்பங்களுடைய கடன்களை ரத்து செய்து, கூட்டுறவுத்



[திரு. சி. கிருஷ்ணன்] [1989 ஏப்ரல் 25]

துறையிலிருந்து அவர்களுக்கு கடன்களை ரத்து செய்து அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கூறிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

விவசாயக் கடன் வழங்கும்போது அவர்களுக்கு மூன்றில் ஒரு பங்கு உரம் சேர்த்து வழங்கப்படுகிறது. 2 பங்கு பணமாகவும் ஒரு பங்கு உரமாகவும் கொடுக்கிறார்கள். விவசாயிகள் அந்த உரத்தை வாங்கி வைத்து அவர்கள் சேமித்து வைப்பதற்கு கிடங்கு வசதி இல்லை. வீட்டிலேயும் வசதி இல்லை. உரத்தை சேமித்து வைத்தாலும் மழைக்காலங்களில் வீணாகி விடுகிறது. கடன் தொல்லையைத் தாங்க முடியாமல் அவர்கள் மேலும் கடன் வாங்குகிறார்கள். பணமாக கொடுப்பதற்கு பதிலாக உரத்தை சேர்த்து கொடுக்கிறார்கள். அந்த உரத்தை விவசாயிகள் வாங்கி 100-க்கு 20 ரூபாய் தள்ளி உரக் கடையிலேயே விற்று அவர்கள் அதை பணமாக்கி விடுகிறார்கள். இதனால் விவசாயிகளுக்கு பெரும் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. எனவே, கடன் வழங்கும்போது அந்த உரத்தை வழங்காமல் அவர்களுக்கு பணமாக கொடுக்க வேண்டும். அதன் மூலம் அவர்களுடைய குடும்பம் பயன் அடையும் என்று இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்ள கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். எனவே விவசாயிகளுக்கு அந்த தொகை முழுவதையும் பணமாகவே கொடுக்க வேண்டும். உரமாக வழங்கினால் விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சேலம் மத்திய கூட்டுறவு வங்கியைப் பொறுத்தமட்டில் வெங்கட்ட செட்டியார், நாச்சியப்ப கவுண்டர், சுப்பிரமணிய கவுண்டர் போன்றவர்களுடைய தன்னலம் அற்ற உழைப்பால் கடந்த காலத்திலே கூட்டுறவுத் துறையினுடைய மெக்கா என்று அழைக்கப்பட்டு மிகச் சிறப்பான ஒரு நிலையிலே இருந்தது. ஆனால் கடந்த 1976 ஆம் ஆண்டு இன்றைய எங்களுடைய மாவட்டத்தினுடைய அமைச்சர் அன்றைக்கு மத்திய கூட்டுறவு வங்கியினுடைய தலைவராக பொறுப்பு ஏற்றபோது, அவர் கூட்டுறவு பயிற்சி பெற முடியாத அலுவலர்களை நியமித்ததால் அன்றைக்கு அந்த வங்கியினுடைய செயல் நிர்வாகம் பாதிக்கப்பட்டு அன்றைக்கு மிக மோசமான நிலைமையை அடைந்தது. அதன் பிறகு அவர் பதவி விலகும் போது 1976 ஆம் ஆண்டு வங்கியில் இட்டு வைப்புத் தொகை சுமார் 6 கோடியாக இருந்தது. தற்போது தனி அலுவலர் அவர்களும் மற்ற ஊழியர்களும் சேர்ந்து நேர்மையாக உழைத்து, அவர்களுடைய உழைப்பினால் இன்றைக்கு இட்டு வைப்புத் தொகை 115 கோடியாக உயர்ந்து வங்கி ஒரு நல்ல நிலைமையிலே இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 25] [திரு. சி. கிருஷ்ணன்]

என்னுடைய பகுதியிலே ஓமலூர் தொகுதியைச் சேர்ந்த காதையாம்பட்டியிலே 4 கூட்டுறவு ஊழியர்களை, என்னுடைய மாவட்ட அமைச்சருடைய பெயரைச் சொல்லி, அவருடைய உதவியாளர் என்று சொல்லி, என்னுடைய பகுதியைச் சேர்ந்த 4 ஊழியர்களை இடமாற்றம் செய்து சுமார் 100 கிலோ மீட்டர் தூரத்திற்கு மாற்றிவிட்டார்கள். நான் தனி அலுவலரிடத்திலே சென்று இது போன்ற காரியங்களை நீங்கள் செய்ய வேண்டாம், நான் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சரிடத்திலே சொல்வேன், மாண்புமிகு முதலமைச்சருடைய கவனத்திற்கு கொண்டு செல்வேன் என்று சொல்லியும் கூட மீண்டும் ஒரு அலுவலரையும் சேலத்திற்கு மாற்றி இதுபோன்று 5 ஊழியர்களை அரசியல் நோக்கத்துடன் இடமாற்றம் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : வேறு உறுப்பினரை நான் பேச அழைத்து விடுவேன், சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. சி. கிருஷ்ணன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதே போல இப்போது அந்த 5 பேர்களை மாற்றம் செய்து துடன் அல்லாமல் இன்றைக்கு அவருடைய உதவியாளர் என்று சொல்லி அந்த மத்திய கூட்டுறவு வங்கியினுடைய செயலாளரிடத்திலே சென்று தகாத முறையிலே அவரை மிரட்டி— நீ, நான் சொல்கின்ற காரியங்களை எல்லாம் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று—அவரிடத்திலே மிரட்டியதனால் அந்த சிறப்பான நிர்வாகி, செயலாளர் அவர்கள் தன்னுடைய பதவியை ராஜினாமா செய்துவிட்டு, இன்றைக்கு அவர் பதவியிலிருந்து விலகிவிட்டார் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனவே, இதுபோன்ற அரசியல் தலையீட்டினால்.....

\*மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகிறபோது குறுக்கிடக்கூடாது என்று இருந்தேன். ஏதோ என்னுடைய உதவியாளர் என்று அங்கு ஒருவர் தனி அலுவலரிடத்திலே போய் மிரட்டி சில காரியங்களைச் செய்கிறார், அதனாலே பயந்து போய் செயலாளர் ஒருவர் ராஜினாமா செய்துவிட்டுப் போய்விட்டார் என்று சொன்னார். நான் அந்த வங்கியினுடைய தலைவராக வருவதற்கு முன்பு அவருக்கு முறைப்படி கிடைக்கவேண்டிய சீனியாரிட்டி வழங்கப்படாமல், அவர் உதவிச் செயலாளராக இருந்தார். நான் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பிறகுதான் முறைப்படி, சீனியாரிட்டி, தகுதி அடிப்படையில், அந்த நாச்சிமுத்து என்பவருக்குச் செயலாளராக நானே அவருக்கு அன்றைக்குப் பதவி உயர்வும்



[திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம்] [1989 ஏப்ரல் 25]

தந்தேன். ஆனால் கடந்த 5, 6 ஆண்டுக் காலமாக அவர் அந்த வங்கியின் செயலாளர் பொறுப்பைக் கவனிக்காமல் தனியாக, ரிட் வாங்கிக் கொண்டு, அந்தத் தொண்டிலே ஈடுபட்டுக் கொண்டு, அவரே நீண்ட கால விடுப்பில் இருந்து இறுதியாக பிறகு சமீபத்திலே வந்து பணியிலே சேர்ந்து அவராகவே ராஜினாமா செய்தாரே தவிர, இன்னும் சொல்லப் போனால், அவர் தொடர்ந்து செயலாளராக இருந்தால், அவர் நடத்திய, அந்தத் தனி அதிகாரியின் பொறுப்பிற்குக் கீழே வந்த பிறகு அவர் செய்த ஊழலில் மாட்டிக் கொள்வோம் என்று பயந்துதான் ராஜினாமா செய்து விட்டுப்போய் இருக்கிறார்.

\*திரு. சி. கிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கருத்திற்கு நன்றி. இதுபோன்ற அரசியல் தலையீடுகள் நிர்வாகத்தில் வேண்டாம் என்பதைக் கூறி இந்த வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. டி. பொன்முடி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மிக, மிகச் சாதாரணமான என்னை சட்டமன்ற உறுப்பினராக ஆக்கிய எங்களுடைய குடும்பத் தலைவரும், தமிழக முதல்வரும் ஆன டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய பொற்பாதக் கமலங்களைத் தொட்டு வணங்கி, வாக்களித்த வாக்காளப் பெருமக்கள் ஆகிய தண்டரம்பட்டு வாக்காளப் பெருமக்களுக்கு நன்றி கூறி என்னுடைய கன்னிப் பேச்சினை இந்த மாமன்றத்தில், கூட்டுறவு-உணவு-மானியக் கோரிக்கையின் மீது துவங்கி, என்னுடைய கருத்துக்களை நான் எடுத்து வைக்கின்றேன்.

ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காண்கிறோம் என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். அண்ணாவின் அடிச்சுவட்டை அலங்கரிக்கின்ற ஆற்றல் மிக்க இதயத் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள், ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காணவேண்டும் என்று சொன்னால் ஒவ்வொரு ஏழை மக்களுக்கும் 5 கிலோ அரிசியை வழங்கவேண்டும். அப்படி ஏழையினுடைய வயிறு நிரம்புமேயானால், ஏழைகளுடைய இல்லங்களில் மகிழ்ச்சி தவழும் என்ற காரணத்தினால்தான் இந்த மானியக் கோரிக்கையில், ஏழை மக்களுக்கு ஒவ்வொரு ஈடுக்கும், வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கின்றவர்களுக்கு 5 கிலோ அரிசி வழங்கியிருக்கின்ற இந்த அரசை இதயமார, மனமார நான் பாராட்டுகிறேன்.

அப்படி அரிசி வழங்குகிற நேரத்தில் பல்வேறு சிக்கல்கள் ஏற்பட்டபோது, மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாகத் தலையிட்டு அந்தக் குறைகள் இன்றி, தமிழகம் முழுவதும் அந்த உணவை விநியோகிக்கிற முறையில் இந்த அரசின் சார்பில் ஏற்பாட்டினை உருவாக்கியதற்கு

1989 ஏப்ரல் 25] [திரு. டி. பொன்முடி]

நான் மனமாரப் பாராட்டுகிறேன். இத்தகைய அரிசி வழங்குகிற நேரத்தில் அங்கிருக்கின்ற பெரியவர்கள், ஏழைகள், எளிய மக்கள் ஆகியவர்களை நாங்கள் சந்திக்கின்றபோது, அந்தப் பெரியவர்கள், தாய்மார்கள் சொல்கிறார்கள், இப்படிப்பட்ட ஒரு பொற்காலம் தமிழகத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறதே, கலைஞரே நீண்ட நாள் முதல்வராக இருந்தால் மாதத்திற்கு ஒரு முறை ஐந்து கிலோ அரிசி வழங்குவார் என்று அங்கிருக்கிற தாய்மார்கள் பேசுவது எல்லாம் உளமாரக் கேட்டு மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

அடுத்து, ஆட்சிப் பொறுப்பையேற்று மூன்று தினங்களுக் குள் நடுவண் அரசு அரிசி விலையை உயர்த்திவிட்டார்கள். அப்படி அவர்கள் உயர்த்தியிருந்தாலும், தமிழக அரசு அரிசி யினுடைய விலையை குறைத்து, அதே விலைக்கு விற்கின்ற ஒரு உரிமையை நிலைநாட்டச் செய்ததற்காக நான் இந்த அரசிற்கு என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குடும்ப அட்டைகள் தமிழகத்தில், 1989-90-ஆம் ஆண்டு களிலே 129 இலட்சம் குடும்ப அட்டைகள் வழங்கியிருக்கிறார்கள். குடும்ப அட்டைகள் வழங்கியிருக்கிற ஜனத் தொகைக்கும், மாநிலத்தில் உள்ள ஜனத்தொகைக்கும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது ஏக வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன. இதில் உடனடியாக மாவட்ட ஆட்சிமன்றத் தலைவர்களுக்கு ஆணையிட்டு இருக்கிறார்கள், மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள். அப்படி ஆணையிட்டு இருக்கிற காரணத்தால் போலி கார்க்டர்கள் எல்லாம் பிடித்தம் செய்யவேண்டிய நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

(முற்பகல் 11-00)

அதே நேரத்தில் இங்கே இருக்கிற அந்த குடும்ப அட்டைகளை எல்லாம் வறுமையின் காரணமாக, இல்லாத சூழ்நிலையின் காரணமாக, வறுமை வாட்டி வதைக்கின்ற காரணத்தால் தங்களுடைய குடும்ப அட்டைகளை 50 ரூ. 25 ரூ. என்று சமூக விரோதிகள் வாங்கி வைத்துக் கொண்டு அரசு இலவசமாக தருகிற அத்தனை சலுகைகளையும் அவர்களே பெறுகிற ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. இப்படி அந்த தீவிர அட்டை பரிசீலனையின்போது ஏழைகளுக்கு இத்தகைய அட்டை இல்லாமல் என்னுடைய தொகுதியில் இந்த விடுமுறை நாட்களில் எங்களுடைய தொகுதிக்குச் செல்கின்ற போது ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் புதிதாக அட்டை வாங்கவேண்டும், எங்களுக்கு அட்டை வழங்கவேண்டும், ஒரு பொற்கால ஆட்சி அமைந்து இருக்கிறது, அரசு அளிக்கின்ற எல்லா சலுகைகளையும் நாங்கள் பெறவேண்டும், எங்களுக்கு



[திரு. டி. பொன்முடி] [1989 ஏப்ரல் 25]

அதை சிபாரிசு செய்யுங்கள் என்று எல்லாம் எங்களிடம் வந்து கேட்கிறார்கள். ஆகவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பரிவு கூர்ந்து புதிதாக அந்த ஏழைகளுக்கு அட்டை பெறாமல் இருக்கின்ற அந்த ஏழைகளுக்கு அட்டை வழங்குகின்ற ஒரு நிலையினை உருவாக்கித்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டும் அல்லாமல், தமிழகத்திலே மொத்தம் 21,124 நியாயவிலைக் கடைகள் இருக்கின்றன. அதிலே கிராமங்களில் மட்டும் 17,382 நியாயவிலைக் கடைகள் இருக்கின்றன. அப்படி கிராமங்களில் நியாயவிலைக் கடைகள் இருக்கின்ற போது ரூஓ வருவாய் கிராமத்திற்கு ஒரு நியாயவிலைக் கடை என்று இருக்கிறது. ஆனால் என்னுடைய தொகுதி மலை நிறைந்த தொகுதி, விலங்குகள் அதிகமாக வாழ்கின்ற பகுதி, அங்கே 7, 8 கிராமங்கள் ஒரு வருவாய் கிராமமாக இருக்கின்றது. அந்த கிராமங்களில் வாழ்கின்ற மக்கள் எல்லாம் கூலி வேலை செய்து வாழ்கிறார்கள். கூலி பெற்ற பின்பு மாலை 6 மணிக்கு மேல் தான் நியாயவிலைக் கடைக்கு செல்லக்கூடிய காரணத்தால் வருவாய்த் துறைக்கு ஒரு கடை என்பதை மாற்ற என்னுடைய தொகுதி மலை வாழ் மக்கள் இருக்கிற இடம் வேண்டும். குறிப்பாக நான் சொல்ல வேண்டும், என்று கொன்னால், அக்கரப்பட்டி, கீழ்மலச்சி, மேல் மலச்சி, பீமரப்பட்டி, ஆத்திப்பாடி, உள்செக்கிடி ஆகிய பல் வேறு மலைவாழ் மக்கள் இருக்கிற கிராமங்களுக்கு நியாய விலைக்கடைகளை உருவாக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, விழிப்பு கண்காணிப்புக் குழு ஒன்றை இந்த அரசு அறிவித்து இருக்கிறது. நியாயவிலைக் கடைகளில் எவ்வளவு அநியாயங்கள் நடைபெறுகின்றன தெரியுமா? அந்த நியாயவிலைக் கடைகளை கண்காணிப்பதற்கு இந்த அரசு ஒரு கமிட்டியை ஏற்பாடு செய்து இருக்கிறது. இப்படி கமிட்டி ஏற்பாடு செய்து இருக்கின்ற காரணத்தால் மாவட்ட ஆட்சி மன்றத் தலைவர்கள் போலி அட்டைகளைப் பிடிக்க வேண்டும் என்ற நிலையை உருவாக்கி இருப்பதை விட அந்த நியாயவிலைக் கடைகளில் இந்தக் கண்காணிப்புக் குழுவும் அந்தப் பகுதியில் சேர்ந்தவர்கள் அமைத்து இருக்கிற காரணத்தால் யார், யார் வீட்டில் போலி அட்டைகள் வைத்து இருக்கிறார்கள். யார் யார் ஒரு குடும்பத்திற்கு இரண்டு அட்டைகள் வைத்து இருக்கிறார்கள் என்பதை மிக நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பு இருக்கிறது. எனவே, இத்தகைய கமிட்டி அமைத்த இந்த அரசை மனமார, உளமார, இதயமார, நான் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்து, கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் உரம் விற்கின்ற முறை. வெளிமார்க்கெட்டில் உரம் விற்கின்ற போது ஒரு மூட்

1989 ஏப்ரல் 25]

[திரு. டி. பொன்முடி]

டைக்கு யூரியா காம்ப்ளக்ஸ் போன்ற உரங்கள் 10 ரூபாய் லாபம் வைத்து விற்கிறார்கள். நான் தயவுசெய்து அரசைக் கேட்டுக்கொள்ளுவது எல்லாம் எத்தனையோ வகையில் சிறு விவசாயிகளுக்கு எல்லாம் நாம் மானியங்களை வழங்குகிறோம். ஏன் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் விற்கப்படும் உரங்களுக்கு லாபமே இல்லாமல் வாங்கிய விலைக்கே விற்றால் அது மற்ற விவசாயிகளுக்கும் அதிகமான அளவுக்கு லாபம் அடையக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பு இருக்கிறது. கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு செலவு ஏற்படுமானால் செலவுகளை எல்லாம் அந்த மானியத் தொகையிலிருந்து கழித்து கொள்வார்களானால் அதிகமான லாபம் ஏற்படுவதற்கு வழி இருக்கிறது. ஏழைகளை வாழ வைக்கும் இந்த அரசு இதையும் ஏற்று இதை அறிவிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பயிர்க் கடன்களை வழங்கும்போது குறுகிய கால கடன்களை வழங்குகிறோம். அப்படி குறுகிய கால கடன்களை வழங்குகிறோம் என்று சொன்னால் 9 மாதங்களுக்கு கடன் வழங்குகிறோம். ஆனால் 9 மாதங்களில் பருவ மழை தவறி விடுகின்ற காரணத்தால், வறுமை வாட்டி வதைக்கின்ற காரணத்தால், இல்லாமை அதிகமாகி விடுகின்ற காரணத்தால் அந்தப் பயிர் பொய்த்து விடுகின்ற காரணத்தால் அந்த ஒரு பயிர் பொய்த்துவிட்ட பின்பு உடனடியாக அந்தக் கடன்களை கட்ட இயலாமல் போய்விடுகிறது. எனவே இதை ஒரு ஆண்டாக நீங்கள் மாற்றினால் அந்த ஒரு பயிர் பொய்த்து போனாலும் கூட அடுத்த பயிர் மூலமாக அதைக் கட்டுகின்ற ஒரு வாய்ப்பு பெறும். அப்படி கட்டாமல் 9 மாதங்களுக்கு மேல் ஆனால் இந்த அபராத வட்டி கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் குறிப்பிட்ட காலங்களில் கட்டினால் மட்டும் தான் அந்த வட்டி நியாயம் உள்ளதாக இருக்கிறதே ஒழிய தவணைத் தவறிக் கட்டினால் இது ஒரு தண்ட வட்டி நிலைக்கு மாறி விடுகிறது. எனவே அதை ஒரு வருடமாக நீட்டித்தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது)

இத்தகையக் கருத்துக்களைக் கூறுகின்ற நான் என்னுடைய தொகுதியின் கருத்துக்களையும், பிரச்சினைகளையும் கூறுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாத காரணத்தால் மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசுவது மரபு இல்லை என்றாலும் கூட ஒரு சில கருத்துக்களை கூறி நான் விடைபெறலாம் என்று இருக்கிறேன். என்னுடைய தொகுதி மிகவும் பிற்பட்ட தொகுதியாக இருப்பதால் தொழில் வளம் இல்லாத ஒரு இடமாக இருப்பதால் ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலையை உருவாக்கித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காகிதத் தொழிற்சாலையை உருவாக்குவதற்குத் தேவையான கச்சாப் பொருட்கள் அங்கே இருக்கின்றன. மரங்கள் நிறைந்து



[திரு. டி. பொன்முடி]

[1989 ஏப்ரல் 25]

இருக்கின்றன. சர்க்கரை ஆலை பக்கத்திலே இருப்பதால் அதனுடைய மொலாசஸ் இருக்கிறது. பக்கத்திலுள்ள சாத்தனூர் அணையிலே 11 மெகா வாட் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்படுவதால் தேவையான மின்சாரமும் இருக்கிறது. எனவே அங்கே ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வறட்சி அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தால், எங்கு பார்த்தாலும் எங்கள் பகுதியில் பஞ்சம் தலை விரித்தாடுகிறது. மெய்யூர், வெரையூர், அப்புபட்டு தண்டரை, பெருமணம் இசக்கைகாட்டேரி, விருதி விலங்கைமான் போன்ற கிராமங்களில் எல்லாம் தண்ணீர் பஞ்சம் அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் அங்குள்ள தண்ணீர் பஞ்சத்தை உடனடியாகத் தீர்க்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியான தண்டராம்பட்டில் அதிகமான அளவிற்கு வறட்சி இருக்கின்ற காரணத்தால் அருகிலே உள்ள சாத்தனூர் அணையிலேயிருந்து திருவண்ணாமலைக்குச் செல்கின்ற தண்ணீரை தண்டராம்பட்டுக்கு விதியோகம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியும் இன்னும் விதியோகம் செய்யப்படவில்லை. அதை உடனடியாக செய்வதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எங்கள் மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்கும்போது தண்டராம்பட்டை ஒரு வட்டத்தின் தலைநகரமாக ஆக்கவேண்டுமென்றும், அரசாங்க மருத்துவமனை ஒன்றை தண்டராம்பட்டுக்கு அளிக்கவேண்டுமென்றும் இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கூட்டுறவே நாட்டுயர்வு என்ற காரணத்தை மரியாதைக்குரிய இந்த அரசாங்க உணர்ந்து கூட்டுறவை இரு கண்களாக பாவிக்கின்ற காரணத்தால், இந்த அரசை மனமார பாராட்டி விடைபெறுகிறேன், நன்றி வணக்கம்.

\*திரு. ஆர். சிங்காரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே இந்த மாமியக் கோரிக்கையை முன்வைத்துத் தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கெல்லாம் இன்னும் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்ய இருக்கின்ற நம்முடைய மாண்புமிகு உணவுத்துறை அமைச்சர் அவர்களே, இந்த அவைக்கு நான் புதியவன், ஆகவே சற்று அதிகமான நேரம் கொடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இந்த மாதிரி ஐஸ் வைத்து என்னிடம் காரியம் சாதித்துக் கொள்ள முடியாது, (சிரிப்பு).

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இது வெயில்

1989 ஏப்ரல் 25] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

காலம், ஐஸ் வைத்தாலும்கூட அது உருகிப் போகும்.  
(சிரிப்பு).

திரு. ஆர். சிங்காரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தேர்தல் அறிக்கையில் சிறு விவசாயிகளுக்கு அனைத்துக் கடன்களையும் ரத்து செய்வோம் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிறு விவசாயிகளுடைய குறுகிய காலக் கடன்களை மட்டும்தான் தள்ளுபடி செய்து இருக்கிறார்களே தவிர சிறு விவசாயிகளுடைய நீண்டகாலக் கடன், மத்திய காலக் கடன்களை தள்ளுபடி செய்யவில்லை. அபராத வட்டி மட்டும் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த அரசை நான் கேட்டுக்கொள்வது, சிறு விவசாயிகளுடைய மத்திய காலக் கடன்கள், நீண்ட காலக் கடன்கள் அனைத்தையும் ரத்து செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் பணிவன்போடு வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில், சிறு விவசாயி, பெரு விவசாயி என்று பிரிப்பதைக் காட்டிலும் ஒட்டு மொத்தமாக அனைத்து விவசாயிகளுக்குமே நல்ல பல காரியங்களை இந்த அரசு செய்ய வேண்டும். கடன்களை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று நீண்ட பல வருடங்களாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் உள்ளிட்டு காங்கிரஸ் பேரியயக்கம், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி போன்ற இயக்கங்களெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து, நீண்ட பல வருடங்களாக அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இருக்கும்போது போராட்டம் நடத்தினோம். இங்கே இருக்கின்ற வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் அழகர்சாமி போன்ற கம்யூனிஸ்ட் தோழர்களும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய நண்பர்களெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து போராட்டம் நடத்தினோம். அந்த நேரத்திலே தி.மு.க. நண்பர்களெல்லாம் சிறு விவசாயி, பெரு விவசாயி என்று பாரபட்சம் காட்டக் கூடாது என்றும் அனைவருக்கும் கடன்களை ரத்து செய்யவேண்டுமென்றும் சொல்லி போராட்டம் நடத்தி ஓரளவிற்கு வெற்றியும் பெற்றோம். அந்தத் தொகை கூட இன்னும் அட்ஜஸ்ட் ஆகவில்லை என்றும் 20 கோடி ரூபாய் பாக்கி இருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். அதை இந்த அரசு அட்ஜஸ்ட் செய்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். மகிழ்ச்சி.

விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையிலே இந்த நாட்டில் எந்த ஒரு அரசும் கவனிப்பதாகவே தெரியவில்லை. சிறு விவசாயிகளுக்கு முழுமையாக கடனை ரத்து செய்வதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் செய்யவில்லை சொல்கிறார்களே தவிர சொல்வதையும் அழுத்தமாக, அழகாக, ஆணித்தரமாக சொல்கின்றார்கள். ஆனால் செயல்பாட்டிலே சிறு விவசாயிகளுக்கு



[திரு. ஆர். சிங்காரம்]

[1989 ஏப்ரல் 25]

அந்த ஒரு பகுதி கடன்களை மட்டும் ரத்து செய்து விட்டு மத்திய காலக் கடன், நீண்டகாலக் கடன்களை ரத்து செய்ய வில்லை. ஆகவே, தயவுசெய்து அவற்றை ரத்து செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

பெரிய விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில், நான், ஆயிரம் ஏக்கர், இரண்டாயிரம் ஏக்கர் வைத்திருக்கின்ற விவசாயிகளைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. சுமார் 5 ஏக்கர் வரை வைத்திருப்பவர்கள் சிறு விவசாயிகள். 2½ ஏக்கருக்குக் கீழே வைத்திருப்பவர்கள் குறு விவசாயிகள். ஆனால் 5 ஏக்கர் 1 செண்ட் இருந்தால் கூட அவர்கள் பெரிய விவசாயிகள். ஆகவே 10 ஏக்கர் வரையாவது ஒரு நிர்ணயம் வைத்து அந்த விவசாயிகளுக்கு அபராத வட்டிகளை தள்ளுபடி செய்து விட்டு நீண்ட பல வருடங்களாக, 80, 81, 82, 83, 84 ஆகிய ஆண்டுகளில், புயலாலும், வெள்ளத்தாலும் மழையாலும் வறட்சியாலும் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு அந்த ஆண்டுகளுக்கு மட்டுமாவது கடன்களை, அந்த அபராத வட்டிகளை தள்ளுபடி செய்துவிட்டு, அந்த அசல்களை 5 ஆண்டுகளுக்குள் கட்டவேண்டுமென்று கன்வர்ஷன் கொடுத்தால் வசதியாக இருக்கும். கூட்டுறவுச் சங்கத் தேர்தலை நடத்துவதற்கும் சவுகரியமாக இருக்கும். அந்த விவசாயிகள் கூட்டுறவுச் சங்கத் தேர்தல்களிலே கலந்து கொள்வதற்கும் சவுகரியமாக இருக்கும். ஆகவே கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு ஒரு முடிவு ஏற்பட்டு ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டு மக்கள் அத்தனை பேரும் கலந்து கொண்டு சிறப்பான முறையில் கூட்டுறவுச் சங்கத் தேர்தலை நடத்துவதற்கு அது ஒரு நல்ல வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-10)

நிலவள வங்கியைப் பொறுத்தவரையில் டிராக்டர்கள் வாங்குவதற்கு லோன் கொடுக்கிறார்கள். அந்தக் கடன் வாங்கியவர்களும் இப்பற்கையின் இடர்பாடுகளால் கட்ட முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களால் கட்ட முடியவில்லை. ஆகவே, வட்டி, அபராத வட்டிகளை ரத்து செய்து, அசலை மூன்றாண்டுகளில் அல்லது 5 ஆண்டுகளில் கட்டுகின்ற வகையில் 'கன்வர்ஷன்' செய்து கொடுத்து, அவர்களுக்கு புதிய லோன் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பால் வழங்கு சங்கங்கள் இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் எல்லா இடங்களிலும் இருக்கின்றன. ஆனால் சில இடங்களில் அந்தச் சங்கங்கள் செயல்படவில்லை. அதற்கு பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக, கடன் வாங்கியவர்கள் சங்கத்திற்குப் பணம் கட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால்

1989 ஏப்ரல் 25 ] [திரு. ஆர். சிங்காரம்]

அங்கே பொறுப்பிலே இருக்கின்ற தலைவர், செயலாளர், மற்றவர்கள் அந்தப் பணத்தை வங்கியிலே கட்டாமல் தாங்களே எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் 'ஓவர் டியூ' வந்து, மீண்டும் கடன் வழங்கப்படவில்லை. மீண்டும் கடன் கிடைக்காத காரணத்தால் அந்தச் சங்கம் செயல்படாமல் 'டிஃபன்ட்' ஆகிவிடுகிறது. அப்படிப்பட்ட சங்கங்களின் விஸ்டை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தயாரித்து, இயங்க முடியாத சங்கங்களை நீக்கிவிட்டு, மற்ற சங்கங்களை நல்ல முறையில் இயங்கச் செய்ய வேண்டும்; இயங்காத இடத்தில் புதிய சங்கத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, 300 ரூபாய்க்கு குறைவாக வருமானம் உள்ள கார்டுதாரர்களுக்கு இலவச அரிசி வழங்குவதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் நடைமுறையிலே அது சரியாக நடைபெறவில்லை. பெரும்பாலான இடங்களில் இலவச அரிசி வழங்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 25 சதவீதம் இன்னும் வழங்கப்படவில்லை. அதற்கு சில காரணங்களைச் சொல்கிறார்கள். 300 ரூபாய் வருமானம் என்று பார்க்கும்போது அங்கே 'ஏ' ரெஜிஸ்டர் என்று ஒன்று வைத்திருக்கிறார்கள். அதிலே 350 ரூபாய், 400 ரூபாய் என்று வருமானத்தைப் போட்டிருக்கிறார்கள். கார்டிலே 300 ரூபாய் என்று இருந்தாலும் அந்தக் 'ஏ' ரெஜிஸ்டரில் வருமானம் அதிகமாக இருப்பதால் அந்த கார்டுக்கு கிடையாது என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். கார்டைப் பார்த்தால் பிரண்ட் பேஜிலும் பாக் பேஜிலும் 300 ரூபாய் தான் இருக்கிறது. ஆனால் 'ஏ' ரெஜிஸ்டரில் அதிகமான வருமானம் காட்டப்பட்டிருப்பதால் அரிசி வழங்கப்படவில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை நானே நேரில் கொண்டு சென்றேன். கொடுக்க மறுத்துவிட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விசாரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு சம்பவம், ஒரு நரிக்குறத்திக்கு கார்டிலே 500 ரூபாய் வருமானம் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் 20 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கிற ஒரு மிராசுதாரருக்கு 250 ரூபாய் வருமானம் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. 20 ஏக்கர் நிலத்தை அந்த மிராசுதார் பிரித்து, பிரித்து, எழுதி 250 ரூபாய் வருமானம் என்று காட்டியிருக்கிறார். ஆனால் நரிக்குறத்தி மாரியம்மாவுக்கு 500 ரூபாய் போட்டிருக்கிறார்கள். நரிக்குறத்திக்கு 500 ரூபாய் வருமானம் எப்படி வந்தது என்று தெரியவில்லை. அதனால் மிராசுதார் இலவச அரிசி வாங்குகிறார்; ஏழை நரிக்குறத்திக்கு இலவச அரிசி கிடைக்கவில்லை. இதை நீங்கள் செய்யவில்லை; முந்தைய ஆட்சியில் செய்திருக்கிறார்கள். நீங்கள் மீண்டும் மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக இதைச் சொல்கிறேன்.



[திரு. ஆர். சிங்காரம்]

[1989 ஏப்ரல் 25]

நான் பொதுவாக, ஒட்டுமொத்தமாக, எல்லோரின் சார்பிலும்—கழக உடன் பிறப்பாக இருந்தாலும் சரி, இரத்தத்தின் இரத்தமாக இருந்தாலும் சரி, தேசியத் தோழர்களாக இருந்தாலும் சரி, இனிய நண்பர்களாக இருந்தாலும் சரி—சொல்லுகிறேன்.; எதிர்க்கட்சி என்ற முறையில் சொல்லவில்லை. கார்களுளிலே இப்படி பல தவறுகள் இருப்பதால் தயவுசெய்து இதுபற்றி விசாரிக்க வேண்டும்; மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும். சினி வாங்க வேண்டும் என்பதற்காக வருமானத்தைக் கூட்டிப்போட்டவர்களும் உண்டு, அரிசி வாங்க வேண்டும் என்பதற்காக தங்கள் வருமானத்தைக் குறைத்து போட்டவர்களும் உண்டு. ஆகவே, இதை எல்லாம் விசாரித்து, உண்மையான வருமானத்தைப் போட தீவிர முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முந்தைய அரசு காலத்திலே பல இடங்களில் 'ரௌடித் தனம்' நடந்ததாகச் சொல்கிறார்கள். பல இடங்களில் அங்கத்தினர்களே நேரில் சென்று ஒட்டுமொத்தமாக அரிசி மற்ற பொருள்களை வாங்கி, விற்று வந்ததாக ரிப்போர்ட் வந்திருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கும் ரிப்போர்ட் வந்திருக்கும் என்று கருதுகிறேன். தயவுசெய்து அதைக் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதோடு மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் உண்மையான கார்கு வழங்குவதில் தீவிரம் காட்ட வேண்டும். ஏழை மக்கள் பாதிக்கப்படக்கூடாது; பணக்காரர்கள் பயன் பெறக்கூடாது; தகுதி வாய்ந்தவர்களுக்கு பயன் கிடைக்க வேண்டும் என்ற அந்த செயல்படிவத்தை உண்மையிலே நீங்கள் செயல்படுத்திக் காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமப்புறங்களில் பல அங்காடிகளில் சென்று பொருள்களை வாங்க வேண்டுமென்றால் அவற்றினுடைய 'டிஸ்டன்ஸ்' அதிகமாக இருக்கிறது. அதன் காரணமாக மக்கள் அங்கே போய் வாங்குவதற்கு மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள். அதை அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலிக்க வேண்டும். சட்டத்தை 'ரிவாக்ஸ்' செய்து, எல்லோரும் சுலபமாக சென்று அரிசி வாங்கக்கூடிய வகையில் தூரத்தைக் குறைத்து, அங்காடிகளை ஏற்படுத்தி, வசதிகளை செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் குறிப்பிடுவது எல்லாம் நன்றாகத் தெரியும். எல்லா 'போர்ட்போலியோ' களுக்கும் சரியான பதில் சொல்லக்கூடிய ஒரு அமைச்சர் தான் மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள். நான் ஐஸ் வைக்கவில்லை. உண்மையைச் சொல்கிறேன். எதிர்க்கட்சியாக இருந்தாலும் இயற்கையான உணர்வைச் சொல்கிறேன். அப்படிப்பட்ட உணவு அமைச்சர் அவர்கள் இதிலே தீவிரமாக செயலாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 25]

[திரு. ஆர். சிங்காரம்]

அடுத்தபடியாக, ஒரு கார்டுக்கு மொத்தம் 12 கிலோ அரிசிக் கொடுக்கிறார்கள். அதிலே இந்த 5 கிலோ அரிசி கழித்துக் கொள்ளப்படுகிறதா அல்லது அந்த 12 கிலோ அரிசி தவிர இந்த 5 கிலோ அரிசியும் தனியாக வழங்கப்படுகிறதா என்று தெரிவில்லை 12 கிலோ தவிர தனியாக 5 கிலோ அரிசி போடவேண்டும். தமிழக மக்கள் எல்லாம் அப்படித்தான் கருதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கழக உடன் பிறப்புகளும் அதற்காகக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, 5 கிலோ அரிசியை இலவசமாகப் போட்டுவிட்டு, 12 கிலோ அரிசியை தனியாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நெல்லுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்க வேண்டும் என்று பன்னெடுங்காலமாக கோரிக்கை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இப்போது கொடுக்கப்படுகிற விலை போதாது. குவிண்டாலுக்கு 225 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்று பணிவன்போடு நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கூட்டுறவுச் சங்க விவசாயிகளில் கடன் வாங்குவோருக்கு 12 சதவீதம் வட்டி நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. அதை மாற்றவேண்டும். புரட்சிகரமாகச் செயல்படுகிற இந்த அரசும், மாண்புமிகு உணவுத்துறை அமைச்சர் அவர்களும் அதனை 6 சதவீதம் வட்டி என்ற அளவுக்குக் குறைக்க வேண்டும். கூட்டுறவு வங்கி அதிகாரிகளுக்கும் அரசு அதிகாரி ஏகப்பட்ட 'டிபரன்ஸ்' இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 10 நிமிடங்கள் ஆகிவிட்டன. எனவே எவ்வளவுதான் ஐஸ் வைத்தாலும் கூடுதலாக நேரம் கிடைக்காது. (சிரிப்பு).

திரு. ஆர். சிங்காரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய உறுப்பினர் அவர்களின் நேரத்தை வாங்கித்தான் நான் பேசுகிறேன். நான் ஒன்றும் ஐஸ் வைத்துப் பேசவில்லை. நியாயமான உணர்வுகளைத் தான் சர்க்காரிடத்திலே உரிய நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்கிறேன். எங்கள் கட்சியின் உறுப்பினரின் நேரத்தை எடுத்துக் கொண்டு பேசுகிறேன். எனவே அதற்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நெல்லுக்கு நியாயமான விலை கொடுக்கவேண்டும் என்று பணிவன்போடு வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டம், புதுக்கோட்டை மாவட்டம், திருநெல்வேலி மாவட்டம், மதுரை மாவட்டம் ஆகிய மாவட்டங்களிலிருந்து பல்வெறு வகையான விவசாயத் தொழிலாளர்கள் எங்களுடைய தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு கூலி வேலைக்கு வருகிறார்கள். அவர்கள் அவ்வாறு வந்து வேலை



[திரு. ஆர். சிங்காரம்] [1989 ஏப்ரல் 25]

செய்து சம்பாதித்த நெல்லை ஊருக்குக் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்க முடியவில்லை. அவர்கள் அதற்கான மனுவைத் தாசில்தாரிடத்திலே கொடுக்கவேண்டும். அல்லது ஆர்.டி.ஓ. அவர்களிடத்திலே கொடுக்கவேண்டும். இப்படிக் கொடுக்கப் படுகின்ற மனுவை ஆர்.டி.ஓ. தாசில்தாருக்கு அனுப்பி, டி.எஸ்.ஓ. விசாரணை செய்து மீண்டும் ஸ்பாட்டுக்குச் சென்று எந்த இடத்தில் வேலை செய்தார் என்று விசாரணை செய்து அதன்பிறகு ஆர்.டி.ஓவை அனுப்பி அவர்கள் பரிசீலனை செய்த பின்புதான் அந்த பெர்மிட் வழங்குவது என்று சொன்னால் அதற்குள் 6 மாதங்கள் ஆகிவிடும். இப்போது மூன்று, நான்கு மாதங்களாக அந்த பெர்மிட் கொடுக்கப்படாத நிலைமை இருந்து வருகிறது. எனவே சட்டத்தைத் தளர்த்தி டி.எஸ்.ஓ. அவர்களே நேரடியாகப் பார்த்து உடனடியாக பெர்மிட் கொடுக்கிற ஏற்பாட்டை அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அரசு ஊழியர்கள், மீனவர்கள் போன்றவர்கள் இறந்தால் உதவித்தொகை கொடுக்கிறோம். மகிழ்ச்சி. அதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் எங்களுடைய கோரிக்கை தான் அது. அதே நேரத்தில் விவசாயிகள் உங்களுக்கு என்ன பாவம் செய்தார்கள்? விவசாயிகள் வேலை செய்கிறபோது பாம்பு கடித்தோ அல்லது பாசான முள் குத்தியோ இறந்தால் அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்படவில்லை. அதையும் இந்த அரசு பரிசீலித்து அவர்களுக்கும் 15 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

அடுத்து கூட்டுறவின் மூலமாக வீடு கட்டும் சொசைட்டி என்று இருக்கிறது. இந்த வீடு கட்டும் சொசைட்டிகள் எல்லா இடங்களிலும் இருக்கின்றன அதன் மூலம் 6,000 ரூபாய், கொடுக்கப்படுகிறது. ஆர்.எஸ்.இ.ஜி.பி., ஐ.ஆர்.டி.பி. என்.ஆர்.இ.பி. போன்ற திட்டங்களின் கீழ் 6,000 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. மத்திய அரசும், மாநில அரசும் ஆளுக்குப் பாதியாகக் கொடுக்கிறது. இந்தத் தொகை போதாது. இந்தத் தொகையை 3, 4 ஆயிரம் என்று சேர்த்துக் கொடுப்பதற்கான திட்டத்தை வகுத்திருப்பதாகக் கேள்வி நேரத்திலே சொல்லப்பட்டது. மகிழ்ச்சி, எனவே அந்த வகையிலே 4 அல்லது 5 ஆயிரம் ரூபாய் சேர்த்துக் கொடுத்தால் உருப்படியான முறையிலே அந்த வீட்டைக் கட்டலாம். களிமண்ணால் கட்டினால் எந்தவிதமான பயனும் இல்லை. ஆகவே 10 ஆயிரம் அல்லது 12 ஆயிரம் ரூபாய் என்று மதிப்பீடு செய்து அந்த வகையில் அதனை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அமுதம் அங்காடியைப் பொறுத்தவரையில் பல்வேறு குறைபாடுகளைப் பற்றி இங்கே சொல்கிறார்கள். அந்தக்

1989 ஏப்ரல் 25]

[திரு. ஆர். சிங்காரம்]

குறைகளைப் பற்றி பல்வேறு நேரங்களில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே சொல்லியிருக்கிறோம். அமுதம் அங்காடி அமைப்பதைப் பொறுத்தவரையில் சட்டத்தைத் தளர்த்தி அமைக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கே வேலை செய்கிற பல்வேறு தொழிலாளர்கள் பல்வேறு குறைகளைச் சொல்கிறார்கள். அந்தக் குறைகளை எல்லாம் சொன்னால் மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்கள் என்னை உட்கார வைத்து விடுவார்கள். ஆகவே அந்த அங்காடியில் நடக்கின்ற குறைகளை எல்லாம் களைந்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பேங்க்ஸ். இது பற்றி முதலிலேயே நான் சொல்ல வந்தேன். பிறகு சொல்லாமல் விட்டுவிட்டேன். கோ-ஆப்பரேட்டிவ் டெபுட்டி ரெஜிஸ்ட்ரார் போன்றவர்கள் எல்லாம் டிப்பார்ட்மெண்ட் ஸ்டாஃப். அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் அரசாங்கத்தின் எல்லா சலுகைகளும் உண்டு. ஆனால் கோ-ஆப்பரேட்டிவ் பேங்க்ஸ் ஸ்டாஃப் என்பவர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்கு அந்தச் சலுகை கிடையாது. அவர்கள் தனி டிப்பார்ட்மெண்ட் என்று சொல்கிறார்கள். எனவே அவர்களையும் அரசாங்கத்திலே சேர்ந்து அரசு ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற அனைத்துச் சலுகைகளையும் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் முன்பே சொன்னேன், பேராசிரியரின்—நான் சொல்லும்போது தமாஸ் செய்தார்கள். குளித்துவிட்டு வரவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நான் இப்போது குளித்து விட்டு வந்துதான் பேசுகிறேன். மாண்புமிகு உணவுத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அந்த நிலையைப்போக்க வேண்டும். எல்லா இடங்களிலும் தி.மு.க. கொடி கட்டி அது ஒரு அரசு விழாவாக நடக்கவில்லை. இதுபற்றி நான் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அரசு விழா என்றால் அதிலே 'டீசன்சி' இருக்கவேண்டும். அங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், மற்றும் அதிகாரிகள் எல்லாம் வருகிறார்கள். அப்படி வருகின்ற இடத்தில் ஒரு கட்சியினுடைய விழாவாக இல்லாமல் அரசு விழாவாக இருக்கவேண்டும். நீங்கள் ஆட்சிக்கு வந்துவிட்டீர்கள். நீங்கள்தான் அதைக் கொடுக்கிறீர்கள். மத்தியிலே இருந்து நாங்கள் கொடுத்தாலும் நீங்கள்தான் அதைச் செயல்படுத்துகிறீர்கள். நாங்கள் நேரடியாகக் கொடுக்க முடியாது. நீங்கள் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னால் திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்களிடமிருந்து அரிசியை வாங்கி நாங்களே கொடுக்கவேண்டிய சூழ்நிலை வரும். அப்படி வராது. ஒரு தமாசுக்கு சொல்கிறேன். ஆகவே நாங்களும் கொடுக்கிறோம். நீங்களும் கொடுக்கிறீர்கள். எனவே எங்களையும் சேர்த்துக்கொள்ளுங்கள். எல்லா எதிர்க்கட்சியினரையும் சேர்த்துக்கொள்ளுங்கள். அப்போது



434 மானியக் கோரிக்கைகள், 1989-90—விவாதமும்,  
வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி.

[திரு. ஆர். சிங்காரம்]

[1989 ஏப்ரல் 25]

தான் நாகரீகமான ஒரு அரசியல் நடத்துகிற சூழ்நிலை நாட்டிலே ஏற்படும். அந்த வகையில் உரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. பா. அப்துல் சமத் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நாங்கள்தான் கொடுக்கிறோம் என்று கூறுகிறார்கள். அவர்கள் மத்தியிலிருந்து ஃப்ரியாகக் கொடுக்கிறார்களா என்பதை நான் அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-20)

திரு. ஆர். சிங்காரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மேலும் உணவுத்துறை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இங்கே இல்லை. எங்கள் ஊரில் ஒரு விநோதமான திருட்டு நடந்தது, மாலை 6 மணிக்கு, 20ஆம் தேதி ஒரு வீட்டிலே ஒரு கிழவி இருந்தாள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இது மாதிரிகதை என்று ஆரம்பித்துவிட்டால், கிழவி கதை, கிழவன் கதை என்று ஆரம்பித்துவிட்டால் மேலும் 5 நிமிடம் ஓடுமே. இது எல்லாம் தேவையில்லாதது. (குறுக்கீடு) மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைப் பார்த்துச்சொல்லிக் கொள்ளலாம். எழுத்து மூலமாகக் கொடுக்கலாம்.

திரு. ஆர். சிங்காரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, முறையாக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை ஒன்றும் நான் குற்றச்சாட்டாக சொல்லவில்லை. 6 மணிக்கு எதிர் கடையில் இருந்தவன், ஒரு திருடன் நீண்ட நெடுங்காலமாக, வருடங்களாக இருந்துகொண்டு திருட்டுத்தனம் பண்ணியிருக்கிறான். வெளியிலே தெரியாது. 6 மணிக்கு அந்த கிழவியைப் பிடித்து அவள் குரல்வளையை பிடித்து 15 பவுன் நகையை அறுத்துக்கொண்டு போய்விட்டாள். அந்த கிழவி விட்டத்திலே வைத்திருந்த பணம், வட்டிக்குவிட்டு சம்பாதித்தப் பணத்தை ரூ. 15 ஆயிரம் வைத்திருந்தாள். அதையும் கொண்டு போய்விட்டாள். போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே யிருந்து 6 கட்டடம் தாண்டியிருக்கிறது. பேராஜரணிடவுனிலே இருக்கிறது. அன்றைக்குத் திருவிழா, அதனாலே வீட்டிலே யாரும் இல்லை. இந்த கிழவி மாத்திரம் இருந்தாள். கொண்டு போய்விட்டாள். போலீஸ் போட்டு ஆக்ஷன் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதற்கு ஸ்பெஷல் போலீஸ், சிறப்புக் காவல்துறையினரைப் போட்டு அந்த ஆய்ந்து கண்டுபிடிக்க வேண்டும். ஏனென்றால் இது போன்ற நிகழ்ச்சிகளை நாம் விட்டுவிடுவோமானால், தொடர்ந்து தமிழகத்

[1989 ஏப்ரல் 25]

[திரு. ஆர். சிங்காரம்]

திலே நம்முடைய அரசு பார்த்துக்கொள்ளும் என்று கட்சிக்காரர்கள் மற்றவர்களும் சேர்ந்துகொண்டு இருந்தால் தவறு செய்தவர்கள் ஆகிவிடுவோம். ஆகவே இதையெல்லாம் பார்த்து கவனம் செலுத்தி ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு இல்லாவிட்டாலும் அவர் மேஜையைப் பார்த்தாவது சொல்லிக் கொள்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் கூட்டுறவுத் துறை மானியத்திலே பேசாமல் போலீஸ் துறை பற்றி பேசியிருக்கிறார்கள். கதையெல்லாம் சொல்கின்றார்கள். நீங்கள் அனுமதிக்கிறீர்கள். அப்படி எல்லோருக்குமே அனுமதிப்பீர்களா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவர்கள் திருடர்களைப் பற்றிப் பேசியிருக்கின்றார்கள். கூட்டுறவுத் துறை மானிய விவாதம் நடைபெறுகிறது. அவர்கள்...

\*திரு. வீ. தமிழ்மணி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இம்மன்றத்தின் முன் மதிப்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் முன்மொழியப்பட்ட கூட்டுறவுத் துறை மானியத்தின் மீது என்னுடைய கன்னிப் பேச்சைத் துவக்க இருக்கிறேன். இந்த மாமன்றத்தில் என்னை உறுப்பினராகத் தேர்வுசெய்த நம்முடைய தமிழினத் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும், இனமானக் காவலர் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியை உரித்தாக்கி, செங்கற்பட்டு தொகுதி வாக்காளப் பெருமக்கள் என்னை பெருவாரியான வாக்குகள் வித்தியரசுத்திலே வெற்றிபெறச் செய்து என்னை உறுப்பினராக ஆக்கிய அவர்களுக்கும் இந்த அவையின் மூலமாக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு என்பது அன்றைய மொழி. கூட்டுயர்வே நாட்டுயர்வு என்பது இன்றைய மொழி. மக்களுடைய பங்குத் தொகையினைப் பெற்று, மக்கள் பிரதிநிதிகளால் மக்களுக்காகத் தொண்டாற்றும் நிறுவனங்களே கூட்டுறவு நிறுவனங்களாகும். இடைத் தரக்கள் அடிக்கும் கொள்ளையை தடுத்து நிறுத்தி, மக்களுக்கே அவ்வளவு லாபமும் போய்ச் சேர வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்குடன் தொடங்கப்பட்ட இயக்கங்களே கூட்டுறவு இயக்கங்களாகும். இன்றைக்குப் பொருளாதாரத்திலே வளர்ச்சி பெற்ற நாடுகளாகட்டும், வளர்ந்து கொண்டிருக்கிற நாடுகளாகட்டும், கூட்டுறவுத் தத்துவத்தை மிகவும் பெரிதாக மதித்து, அதன் பலனைப் பெற்று, நாட்டின் பொருளாதாரத்தையும், மக்களின் வருவாயையும் பெருக்கிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதே தத்துவத்தை ஒட்டித்தான் இந்தியத் திருநாட்டிலும் பல்வேறு கூட்டுறவு இயக்கங்கள் தோன்றி, தழைக்கத் தொடங்கின. ஆனால் அவற்றின் மூலம் இன்றைய தினம் மக்களுக்குப் போய்ச்



[திரு. வீ. தமிழ்மணி]

[1989 ஏப்ரல் 25]

சேரவேண்டிய பயன்கள் சரியாகப் போய்ச் சேருகின்றனவா என்பதில் பெருத்த ஐயப்பாடு தமிழகத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்றைய தினம் ஜனநாயகக் கோட்பாட்டில் பெருத்த நம்பிக்கை வைத்திருக்கிற கழக அரசு, கூட்டுறவுத் துறையில் ஏற்பட்டுள்ள பெருங்கேடுகளை அகற்றி, அங்கே மக்கள் பிரதிநிதிகள் இருந்து மக்களுக்குத் தேவையான பணிகளைச் செய்வதற்கு ஆவன செய்யும் என்ற நம்பிக்கை என்னைப் போன்ற மக்கள் பிரதிநிதி எிடையே மட்டுமல்லாமல், இன்றைய தினம் கூட்டுறவுத் துறையில், சங்கங்களில், இயக்கங்களில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய பல்லாயிரக் கணக்கான ஏழை எளிய மக்களிடையேயும் இருக்கிறது என்பதை முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் தமிழ்நாட்டிலுள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் நிலை என்ன என்பதை நாம் முதலில் பார்க்க வேண்டும். கடந்த பல ஆண்டுகளாக கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குத் தேர்தல்கள் நடத்தப்பெறாமல், அங்கே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் இல்லாமல், அதிகாரிகள் இருந்து செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அதிகாரிகள் நல்ல முறையிலே செயல்பட்டால், அந்த இயக்கங்களில் அங்கம் வகிக்கும் உறுப்பினர்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் பணியாற்றினால் எந்தவிதமான குறைபாடும் இருக்காது. இங்கே அவர்களைப் பற்றி மாறுபட்ட கருத்துக்களையும் குறைபாடுகளையும் சொல்லத் தேவையிருக்காது. எங்கோ ஒன்றிரண்டு அதிகாரிகளைத் தவிர, மீதமுள்ள இடங்களில் அதிகாரிகளின் ஆணவப்போக்கைத்தான் பார்க்க முடிகிறது. அவர்கள் தங்கள் போக்கில் இருக்கின்ற அதிகாரங்களை துஷ்பிரயோகம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையெல்லாம் உடனடியாக மாற்றப்பட வேண்டும் என்பதில் இரண்டுபட்ட கருத்துக்கு இடமிருக்காது. மாண்புமிகு அணவு அமைச்சர் அவர்கள் பேசியுள்ள ஒரு தகவல் பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கான தேர்தல்கள் விரைவிலே, ஜூன் மாதத்திலே நடத்தப்படுமென்று அவர்கள் தந்திருக்கிற தகவல் பல்லாயிரக்கணக்கானவர்கள் வயிற்றிலே பாலை வார்த்திருக்கிறது. உடனடியாக தேர்தல்கள் நடத்தப்படும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. இருந்தபோதிலும், தேர்தல்களை நடத்துவதற்கு முன்பு ஒரு பிரதிநிதிகள் குழுவை அமைத்து, அந்தச் சங்கங்களைச் சீரமைக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய கருத்து. அங்கேயுள்ள பிரதிநிதிகளிலே சேவை மனப்பான்மை உள்ளவர்களை, தொண்டுள்ளம் கொண்டவர்களை, மக்கள் பிரச்சினைகளை அறிந்தவர்களை, அந்தப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதிலே ஆர்வம் உள்ளவர்களை, முக்கியமாக மக்கள் பணத்தை கொள்ளையடிப்பதில் ஆர்வம் காட்டாதவர்களைக் கொண்ட குழு ஒன்றை ஒவ்வொரு கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கும் நியமித்து, உடனடியாக அந்தச் சங்கங்களின் நடவடிக்கைகளில் வேகத்தை, விரைவை, மக்களுக்குப் பயனை நல்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 25]

[திரு. வீ. தமிழ்மணி]

அடுத்து, கூட்டுறவுத் துறை மூலமாக விவசாயிகளுக்கு பல்வேறு உதவிகளைச் செய்வதற்கான நடவடிக்கைகளை நாம் எடுத்து வருகிறோம். குறிப்பாக தமிழகத்தை பொறுத்த வரையில் கடுமையான வறட்சி நிலவி வருகிறது என்பது நாடு அறிந்தது. இந்த நிலையில் கூட்டுறவுக் கடன்களை வசூலிப்பதில் தீவிரம் காட்டாமல், எந்த அளவுக்கு தள்ளி வைக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்குத் தள்ளிவைக்க வேண்டும். ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு வட்டி போன்றவற்றை ரத்து செய்ய வேண்டும். ஏழைகளின் நல்வாழ்விற்காக அமைந்திருக்கின்ற இந்த அரசு, எல்லா வற்றையும் கருத்தில் கொண்டு, ஆவன செய்யும் என்ற நம்பிக்கை மக்களிடையே இருக்கிறது. இதுகுறித்தும் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் நல்ல அறிவிப்பை நல்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்றையதினம் கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களில், நகரப் பஞ்சாயத்துக்களில் இருக்கின்றவர்கள் தங்கள் வீடுகளை அடமானம் வைத்து கூட்டுறவு அர்ப்பன் வங்கிகளில் கடன் பெற முடியவில்லை. இன்றைய தினம் நகராட்சி அந்தஸ்துள்ள நகரங்களில் இயங்கும் அர்ப்பன் கூட்டுறவு வங்கிகளில்தான் வீடுகளின் பேரில் கடன் வழங்கும் நிலை இருக்கிறது. இதனால் பெருராட்சிகளில் இருப்பவர்கள் மிகவும் வேதனைப்படுகிறார்கள். இதிலே எந்த விதமான கஷ்டமும் இல்லை. நிலையான சொத்தை அடமானம் வைத்து அவர்கள் கடன் கேட்கிறார்கள். எனவே இதை அரசு பரிசீலித்து, அதிலே ஏதாவது சங்கடங்கள், பிரச்சினைகள் இருந்தால், அவற்றை எல்லாம் நீக்கி, யார் வேண்டுமானாலும் அந்தக் கடனைப் பெறலாம் என்று வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதனால் அனைத்து ஊர்களில் உள்ள ஏழை, எளிய நடுத்தர மக்கள் பயன் பெறுவார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சாதாரண விவசாயிகளுக்கு பயிர்க் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. இப்போதிருக்கும் விலைவாசியில் அது மிகவும் குறைவு. இடுபொருள் விலை அதிகமாகி இருக்கிறது. பூச்சி மருந்து விலை அதிகமாகியிருக்கிறது. உற்பத்தி செலவு அதிகமாகியிருக்கிறது. விவசாயக் கூலிகளின் கூலி அதிகமாகி இருக்கிறது. இதையெல்லாம் கருத்தில்கொண்டு, பயிர்க்கடனை 10,000 ரூபாய் அளவுக்கு உயர்த்த வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன். இப்போது ஜாமீன்பேரில்தான் கடன் கொடுக்கிறார்கள். எனவே, தகுதியுள்ளவர்களுக்கு, தேவையான ஜாமீன் பேரில், அதிகபட்சத் தொகையாக 10,000 ரூபாய் வரையில் கடன் வழங்க தக்க ஆணைகளை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கூட்டுறவு வங்கிகள் இன்றையதினம் குறிப்பிட்ட பெரிய நகரங்களில்தான் உள்ளன. அங்கே நகைக் கடன்கள் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் ஒரு குறிப்



[திரு. வீ. தமிழ்மணி]

[1989 ஏப்ரல் 25]

மிட்ட அளவுக்கே அந்தக் கடனை வழங்குகிறார்கள். எனவே, இந்தக் கடனை, வங்கியில் பணியாற்றும் ஊழியர்களின் உறவினர்கள், வங்கி மேலாளருக்குத் தெரிந்தவர்கள், அந்த ஊரில் உள்ள பெரிய ஆட்கள்— இவர்கள்தான் பெற முடிகிறது. இதனால் ஏழை எளிய மக்கள், அவசரமாக மருத்துவ சிகிச்சைக்கோ திருமணத்திற்கோ, பணம் தேவை என்று அவர்கள் வரும்போது, வங்கிகளில் பணம்தர முடியாது என்று சொல்லும் நிலைதான் இருக்கிறது. ஒரு பக்கத்திலே வங்கிகள் மூலம், தேசிய மயமாக்கப் பட்ட வங்கிகள் மூலம் தொழில் தொடங்க என்று பல்லாயிரக் கணக்கான கோடி ரூபாய்களை வழங்கி, அவற்றைத் திரும்பப்பெற முடியாமல் இருக்கிறது. ஆனால் இங்கே தங்க நகைகளை அடமானம் வைத்து, ஆயிரம், இரண்டாயிரம் ரூபாய் கடன்கேட்க வரும் ஏழை எளிய மக்கள், தாங்கள் வாங்கிய கடனை ஒழுங்காகத் திருப்பித்தர வேண்டும். இல்லையென்றால் நகை போய்விடும் என்ற நிலையில், அத்தியாவசியத் தேவைகளுக்காக வங்கிகளை நாடுவோருக்கு அதிருப்திதான் காத்திருக்கிறது. வங்கிக்குப் பக்கத்திலேயே அதிகமான வட்டிக்குக் கடன் கொடுக்கும் கடைகள் இருக்கின்றன. வங்கியிலே வாங்குவதைப்போல இரண்டு மடங்கு, மூன்று மடங்கு வட்டிக்கு அவர்கள் பணம் தருகிறார்கள். அந்தக் சொள்ளையிலிருந்து இவர்கள் மீள வேண்டும் என்றால், அவர்கள் தரும் அந்த வட்டி நல்ல காரியங்களுக்குப் பயன்பட வேண்டுமென்றால், அவர்கள் நகைகள் பாதுகாப்பாக இருக்க வேண்டுமென்றால், கூட்டுறவு வங்கிகள் அனைத்தும் வருகின்ற அனைவருக்கும், தேவைப்படுகின்ற அனைவருக்கும் நகைக் கடன் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்கே போனாலும் நிதிப் பற்றாக்குறை என்பது இல்லாமல் இல்லை. இருந்தாலும், இதனால் பாதிக்கப்படுவது ஏழை எளிய மக்கள் என்பதை கருத்தில்கொண்டு, இதற்குத் தேவையான நிதியை கொஞ்சம் கூடுதலாக்கி, இந்தக் கடன் பலருக்கும் போய்ச் சேரும் வண்ணம் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கூட்டுறவு வங்கிகளில் நுகர்வோர் கடன் என்று தருகிறார்கள். மத்திய தர வகுப்பினருக்கு இது ஒரு வரப்பிரசாதமாக இருக்கிறது. தங்களுக்கு வேண்டிய முக்கியமான பொருட்களை வாங்கிக்கொள்ள கடன் வாங்கிக்கொண்டு, அதனை தவணை முறையில் திருப்பித் தருகின்ற நல்ல முறை இது. ஆனால் இதிலே ஒரு குறைபாட்டைச் சொல்லுகிறார்கள். இந்தக் கடன் பெறுபவர்கள் கூட்டுறவு அங்காடிகளில்தான் பொருள்களை வாங்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இது நல்ல ஏற்பாடு. எனவே அவர்களுக்குத் தேவையான பொருட்களை அங்கேயே கூட்டுறவு அங்காடிகளிலேயே தர வேண்டும்.. (மனியடிக்கப் பெற்று முடிக்கப்பெற்றது.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 25 பேர்கள் பேச வேண்டும், உட்காருங்கள். அடுத்து, திரு. சேரங்கன் அவர்கள் 15 நிமிடத்தில் முடித்துவிட வேண்டும்.

1989 ஏப்ரல் 25]

(முற்பகல் 11-30)

திரு. எம். சீரங்கன் : பேரவை உதவித் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு மானியக் கோரிக்கையின் மீது மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறுகிறேன். தமிழகத்தில் கூட்டுறவு அமைப்புகள் மிகப் பாரம்பரியம் மிக்க ஒன்றாகும். 1905-லே கூட்டுறவு ஆரம்பிக்கப்பட்டு, அது 17 அமைப்புகளாக உருவாக்கப்பட்டு, இன்றைய நிலையில் 520 கிளைகளாகவும், 4,655 விவசாயக்கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களாகவும் மலர்ந்து வளர்ந்திருக்கிறது. இந்த வளர்ச்சியில், பல்வேறு மட்டங்களில் அதில் இருக்கும்படியான நிர்வாகிகளால், அந்தக் கூட்டுறவு அமைப்புகளைத் தகர்க்கும்படியான அளவுக்கு ஊழல்கள் நடந்து வந்திருக்கின்றன என்பது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு பல்வேறு மட்டங்களிலிருந்து வந்திருக்கிறது. சேலம் மாவட்டத்தில் இருக்கும்படியான கூட்டுறவுப் பொறுப்பாளர் இன்றைய தினம் அந்த ஊழல் காரணமாக அங்கே ஏற்பட்டிருக்கும்படியான கிளர்ச்சி காரணமாக ராஜினாமா செய்தார்களென்று அண்ணா தி.மு.க. உறுப்பினர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்குள் செல்லாமல், இன்றைக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் விவசாயிகள் பெற்ற கூட்டுறவுக் கடனைக் கட்ட முடியாத நிலைமையில் எப்படி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது இந்த அவையில் இருக்கும்படியான அனைவருக்கும் தெரியும். இந்தக் கூட்டுறவுக் கடனை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக, விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும்படியான வட்டி அனைத்தும் ரத்து செய்யப்பட வேண்டுமென்பதற்காக பல முறைகள் நூங்கள் உள்ளடக்கி ஆளுங் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் மிகப் பெரிய கிளர்ச்சியும், போராட்டமும் நடத்தி, மறியல் செய்தது உங்களுக்குத் தெரியும். 10 ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து அப்படிப்பட்ட போராட்டங்கள் நடத்திய பிறகும், இன்றைக்கும் அந்த நிலைமைகளுக்கு மாற்றான பரிகாரம் காண முடியாத நிலை இன்றைக்கும் இருக்கிறது. அபாயகரமான, அவலமான நிலை தொடர்ந்து இருந்துகொண்டிருக்கிறதென்பதை நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். கடந்த 10 ஆண்டுகளாக இருந்துவரும் கடன்களை, பெரிய விவசாயிகள் சிறிய விவசாயிகள் கடன்களை ரத்துசெய்ய வேண்டுமென்று நாம் நடத்திய இயக்கத்தின் காரணமாக சென்ற காலத்தில் அரசு ஓர் ஆணை பிறப்பித்தது. அதன் மூலம் 61 கோடியே 48 இலட்சம் ரூபாய் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. 26—9—1986-ல் அரசு ஆணை எண். 660-ல் அரசு ஓர் உத்தரவு வழங்கியது. 30—6—1986-க்குள் கடனில் பரதியை வழங்கினால் முழு வட்டி தள்ளுபடி செய்வதென்ற உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டு அதன் அடிப்படையில் ஒரு பகுதியைக் கட்டினார்கள். மறு பகுதி கட்ட முடியாமல் இருக்கிறது. கடும் வறட்சி 10 ஆண்டுகளாக இருப்பதால், விவசாயிகள் கட்ட முடியாத நிலை இருக்கிறது. அந்தக் கடன்கள் மேலும் கூடி, இன்றையதினம் கட்ட முடியாத நிலையில், விவசாயிகள் இன்றைக்கு மிகவும் நிர்ப்பந்தமான சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள். 1—7—1966 முதல் 30—6—1987



[திரு. எம். சீரங்கன்]

[1989 ஏப்ரல் 25]

வரை கட்டிய தொகை ரூ. 346.29 கோடி. அதிலே தள்ளுபடி முந்தைய அரசு செய்தது 61.89 கோடி ரூபாய். தற்சமயம் இன்றைக்கு பொறுப்பேற்றுள்ள அரசாங்கம் 39 கோடி ரூபாய் வட்டி தள்ளுபடி என்று அறிவித்திருக்கிறது. இன்றைக்கு இருக்கும் கடன் 290.70 கோடி ரூபாய்.

இதை, வரும் ஜூன் மாதம் கட்டவில்லை என்று சொன்னால், பழைய நிலைகள்—அதாவது ஐப்தி, நிபந்தனைகள் போன்றவை எல்லாம் ஏற்படுகிற அபாயமான நிலை விவசாயிகளைத் தொடர இருக்கிறது என்பதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். எனவே, அரசு சிறு விவசாயிகளின் கடனை முழுமையாகத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும். மற்றும் பெருவிவசாயிகளாக இருக்கக்கூடிய வர்களுடைய கடனை—அதாவது அவர்கள் ஏற்கெனவே கட்டிய தவணைத் தொகை போக மீதி இருக்கிற தவணைத் தொகையை 1990 ஆம் ஆண்டு வரை கட்டுவதற்கு காலத்தை நீடித்துத் தர வேண்டும். அப்படி நீடித்து வசூலிப்பதற்கான ஆணையைப் பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதை ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால், விவசாயிகள் இன்றைக்கிருக்கும் அரசாங்கத்தை மிகுந்த ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். “கடன்பட்டார் நெஞ்சம் போல் கலங்கினான் இலங்கை வேந்தன்” என்கிற முறையில், தமிழகத்தில் இருக்கிற தி.மு.க. அரசாங்கம் நமக்கு ஒரு பாதுகாப்பு அளிக்காதா என்ற பரிவோடு ஏக்கத்தோடு அனைத்து விவசாயிகளுமே எதிர்பார்க்கிற நிலையில், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கடனைத் தள்ளுபடி செய்து, பெருவிவசாயிகள், கடனை 1990 ஆம் ஆண்டுவரை ஒத்தி வைத்தும் உத்தரவிட வேண்டுமென்று இந்த மன்றத்தின் சார்பாக நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு, தமிழகத்தில் கூட்டுறவுத் தேர்தல்களை விரைவில் நடத்த வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம் இன்றைக்கு கூட்டுறவு அமைப்புகள் எல்லாம் சின்னா பின்னப் படுத்தப்பட்டு அங்கே இருக்கிற அதிகாரிகள் தான் எடுத்தழுப்பாக அவர்கள் வைத்ததுதான் சட்டம் என்பதைப் போல், கூட்டுறவு அமைப்புகளையெல்லாம் தங்கள் இஷ்டம்போல்—சூதாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலையைத் தடுத்து நிறுத்தி விரைவில் கூட்டுறவுத் தேர்தல்களை நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கிராமக் கூட்டுறவு ஸ்டோர்களைப் பற்றியும், கிராம கூட்டுறவு அங்காடிகளைக் குறித்தும் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் மொத்தம் சுமார் 21,134 கூட்டுறவு ஸ்டோர்கள் இருக்கின்றன. இந்த 21,134 கூட்டுறவு கடைகளில் கிராமப் பகுதியில் இருப்பவைகளின் எண்ணிக்கை 17,382—நகரங்களில் இருப்பவை 3,752. ஒட்டுமொத்தமாக உள்ள கார்டுதாரர்களின் எண்ணிக்கை 1,29,00,000 என்று அரசு கணக்கு சொல்லுகிறது. கிராமங்களில் இருக்கிற பண்டக

1989 ஏப்ரல் 25]

[திரு. எம். சீரங்கன்]

சாலைகளில் விநியோகம் என்பது ஒரு தரமான நிலையில் இல்லாமல் இருப்பதாக அரசே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது. பொருள்களில் கலப்படம் செய்தல், எடை குறைவு போன்ற தவறுகளைச் செய்ததற்காக பல கேஸ்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலையில் அவைகளைத் தொடர்ந்து நடத்திக் கொண்டிருப்பதைத் தடுத்து நிறுத்தும் வகையில் அரசே முழு கொள்முதலையும், முழு விநியோகத்தையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகள் மற்றும் சாதாரண மக்கள் அன்றாடம் பயன்படுத்தும் நுகர் பொருள்கள் அனைத்தையும் நேரடியாக அரசே கொள்முதல் செய்து, சரியான விலையை நிர்ணயம் செய்து அவற்றை விநியோகம் செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் கிராமப் பகுதியில் மண்ணெண்ணெய் விநியோகம் சரியாக இல்லை. தற்போது மண்ணெண்ணெய் விநியோகம் தனியார் மூலமும் கூட்டுறவு மூலமும் செய்யப்படுகிறது. கிராமத்தில் இருக்கிற மக்களுக்கு 3 லிட்டரும், நகரத்தில் இருப்பவர்களுக்கு 10 லிட்டரும், பஞ்சாயத்துகளில் இருப்பவர்களுக்கு 5 லிட்டரும் மண்ணெண்ணெய் வழங்கப்படுகிறது. அதை மாற்றி, கிராமத்தில் இருப்பவர்களுக்கு 5 லிட்டர் மண்ணெண்ணெயும், பஞ்சாயத்தில் இருப்பவர்களுக்கு 10 லிட்டரும் நேரடியாக கூட்டுறவு அமைப்புகள் மூலமாகவே விநியோகம் செய்யப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைய நிலையில் மண்ணெண்ணெய் என்பது கிராமப் பகுதி மக்களுக்கு நேரடியாகக் கிடைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும், கூட்டுறவு வங்கிகளில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களும் மற்றும் கூட்டுறவு அமைப்புகளில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களும் இன்றைக்கு பல இலட்சம் இருக்கிறார்கள். இந்தத் தொழிலாளர்கள் எல்லாம் பாதுகாப்பற்ற நிலையில் பல்வேறு தரமான நிலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சென்ட்ரல் பேங்க் தொழிலாளர்கள் அவற்றின் ஊழியர்கள் நலன் ஒரு மாதிரியாகவும் கூட்டுறவு வங்கிகளின் பணியாற்றும் ஊழியர்கள் நலன் வேறு மாதிரியாகவும், கிராமக் கூட்டுறவு வங்கிகளில் பணியாற்றுகிற ஊழியர்கள் நலன் ஒரு மாதிரியாகவும், கூட்டுறவு பண்டக சாலைகளில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களின் நலன் ஒரு மாதிரியாகவும் இருக்கிறது. இப்படி பாகுபாடு படுத்தப்பட்ட நிலையில் அவர்கள் இருந்து வருகிறார்கள். கேட்டால் ஒரு கருத்தைச் சொல்லுகிறார்கள். அதாவது வருமானத்தின் அடிப்படையில்தான் அந்த ஊழியர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இதை மாற்றி எல்லோரையும் சமமாக நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம் கூட்டுறவுத் துறை அரசின் கண்ட்ரோலில் இருக்கிறது. எனவே அனைத்துத் தொழிலாளர்களையும் பாதுகாக்கிற நிலையில் குறைந்த பட்சம் கடைநிலை ஊழியர் சம்பளத்தையாவது ஒரே அளவில் நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு



[திரு. எம். சீரங்கன்]

[1989 ஏப்ரல் 25]

அவலமான நிலையில் 150 ரூபாய், 100 ரூபாய் என்று எல்லாம் வழங்கப்படுவதை மாற்ற வேண்டும். குறைந்த பட்சம் சம்பளம் நிர்ணயம் செய்யப்பட வேண்டும். அதேமாதிரி அவர்களுக்கு அரசு ஊழியர்களுக்கு உரிய சலுகைகள் அனைத்தும் கொடுக்க நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும்.

(முற்பகல் 11-40)

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு பல்வேறு அரசின் சலுகைகள் அவர்களுக்குக் கிடைப்பது இல்லை. அவர்களுக்கு அந்த சலுகைகள் கிடைப்பதற்கு அரசு பரிசீலனை செய்யவேண்டும். குறைந்த பட்சம் அவர்களுடைய இன்றியமையாத தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் அளவுக்காவது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு அந்த ஊழியர்களுக்கு பல்வேறு பாதுகாப்புகள் இருக்கின்றன. ஆனால் அங்கு இருக்கிற அதிகாரிகள் குறிப்பாக தங்களுடைய நலனை ஊழியர்கள் காப்பதில்லை என்று சொன்னால், தான் சொல்வதை கேட்கவில்லை என்று சொன்னால், அவர்களை சஸ்பென்ட் செய்து, அதன் மூலம் லஞ்சம் வாங்கும் அதிகாரிகள் பல பேர் இருக்கிறார்கள். அப்படி பலரை நான் சொல்லமுடியும். அதே நேரத்தில் இன்றைக்கு அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கும் குறைந்த பட்ச சம்பளம் நிர்ணயம் செய்தும், அவர்கள் இறந்தால் மற்றவர்களுக்கு கொடுப்பது போன்று 20 ஆயிரம் ரூபாய் அவர்களுக்கும் கிடைக்க அரசு உத்தரவாதம் கொடுக்க வேண்டும். கோவாபுரேடிவ் துறையில் பணியாற்றும் அனைத்து தொழிலாளர்களுக்கும் பொருந்தும் என்ற நிலையில் அறிவிக்க வேண்டும்.

குறிப்பாக சேலம் மாவட்டத்தில் கூட்டுறவு நூணயச் சங்கத்தில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள், ஏற்கெனவே இருந்த கூட்டுறவு சங்கங்களில் அவர்கள் தீர்மானிக்கப்பட்ட சம்பளங்களை உயர்த்தினார்கள்; பஞ்சப்படியும், சம்பளமும் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று உயர்த்தினார்கள். அந்த சம்பளத்தை, சென்ற அரசாங்கம் கூட்டுறவுகளை கலைத்த பிறகு, அவர்களுடைய சம்பளத்தையும் கொடுக்க முடியாது என்று மறுத்து விட்டார்கள். அது தவறு என்றும், ஒப்பந்தத்தை மீறக் கூடாது என்ற நிலையிலும் அதன் பேரில் லேபர் கோர்ட்டுக்கு சென்ற பிறகு, லேபர் கோர்ட் தனது தீர்ப்பை அளித்தும் இன்று வரை அந்த சம்பளத்தை கொடுக்க முடியாது என்று கூட்டுறவு நிர்வாகம் பிடிவாதம் செய்து கொண்டிருக்கிறது. ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டுக் கொடுப்பதாக ஒத்துக்கொண்டிருந்த அந்த சம்பளத்தை, கோர்ட் சொல்லியும் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள்.

மற்றொன்று கூட்டுறவு நிர்வாகம் பற்றி, இங்கு இருக்கும் கோவாபுரேடிவ் பாங்குகளில் ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டால் அந்த நிர்வாகமும், தொழிற் சங்கமும், சேர்ந்து ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டால், அந்த ஒப்பந்தத்தை அமல்படுத்துவது கிடையாது. அதை அமல்படுத்துவதற்கு கோவாபுரேடிவ் செக்ரட்டரி

1989 ஏப்ரல் 25]

[திரு. எம். சீரங்கன்]

அவர்கள் அனுமதி கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். நீண்ட நாட்களாக காலம் கடத்துகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒப்பந்தமும் அமல் படுத்த முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே இதையெல்லாம் வருங்காலத்தில் தவிர்க்க வேண்டுமென்று நான் இன்றைய அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்னொரு பெரிய விவகாரம் என்னவென்று சொன்னால் நம்முடைய உணவு கார்ப்பரேஷன் ஏற்றுமதி, இறக்குமதி செய்யும் இடங்களில் நாம் அனைவரும் அறிந்து இருப்பது தான், பல்வேறு புகார்கள் அதுபற்றி வந்து இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். இரயில்வே டிரான்ஸ்போர்ட், கோடவுன்களில் இருக்கும் விவகாரங்கள். இங்கு திடீரென்று இடைத் தரக்களாக இருந்து காண்ட்ராக்ட் எடுப்பவர்கள் எப்படி தமிழகத்தில் உணவுப் பண்டங்களைச் சுரண்டுகிறார்கள்; சொத்துக்களை களவாடுகிறார்கள் என்பது பட்டவர்த்தனமாக அனைவருக்கும் தெரியும். இன்றைக்கு குறிப்பாக ஆயிரம் டன் இறக்குமதி செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அதில் 50 டன், 100 டன் வேஸ்டேஜ் என்று கணக்கு எழுதி, வெறும் சாக்குப் பைகளைக் கணக்குப் போடும் பல்வேறு காண்ட்ராக்டர்களும் இருக்கிறார்கள். அதை காண்ட்ராக்டர்கள் மட்டும் செய்வது கிடையாது. அந்த காண்ட்ராக்ட்டுக்கு உடந்தையாக காவல் துறையினரும் சேர்ந்து செய்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட மோசடி என்பது தமிழகத்தில் அதிகமாக வளர்ந்து வருகிறது. நேற்று முன்தினம் அவையில் ஒரு உறுப்பினர் சொன்னார்கள், விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் நெல்லை எலிகளும், முயல்களும், பெருக்கான்களும் அழித்துவிடுகிறது என்றும், பருத்திகளையும் பெருக்கான்கள் தின்பதாகவும் சொன்னார்கள். ஆனால் இங்கு இருக்கிற பெருக்கான்கள் நெல் மூட்டைகளை ஊசி போட்டு நெல்லை எடுத்துவிடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நபர்களைக் கண்டுகொண்டு, நேற்று முதல்வர் அவர்கள் சொன்னது போல, தவறு செய்பவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பது எப்படி என்று சொன்னார்களோ, அதுபோல, அந்த தவறை செய்பவர்களை குற்றவாளிகளை பயங்கரமாக விகாரணை செய்து, அவர்களுக்கு கடுமையான தண்டனை அளித்தால்தான் அந்த நபர்களைத் தடுத்து நிறுத்த முடியும்; அந்த ஊழலிலிருந்து பாதுகாத்தால் தான் ஒழுங்கான நிலையில் இருக்கும்.

இன்னொரு பணிவான வேண்டுகோள். இன்றைக்கு கோவா பரேடிவ் மூலம் நாம் விநியோகம் செய்யும் அரிசி களவாடப்பட்ட பிறகு அதில் பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அரிசிகளை சுத்தப்படுத்தாமல், ஒரு வேக்காடு போட்டு, ஊற வைத்து அதை ஒரே முறையில், எடை வேண்டும் என்பதற்காக, அதில் தவிட்டை மட்டும் நீக்கி அரிசி-நெல்லை நீக்காமல் அனுப்பி விடுகிறார்கள். அதன் விளைவாக தப்பாக இருப்பதும், நாற்ற மடிப்பதும், நல்ல தண்ணீர் போடாமல் தொடர்ந்து அந்தக் கழிவு நீரைப் போடுவதன் காரணமாக நாற்றம் அடிக்கிறது. அதைக் கவனித்து அரசு, அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை நீக்கி,



[திரு. எம். சீரங்கன்]

[1989 ஏப்ரல் 25]

சுத்தப்படுத்தி, சுத்தமான அரிசியை நாற்றமில்லாமல் விநியோகிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் அரசைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுப் பணியாளர்களுக்காக வீடுகள் 83,18,000 ரூபாயில் கட்டிக் கொடுத்திருப்பதாக அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் எங்கே கட்டியிருக்கின்றார்கள், எத்தனை வீடுகள் என்பதை அமைச்சரவர்கள் அறிவித்தால் உதவியாக இருக்குமென்று வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டி என்று பல மாவட்டங்களில், சென்டர்களில் பொதுவாகப் பல்வேறு கொள்முதல் செய்யப்படுகிறது. இந்தக் கூட்டுறவு நாணயச் சங்கத்தின் மூலம். ஆனால் வெளியே தரத்தை நிர்ணயம் செய்வது மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டியில் இருக்கும்படியான சர்க்கார் அதிகாரிகள் அல்ல; நீங்க ளெல்லாம் இங்கே உள்ள பல்வேறு நண்பர்கள், உறுப்பினர்கள் ளெல்லாம் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் என்று தெரியும். ஆனால் அங்கே நிர்ணயம் பண்ணும்படியானவர்கள் ஒரு சில வியாபாரிகள். பருத்தி என்று சொன்னால், பருத்தி சம்பந்தப்பட்ட புரோக்கர்கள் வருகிறார்கள். அவர்கள் நிர்ணயம் செய்வதுதான் அந்த விலையாக மாறுகிறது. அதேபோன்று கடலை விலை அங்கிருக்கும்படியான முதலாளிகள் நிர்ணயம் செய்வதுதான் விலையாக மாறுகிறது. இப்படி பல்வேறு பொருட்கள் தேரிலேயிருந்து, மஞ்சளிலேயிருந்து, வெங்காயத்திலேயிருந்து அந்த மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிக்கு வரும்படியான அனைத்துப் பொருட்களையும் நாம் கூட்டுறவு மார்கெட்டிங் சொஸைட்டி என்று சொல்லுகிறோமே தவிர, அதைப் பயன்படுத்துவது என்பது, இன்றைக்கு விலை நிர்ணயம் செய்வது என்பது நம்முடைய கன்ட்ரோலில் கிடையாது; அரசு கூட்டுறவுத் துறையின் கன்ட்ரோலில் கிடையாது. தனியார் நிர்ணயம் செய்கிறார்கள். அது அறவே மாற்றப்பட வேண்டும். அப்படி மாற்றப்பட்டால்தான் விவசாயிகளுக்குக் குறித்த காலத்தில் சரியான விலை கிடைக்கும். அப்படிப்பட்ட விலை கிடைப்பதற்கு அரசு உத்தரவாதம் கொடுக்க வேண்டும். இத்தகைய நிலையில் அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏற்றுமதி, இறக்குமதி தொழிலாளர்கள் இன்றைக்கு வஞ்சிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு டன்னுக்கு ஐந்து ரூபாய் என்று சொன்னால், ஒரு ரூபாய், ஒன்றரை ரூபாய், இரண்டு ரூபாய் என்று கொடுத்து, இடைத் தரகர்கள் சம்பாதிக்கிறார்கள். இன்னொன்றுகூட இன்றைக்கு நாகரிகமாக, கூட்டுறவுத் தொழிலாளர் சங்கம் என்று பதிவு செய்து கொண்டு, அதன் மூலமாகக் கான்ட்ராக்டை அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டு, அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு ஊதியம் கிடைக்காமல், அப்படிப்பட்ட இடைத் தரகர்கள் அந்த தொழிலாளிகளை வஞ்சித்துக் கொண்

1989 ஏப்ரல் 25]

[திரு. எம். சீரங்கன்]

டிருக்கிறார்கள், திருச்சி, கோவை, சேலம், மதுரை போன்ற அந்த இடங்களில். அதை அரசு கவனித்து, அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு டன்னுக்கு இவ்வளவுதான் என்று கூலியை நிர்ணயம் செய்து அது முறையாக அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குச் சேரும்படியான நிலையை உருவாக்குவதற்கும், அங்கேயிருக்கும் படியான இடைத் தரகர்களை மாற்றுவதற்கும், கான்ட்ராக்ட் முறையை அறவே ரத்து செய்து நேரடியாக அரசாங்கத்தினுடைய கன்ட்ரோலின் கீழே இந்த ஏற்றுமதி இறக்குமதி கொள்கையை வைக்க வேண்டும். தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், சம்பளத்திற்கும் உத்தரவாதம் செய்ய முடியும். அதே நேரத்திலே இப்படிப்பட்ட தரகர்களுக்குப் போகாமல் பாதுகாக்கவும் வேண்டும். இந்த அடிப்படையில் இந்த அரசாங்கம் இந்த கூட்டுறவுத் துறையில் அதிகக் கவனம் செலுத்துமேயானால் தமிழ்நாட்டில் பல நலன்களை அடைய முடியும். அந்த எண்ணத்தோடு இது செய்யப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விரைவில் தேர்தல் நடத்தப்பட வேண்டும். தேர்தல் நடத்தும்பொழுது, அது குறித்து என்னுடைய பணிவான வேண்டுகோள் என்னவென்று சொன்னால், விவசாயிகள் கடன் கட்டவில்லை என்று, திவால் என்று சொல்லி அவர்களுக்கு ஓட்டுரிமையை மறுக்கக் கூடாது. இன்றைக்கு இருக்கும்படியான அறுபது இலட்சம் விவசாயிகளில், அங்கத்தினர்களாக இருக்கும் படியானவர்களில் பல பேர் இன்றைக்குக் கடனாளிகளாகத்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஓட்டுரிமை என்பதை அதற்காக மறுக்கக் கூடாது. அவைவருக்கும் ஓட்டுரிமை கொடுக்கப்பட்டு, கூட்டுறவுத் தேர்தலை விரைவில் நடத்தி, சரியானதொரு கூட்டுறவு அமைப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாகக் கேட்டு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

திரு.எம்.தங்கவேலு: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, என்னை அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் வேட்பாளராக அறிவித்து, சட்டமன்ற உறுப்பினராக ஆக்கிய என்னுடைய தானைத் தலைவி புரட்சித் தலைவி அவர்களை வணங்கி, என்னை கடுமையான போட்டிக் கிடையிலே வெற்றி பெறச் செய்து முசிறி தொகுதியினுடைய சட்டமன்ற உறுப்பினராக்கிய வாக்காளர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்தக் கூட்டுறவு மானியக் கோரிக்கையிலே கலந்து கொண்டு பேச வாய்ப்பளித்த பேரவைத் தலைவரவர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்று தமிழகத்தில் கடுமையான அரிசிப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கின்ற இந்தச் சூழ்நிலையிலே கடந்த ஒரு வாரத்திற்கு முன்னதாக அரசாங்கத்தால் கூட்டுறவுச் சிறப்பு விற்பனை



[திரு. எம். தங்கவேலு]

[1989 ஏப்ரல், 25]

அங்காடியில் ஐந்து கிலோ அரிசி இலவசமாக வழங்கப்பட்டது. ஆனால், அந்தந்தக் கூட்டுறவு நியாய விலைக் கடைகளிலே அரசாங்கத்தின் சார்பில் வழங்க, அரசாங்கத்தின் நிகழ்ச்சிகளாக இல்லாமல், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொடிகளையும், தோரணங்களையும், கட்டிக் கொண்டு, அங்கிருக்கின்ற ஊராட்சி மன்றத் தலைவரோ, ஒன்றியப் பெருந்தலைவரோ வடங்கவில்லை.

(முற்பகல் 11-50)

சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும் வழங்காமல், சில இடங்களில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஒன்றியச் செயலாளர்களும், மாவட்ட செயலாளர்களும் தான் வழங்கினார்கள். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் சமயபுரம் பேரூராட்சியில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மாவட்டச் செயலாளராக இருக்கிற செல்வராஜ் அவர்கள் தான் அரிசியை வழங்கினார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அங்கே தி.மு.க. கொடிகளை கட்டி, நகரச் செயலாளர் தலைமை போட்டு, மாவட்டச் செயலாளர் அரிசி வழங்குகிறார்கள் என்றால் அது அரசாங்க விழாவா, அல்லது கட்சி விழாவா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

நடந்து முடிந்த மருங்காபுரி இடைத் தேர்தலுக்கு முன்னதாக எனது தொகுதியில் நடந்த சம்பவம் பற்றி தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். தமிழகத்தில் நெற்களஞ்சியமாக இருக்கிற தஞ்சையைப் போல அரிசி ஆலைகள் அதிகமாக உள்ள பகுதி மண்ணச்சநல்லூர் பேரூராட்சியாகும். இந்த ஊரில் முறையாக லெவி கொடுத்துவிட்டு அரிசி வைத்திருந்து அரிசி ஆலை அதிபர்களிடமிருந்து உணவுத் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளும், பேலீஸ் துறை அதிகாரிகளும், ஒரு அரிசி ஆலை அதிபர் தவறு செய்தார் என்ற காரணத்தால், தவறு செய்யாமல் இருந்த, முறையாக அரிசி வைத்திருந்த, அதிபர்களிடமும் 'ஸ்குவாட்' போட்டு, அவர்களுக்கு தகவல் தராமல், திடீரென்று அவர்கள் ரைஸ் மில்களை சோதனை செய்து, இருக்கிற அரிசி, நெல் ஆகியவற்றை பறிமுதல் செய்து விட்டார்கள். முறை தவறி வைத்திருந்தவர்களிடம் பறிமுதல் செய்தால் நாங்கள் கேட்க மாட்டோம். ஆனால் முறையாக வைத்திருந்த அரிசியையும் பறிமுதல் செய்து விட்டார்கள். அதற்கு பின்னால் மருங்காபுரி இடைத் தேர்தலின் போது துவரங் குறிச்சியில் நடந்த ஒரு தி.மு.க. பொதுக்கூட்டத்தில் மாண்புமிகு உணவுத் துறை அமைச்சர் பேசினார்கள். அப்போது அந்த அரிசி ஆலை அதிபர்கள் போராட்டமும், கண்டன ஊர்வலமும் நடத்தினார்கள். அதை அந்தத் தொகுதி அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தைச் சார்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்தான் தலைமையேற்று நடத்தினார் என்று தவறாக அந்தப் பொதுக் கூட்டத்தில் அறிவித்து இருந்தார்கள். நான் அன்று மாலையில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைச் சந்தித்து அந்தப் போராட்டங்களை அறிவித்திருந்த அரிசி ஆலை அதிபர்களை சமாதானம்

1989 ஏப்ரல் 25]

[திரு. எம். தங்கவேல்]

செய்து, போராட்டங்களைச் செய்ய வேண்டாம், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைச் சந்தித்து முறையாக பேசி நாம் பிரச்சினையைத் தீர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று தான் கூறினேன். போராட்டம் வேண்டாம் என்று தான் கூறினேனே தவிர, அந்தப் போராட்டத்தை தலைமையேற்று நான் நடத்தவில்லை. ஆனால் தவறான தகவலை மாண்புமிகு உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அன்றையதினம் பேசினார்கள் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத்தலைவர்—தலைமை)

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் அந்தப் பகுதியில் கோரைப் பய் தயாரிக்கிற மில்கள் அதிகமாக தனியார்கள் வைத்து ஒட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். முசிறிப் பகுதியில்கோரை மூலம் பய் தயாரிக்கும் மில்களை அரசாங்கத்தின் மூலம், கூட்டுறவுத் துறை மூலம் நடத்தினால் அதிக அளவில் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து தமிழ்நாட்டில் என்னுடைய தொகுதியின் அருகில் இருக்கும் தாத்தையங்கார்பேட்டையில் கைத்தறி வேஷ்டிகளை அதிகமாக தனியார்கள் தயாரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையும் கூட்டுறவு முறையில் தயாரித்தால் அதிக தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும். அந்த முறையில் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான் இப்போது முதன்முறையாகப் பேசுகிற காரணத்தால் என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கிற சில குறைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. என். கணபதி) : கூட்டுறவுத் துறை மற்றும் உணவுத் துறை பற்றி மட்டும் சொல்லுங்கள்.

திரு. எம். தங்கவேல்: என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் கடுமையாக வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நொச்சியம் பகுதியிலிருந்து இருங்கோளூர் வரையில் குடிதண்ணீர் ராட்சத குழாய்கள் மூலம் கொண்டு செல்ல ஒரு திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு, அது இப்போது நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த குடிதண்ணீர் திட்டத்தை நொச்சியம், வெங்கன்குடி, சமயபுரம் வழியாக இருங்கோளூர் செல்வதாக அமைத்து இருக்கிறார்கள். அந்த திட்டத்தை மாற்றி, நொச்சியத்திலிருந்து மண்ணச்சநல்லூர், வெங்கன்குடி, சமயபுரம், கள்ளிக்காட்டுர், அக்கரைப்பட்டி, தேவி மங்கலம், மேலாங்கவரம், கீமாங்கவரம், வழியாக இருங்கோளூர் சென்றால் மேலும் சில கிராமங்களுக்கு முசிறி தொகுதியில் தண்ணீர் பிரச்சினை தீரும்.



[திரு. எம். தங்கவேல்]

[1989 ஏப்ரல் 25]

முசிறித் தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில், எந்தத் தொழிற்சாலையும் அங்கே நிரந்தரமாக இல்லை. எனவே அங்கே பாய் மின்னும் தொழிற்சாலை ஒன்றை கூட்டுறவுத் துறை மூலமாக கண்டிப்பாகக் கொண்டுவர மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முசிறித் தொகுதியில் முசிறி பேரூராட்சிக்கு உட்பட்ட பஸ் நிலையம் ஒன்று இருக்கிறது. அந்த பஸ் நிலையத்திற்குள்ளே கடைகளை அதிகமாகக் கட்டிவிட்ட காரணத்தினால், பஸ்கள், பஸ் நிலையத்திற்கு உள்ளே நுழைய முடியாமல் இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. எனவே முசிறி நகரத்திற்கு உட்பட்ட அந்த பஸ் ஸ்டாண்டை முசிறியின் வட பகுதிக்கு மாற்றி, முசிறி பேரூராட்சி மிக அதிக அளவில் வளர்ச்சி அடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் முசிறியிலே பாலிடெக்னிக் கல்லூரி ஒன்றைத் திறக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

**திரு. சி. ராமச்சந்திரன்:** மாண்புமிகு பேரவைத் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, முதலில் இந்த அவையில் பேசுகின்ற வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தித் தந்த தமிழிசை தலைவர் கலைஞர் அவர்களுக்கும், திருப்பரங்குன்றம், தொகுதி வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கழக அரசு பதவியேற்று மூன்று மாதங்களே ஆனாலும் முழு நிறைவு தரும் அளவுக்கு மக்களின் எதிர்பார்ப்புகளை நிறைவு செய்து கொண்டிருக்கின்றது இந்த அரசு. இந்த அவையில் கவர்னர் உரை சமர்ப்பித்த போது, அதன் மீது நடந்த விவாதத்தில், மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சியின் துணைத் தலைவர் அவர்கள் இந்த உரையில் வெறும் புள்ளிகளும் கோடுகளும் காணப் படுகிறது என்றார். அதற்கு முதல்வர் அவர்கள் பதில் கூறுகையில் புள்ளிகளை கோடுகளையுமே வைத்தே அழகான கோலங்களை உருவாக்கலாம் என்றார். இன்றைக்கு அழகான கோலங்கள் போடுவதற்கான கோலப் பொருட்களை நிதி ஆதாரங்கள் பற்றாக்குறையாக உள்ள இந்த நேரத்தில் அழகான கோலங்களை உருவாக்கி, ஆம், எழுச்சிக் கோலங்களை உருவாக்கி, மக்களை மகிழ்ச்சி செய்து விட்டார்.

இப்படிப்பட்ட அழகான எழுச்சிக் கோலங்களை உருவாக்கிய இந்த அரசை திசை திருப்ப, பல அலங்கோலங்களை உருவாக்கிய வர்களையும் கடந்து இந்த அரசு மக்கள் மத்தியில் இன்றைக்கு அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கையைப் பெற்றிருக்கிறது. அப்படி

1989 ஏப்ரல் 25]

[திரு. சி. ராமச்சந்திரன்]

மக்கள் மத்தியில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையைப் பெற்றிருப்பதற்குக் காரணம், இந்த அரசிற்கும் நாட்டின் கடைக் கோடியில் இருக்கும் பாமர மக்களுக்கும் நெருங்கிய கூட்டுறவு ஏற்படுத்தி வருவதால்தான் கூட்டுறவு என்பது சாதாரணப் பேதங்களை தகர்த்து எறியவும், சமதர்மப் பொருளாதார மறுமலர்ச்சியை உருவாக்கவும், மனிதனின் அடிப்படை மூலவளங்ளை உற்பத்தி செய்யும் ஒரு அஸ்திவார அமைப்பாகவும் உருவாக்கப்பட்டதே கூட்டுறவு. ஆனால் சமுதாயத்தில் உள்ள சில விஷயக் கிருமிகளால், கூட்டுறவின் புனித நோக்கங்களை பாழ்பட்டு, அரசின் திட்டங்கள் அடித்தளத்தில் உள்ள மக்களுக்கு சென்று அடையாமல் போய் விடுகின்றன. அப்படிப்பட்டவர்கள் மீது இந்த அரசு கடும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

மேலும் கூட்டுறவு நிறுவனங்களின் மூலம் பல சலுகைகள் அளிக்கப் பட்டு இருந்தாலும் அவைகள் அந்தந்தப் பகுதிகளில் உள்ள ஆதிக்கம் படைத்தவர்களுக்கே சென்று அடைந்து விடுகின்றன. உதாரணமாக கடன் வழங்கும் திட்டங்களில் ஏழை விவசாயிகள் பெரும்பாலும் கடன் பெற முடியவில்லை. ஆனால் அப்பகுதியில் உள்ள பெரும் விவசாயிகள் அரசு அளிக்கும் அனைத்துக் கடன் சலுகைகளையும், ஏதாவது ஒரு வழிமுறையப் பின்பற்றி வாங்கி விடுகிறார்கள். இதனால் ஏழை விவசாயிகள் பண உதவி இல்லாமல் பயிர் சாகுபடி செய்ய முடியாமல், இருக்கும் நிலத்தை விற்று வறுமைக்குள் தள்ளப்படுகிறார்கள். இந்தக் குறைபாடுகளை இந்த அரசு களைந்து ஏழை விவசாயிகளின் கைக்கு அரசின் கடன் உதவி செல்ல வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

மேலும் அரசு விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கும் உதவிகள் உரிய நேரத்தில் வழங்க ஏற்பாடு செய்து கொடுக்க வேண்டும். அது போல, படித்து வேலையில்லாத இளைஞர்களுக்கு சுய வேலை வாய்ப்பு என்ற திட்டங்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றன. இதில் உள்ள குறைபாடுகள் என்னவென்றால், இந்த சுய வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் மூலம் கடன் பெறச் செல்லும்போது, அதிகாரிகள் படித்தவர்களிடத்தில் தங்களுக்கு முன் அனுபவம் எந்தத் தொழிலில் இருக்கிறது என்று கேட்கிறார்கள். அவர் இல்லை என்கிறார். உடனே அதிகாரி உனக்குக் கடன் இல்லை என்கிறார். இரண்டாவது, ஒருவரிடத்தில் உனக்கு முன் அனுபவம் இருக்கிறதா, என்கிறார். ஆம் இருக்கிறது என்கிறார். பிறகு என்ன படித்திருக்கிறாய் என்கிறார். நான் 7-ஆம் வகுப்புதான் படித்து இருக்கிறேன் என்கிறார். அப்படியானால் உனக்குக் கடன் இல்லை என்கிறார். இதிலே படித்தவரும் கடன் வாங்க முடியவில்லை. படிக்காத காரணத்தால் அனுபவம் உள்ளவரும் கடன் வாங்க முடியவில்லை. எனவே இதுபோன்ற குறைகளை நீக்கி, குறைந்த பட்சம் படித்து விட்டு கடன் கேட்டு வருபவர்கள் இடத்தில், தான் செய்ய விரும்பும் தொழிலுக்கே அரசே ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் பயிற்சி கொடுத்தால், அரசின் திட்டத்



[திரு. சி. ராமச்சந்திரன்]

[1989 ஏப்ரல் 25]

திற்கு பயனும், அரசின் பணத்திற்குப் பாதுகாப்பும் கடன் பெறுபவர் எதிர்காலம் நல்ல முறையில் அமைவதற்கும் வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதைத் தெரியப்படுத்திக் கொள்கிறேன்.

(நண்பகல் 12.00)

அடுத்து கூட்டுறவு நிறுவனத்தின் மூலம் நடைபெறும் பொது விநியோகத் திட்டம். இந்தத் துறையில் அரசு 24 மணி நேரமும் விழிப்புடன் இருக்க வேண்டும். இதில் ஒரு நிமிடம் தூங்கினால் கூட, இந்த அரசின் மீது பாமர மக்கள் நம்பிக்கையை இழக்கச் செய்து விடுவார்கள். சில விஷயங்களினால் அந்நு அளவிற்கு பொது விநியோக முறையில் பெரும் தவறுகள் நடைபெறுகின்றன.

தமிழ்நாட்டிலுள்ள பெரும்பான்மையான கூட்டுறவு பண்டக சாலைகள் தங்கள் கடைகளுக்குச் சேர வேண்டிய அரசின் ஒதுக்கீடுகளை பெற்றுக் கொண்டு, அவற்றை மக்களுக்கு விநியோகம் செய்யாமல், அதே நேரத்தில் விநியோகம் செய்ததாக வரவு வைத்து விட்டு, தெருக்களில் சந்துகளில் லாரியை நிறுத்தி, பத்துப் பத்து மூட்டைகளாக கைவண்டியில் ஏற்றி, மொத்தக் கொள்முதல் கடைக்கு அனுப்பி விடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட கொள்ளைக் கும்பல் இன்று கொழுத்த பணக்காரர்களாக ஆகிவிட்டார்கள். அவர்களுக்கு சில அதிகாரிகளும் பல வகையில் அடிமையாகிவிட்டார்கள்.

மேலும் ஒவ்வொரு ரேஷன் கடை அருகில் 20 பேருக்குக் குறையாமல் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கிட்டே சென்று விசாரித்தால் ஒவ்வொருவரும் பத்து கார்டுகள், 15 கார்டுகள் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எப்படி கிடைத்தது என்றால் பாதி போலி கார்டுகள். பாதி அடகு வாங்கிய கார்டுகள். எனவே இப்படிப்பட்டவர்களை அரசு தயவு தாட்சண்யமின்றி ஒழிக்கவில்லையென்றால் பிறகு அரசின் பயன் மக்களுக்கு கிட்டாது.

உதாரணமாக தமிழ்ப் புத்தாண்டில் தமிழக அரசு இலவச அரிசி 5 கிலோ வழங்கியது. ஒரே ரேஷன் கடைக்கு 550 கார்டுகள் அரசின் சலுகை பெற உள்ளது என்றால் அரிசி வழங்கிய முதல் நாளன்று 350 பேர்கள் தான் வந்தார்கள். மீதம் ஆட்கள் வரவில்லை. வரவில்லையென்றால் ஆட்கள் இல்லையென்று அர்த்தமில்லை. மீதம் உள்ள கார்டுகள் அனைத்தும் அப்பகுதியில் உள்ள கள்ள மார்க்கெட் கும்பலிடம் உள்ளது. அவர்களிடம் உள்ள போலி கார்டுகள், அடமானக் கார்டுகள், அன்றைக்கு அரிசி வாங்க வராமல், இலவச அரிசி வாங்கும் நாளை மக்களுக்காக அரசு நீடித்துக் கொள்வதைப் பயன்படுத்தி, இந்த போலிக் கார்டுக்காரர்கள் அரிசியை வாங்கி விற்பனை செய்து விட்டார்கள். ஆக அரிசி வாங்க அனுமதித்த 550 கார்டு

1989 ஏப்ரல் 25] [திரு. சி. ராமச்சந்திரன்]

கள் உள்ள கலையில் 350 குடும்பங்கள் தான் அரசின் இலவச அரிசி திட்டத்தில் பயன் பெற்றன. மீதம் 200 குடும்பங்களுக்கான சலுகைகளை அப்பகுதியில் உள்ள கள்ள மார்டெட் வியாபாரத்தைச் சேர்ந்த 4 குடும்பங்கள்தான் பயன் பெற்றன.

இப்படி தமிழ்நாடு முழுவதும் கணக்கெடுத்தால், அரசின் சலுகைகள் பாதுகூட ஏழை மக்களுக்குப் போய்ச் சேரவில்லை. எனவே இப்படிப்பட்ட பொது விநியோக முறையில் ஒழுங்கான நடவடிக்கை எடுக்க 24 மணி நேரமும் விழிப்புடன் இந்த அரசு இருக்க வேண்டுமென்று கூறி, வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி, அமர்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. என். கணபதி): இன்னும் 10 உறுப்பினர்கள் பேச இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் பதிலுரை அளிக்க வேண்டும். எனவே கட்சித் தலைவர்கள் சுருக்கமாகப் பேசி தங்கள் கருத்துக்களை விளக்க வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவுத் துறை மற்றும் பொது விநியோகத் துறை ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சுருக்கமாக சொல்ல வேண்டுமென்று சொல்லி இருக்கிறீர்கள். முயற்சி செய்கிறேன்.

பொதுவாக உற்பத்தித் துறை எவ்வளவு முக்கியமானதோ, அதைவிட முக்கியமானது விநியோகத் துறை என்பதை நாம் ஏற்றுக் கொண்டாக வேண்டும். எவ்வளவுதான் உற்பத்தி செய்தாலும், விநியோகம் முறையாக நடைபெறாவிட்டால், நாட்டு மக்களுக்கு அத்தியாவசிய பொருட்கள் கிடைக்க மாட்டா என்பது நன்றாகத் தெரியும். அதனால்தான் இந்தத் துறையைப் பொறுத்த வரையில், மிக மிகச் செம்மையாக செயல்படக் கூடியவரும், விநியோகத்தை குறித்த நுணுக்கங்களை அறிந்த நல்ல சுறுசுறுப்பானவரும், இந்தத் துறையை நிர்வகிக்க வேண்டுமென்பது மரபாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற ஒன்று. எனவே தான் இவைகள் எல்லாம் அறிந்த மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நம்முடைய மாண்புமிகு ஆற்காடு வீராசாமி அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து இந்தத் துறையை அவரிடத்திலே ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். அவரும் இந்த நம்பிக்கையை வீண் போகச் செய்யாமல், பொறுப்பேற்ற உடனேயே—மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நம்பியுடில் தவறில்லை என்று எடுத்துக் காட்டும் வகையில்—பல்வேறு இடங்களுக்குச் சென்று எங்கெங்கு சந்து பொந்துகள் இருக்கின்றனவோ, அந்தச் சந்து பொந்துகளை எல்லாம் அடைத்து முறையாக மக்களுக்கு அத்தியாவசிய பொருட்கள் கிடைப்பதற்கு என்னென்ன முறைகேடுகள் இருக்கின்றன, சீர்கேடுகள் இருக்கின்றன, அவை எங்கெங்கு,



[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

[1989 ஏப்ரல் 25]

இருக்கின்றன என்பதை எல்லாம் கண்டுபிடித்து, இன்றைக்கு இந்தத் துறையை செம்மைப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். நான் பாராட்டுகிறேன்.

பொதுவாக இந்தத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் இந்தக் குறிப்பிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற விவரங்களைப் பார்க்கும்போது பொது விநியோகத்திற்காக மற்றும் சத்துணவு திட்டத்திற்காக 1.40 லட்சம் மெட்ரிக் டன் தேவைப்படுவதாக இந்தக் குறிப்பிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே 1988 டிசம்பர் மாதம் 80 ஆயிரம் மெட்ரிக் டன் வழங்கியதோடு 1989 ஜனவரி மாதத்தில் 1.05 லட்சம் மெட்ரிக் டன் வழங்கியிருப்பதாக இதில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் டிசம்பர் மாதத்தில் 80 ஆயிரம் மெட்ரிக் டன் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜனவரி மாதத்தில் 1 லட்சத்து 5 ஆயிரம் மெட்ரிக் டன் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பிப்ரவரி, மார்ச், ஏப்ரல் மாதங்களுக்கு 40 ஆயிரம் மெட்ரிக் டன்னாக அது குறைந்திருக்கிறது என்ற குறிப்பை இதிலே நாம் பார்க்கிறோம்.

மத்திய அரசாங்கம் இதற்கு எந்த அளவு கோலை பயன்படுத்தி இருக்கிறது என்பது நமக்குத் தெரியவில்லை. ஜனவரி மாதத்தில் 1 லட்சத்து 5 ஆயிரம் மெட்ரிக் டன்னை வழங்கியிருக்கிற மத்திய அரசு அதனை பிப்ரவரி மார்ச் மாதங்களிலே திடீரென்று அடுத்த மாதமே 40 ஆயிரம் டன்னாக குறைந்திருக்கிறதே என்ன காரணம்? ஒரு வேளை தமிழகத்தில் அபரிமிதமாக விளைச்சல் ஏற்பட்டிருக்கிறதா? நாங்கள் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறோம். இல்லாவிட்டால் ஜனவரி மாதத்தில் 1 லட்சத்து 5 ஆயிரம் மெட்ரிக் டன் கொடுத்த மத்திய அரசு திடீர் என்று 40 ஆயிரமாக அதைக் குறைக்கிறது என்று சொன்னால், மத்திய அரசு நாட்டிலே இருக்கிற யதார்த்த நிலைகளைக் கருத்தில் கொண்டு மக்களுடைய தேவைகளையும் ஒரு மாநிலத்தினுடைய தேவைகளையும் கருதி புள்ளி விவரங்களின் அடிப்படையில் ஒதுக்கீடுகளை நிர்ணயம் செய்கிறார்களா, அரசியல் காரணங்களுக்காக நிர்ணயம் செய்கிறதா என்பதை நாம் புரிந்துக் கொள்ள உரிமை உடையவர்களாக இருக்கிறோம். இதிலிருந்து நன்றாகத் தெரிகிறது. ஜனவரி மாதத்திலே ஏதோ எதிர் பார்ப்பு இருந்தது, மத்திய அரசாங்கத்திற்கு. ஆனால் ஜனவரி மாதத்திற்கு பிறகு பெருந்த ஏமாற்றம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்ட காரணத்தால், நினைத்தது கிடைக்கவில்லை. எதிர் பார்த்ததை நாம் பெற முடியவில்லை என்ற ஆதங்கத்தின் காரணமாக அல்லது இப்போது நாம் அடைய வேண்டியதை அடைய வேண்டிய காலம் கடந்து விட்டது எனவே அதைக் குறைத்து விடலாம் என்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள் என்று சொன்னால் மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய இந்தப் போக்கு வன்மையாகக் கண்டிக்கத்தக்கது. தமிழக மக்கள் இதை

1989 ஏப்ரல், 25]

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த அவையின் வாயிலாக நாங்கள் விருப்பம் தெரிவித்தால், அது ஒரு அரசியல் காரணத்திற்காக சொல்லப்பட்டது அல்ல என்பதையும் மத்திய அரசாங்கம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

தேர்தலுக்காக 65 ஆயிரம் டன் மெட்ரிக் டன்னை ஜனவரி மாதத்திலே அதிகமாக வழங்குகிற மத்திய அரசாங்கம் உடனடியாக பிப்ரவரி மாதத்திலேயே அதை 40 ஆயிரமாகக் குறைக்கிறது என்று சொன்னால் அவர்கள் நினைத்தால் அவர்களுடைய லாபத்திற்காக, அரசாங்கத்தினுடைய சாதனங்களை அவர்கள் எப்படியும் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம், அது அரசியலிலே ஏற்புடையது என்று அவர்கள் வாதிடுவார்கள் என்று சொன்னால், குறிப்பாக மக்களுடைய அடிப்படை தேவையாக கருதப்படுகிற உணவுப் பொருள்களிலே அதுவும் தமிழகத்திற்கு வழங்கப்பட வேண்டிய அரிசியிலே தான் தோன்றித்தனமாக அரசியலை அடிப்படையாக வைத்து செயல்படுகிற ஒரு போக்கு மத்திய அரசாங்கத்திடம் இருக்குமேயானால், நான் மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்வது, நீங்கள் ஒரு கட்சிக்கு சொந்தக்காரர்களா அல்லது இந்த நாட்டை ஆளக்கூடியவர்களா என்பதை விளக்கிச் சொல்லக் கூடிய கடமை உங்களுக்கு இருக்கிறது. கட்சியின் நலன் தான் கருத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னால், ஆட்சியை விட்டு வெளியேறுங்கள். சமஷ்டி ஆட்சி முறை என்று சொல்வது பித்தலாட்டம் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். தமிழகத்திலே வாழ்கிற தமிழக மக்கள் உங்களுக்கு அரசியலிலே சாதகமாக இருந்தால், ஒரு விதமாக நடந்துக் கொள்வீர்கள் இல்லாவிட்டால் அவர்களை தண்டிப்பீர்கள் என்று சொன்னால் அந்தத் தண்டனையை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு தமிழக மக்கள் தயாராக இல்லை. உங்களிடத்திலே பிச்சைக் கேட்பதற்கு தயாராக இல்லை. எவரெவர்கள் யார் யார் தங்களுடைய இறையாண்மையை நிலை நாட்டி தங்களுடைய மக்களுக்கு கொடுக்க வேண்டிய சாதனங்களை அவர்கள் தரக்கூடிய அளவுக்கு.....(குறுக்கீடு)

(பிற்பகல் 12.10)

திரு. எஸ். எஸ். நாமகப்பு : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அப்துல் லத்தீப் அவர்கள் பேசும்போது மத்திய சர்க்காரை மிகவும் வன்மையாக கண்டித்து பேசினார்கள். நமது தமிழகமானது அந்த சென்ரல் பூலுக்கு எந்தவிதமான அரிசியும் சப்ளை பண்ணாமல் இருந்தும் கூட நமக்கு 40,000 டன் அரிசியை நமது தமிழகத்திற்கு மத்திய சர்க்கார் அளித்திருக்கிறது. இன்னும் 40,000 டன் அரிசியைத் தருவதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆதலால் மத்திய சர்க்காரை நாம் குறை கூறுவதில் அர்த்தம் இல்லை என்று நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.



[1989 ஏப்ரல், 25]

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : தலைவர் அவர்களே, வர வர மத்திய அரசாங்கம் மிகவும் பலவீனமாக போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்பதை இதிலிருந்து நான் தெரிந்துக்கொள்கிறேன் அவர்கள் சொல்லவே இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னதாக மேற்கொண்டு 40,000 டன் கொடுப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இதற்கு மத்திய அரசாங்கம் பதில் கொடுக்கட்டும் அரசாங்கம் தொடர்பு இல்லாத—அதுதான் நான் சொல்கிறேன். கட்சியும் ஆட்சியும் இன்றைக்கு ஒன்று என்ற நிலை மத்திய அரசாங்கத்திலே நிலவுகிறது. எனவே தான், கட்சி ரீதியாக தான் இதற்கு பதில் சொல்லப்படுகிறதே தவிர அரசு ரீதியாக என்கே பதில்? இதே பதிலை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்தில் இருக்கக்கூடிய அமைச்சர்களிடத்திலேயிருந்து அவர்கள் பெற்றுத்தருவார்கள் என்று சொன்னால் தமிழக மக்கள் மகிழ்ச்சியடைவார்கள். ஆனால் இங்கே இருக்கின்ற உறுப்பினர் தந்ததாக ஒரு தகவல்—தவறான தகவல்—மத்திய அரசாங்கம் தந்ததாக சொல்வது ஏற்புடையது அல்ல. எனவே நான் மிகவும் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டு சொல்கிறேன். மேலும் 40,000 டன் வழங்குவதாக மத்திய அரசாங்கம் சொல்லவில்லை. அப்படி சொல்லியிருந்தால் மத்திய அரசாங்கத்திலே இடம் பெற்றிருக்கிற....

திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள் மத்திய அரசாங்கம் அரிசி கொடுக்கவில்லை என்று வன்மையாக சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அதைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து அதிகப்படியான அரிசி வாங்குவதற்கு இந்த அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தது? அப்படி கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னால் அதற்கு என்ன நடவடிக்கை இனிமேல் எடுக்கப்போகிறார்கள் என்பதையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டும்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : தலைவர் அவர்களே, பதில் கொடுப்பதற்கு அவர் கடமைப்பட்டவராக இருக்கிறார். தற்போது நான் பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் மேற்கொண்டு 40,000 டன் கொடுப்பதாக மத்திய அரசு வாக்களித்திருக்கிறது என்று உறுதியாகவும், தெளிவாகவும் சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால் நான் அதை மறுக்கிறேன். பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டு மறுக்கிறேன். அவர் உறுப்பினர் என்ற முறையிலே மத்திய அரசாங்கத்தின் சார்பாக பேசினால் நான் உறுப்பினர் என்ற முறையிலே தமிழக மக்களுடைய சார்பாக சொல்கிறேன். மத்திய சர்க்கார் அப்படி வாக்குறுதி தரவில்லை. அதனால் தான் நான் இதை கண்டிக்கிறேன். இல்லாவிட்டால் கண்டிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. எனவே தான் நான் சொல்கிறேன். இப்போது

1989 ஏப்ரல், 25] [திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

ஜனவரியிலே ஒரு லட்சத்து ஐந்தாயிரம் டன் கொடுத்த மத்திய அரசாங்கம் பிப்ரவரியிலே அதை 40,000 மாக குறைத்ததே — நீங்கள் விரும்பினால் அரசியல் லாபம் அடைவதற்காக எப்படியும் செய்யலாம் என்று சொன்னால் உங்களை தண்டிப்பதற்கு தமிழக மக்களுக்கு உரிமை உண்டு. உங்களோடு இருக்க மாட்டோம் என்று சொல்வதற்கு தமிழக மக்களுக்கு உரிமை உண்டு என்று வன்மையாக நான் மத்திய அரசாங்கத்தை கண்டிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. என். கணபதி) :—  
I am a full-fledged. தலைவர்.

\*திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு லத்தீப் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல ஆளுநர் ஆட்சிக் காலத்தில் முழு காலத்திற்கும் 1 லட்சம் டன் தரப்படவில்லை. 40,000 டன், 45,000 டன் தான் தரப்பட்டது. கடைசி இரண்டு மாதங்கள் போதிய நெல் வரத்து இல்லாத காரணத்தினாலே 80,000 டன் தரப்பட்டது. அவைக்கு தவறான தகவல் தரக்கூடாது என்ற காரணத்தினாலே இதைச் சொல்கிறேன். இப்போதும் நம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அந்த சென்ட்ரல் பூலுக்கு நாம் நெல் எதையும் கொடுப்பதில்லை. கொடுக்காமல் இருந்தும் கூட நமக்கு தொடர்ந்து அந்த பழைய 45,000 டன் அரிசி வந்துகொண்டிருக்கிறது.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய எஸ். ஆர். பி., அவர்கள் விளக்கங்களை சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால் விளக்கங்கள் எல்லாம் புள்ளிவிவரங்களை, புள்ளி விவரங்கள் உணர்த்துகின்ற உண்மைகளை மாற்றி விடமாட்டா. ஜனவரி மாதத்திலே ஒரு லட்சத்து ஐந்தாயிரம் டன் வழங்கப்பட்டது உண்மை. அதே நேரத்திலே அதற்கு முந்தி 80,000 டன் வழங்கப்பட்டது உண்மை. இந்த 80,000 டன் வழங்கப்பட்டதற்கும் ஜனவரி மாதத்தில் அது ஒரு லட்சத்து ஐந்தாயிரம் டன் உயர்த்தப்பட்டதற்கும் என்ன காரணம், எந்த அளவுகோல், என்ன அடிப்படை என்பதை நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதே நேரத்தில் திடீரென்று பாதி அளவிற்கு வீழ்ச்சி 40,000 டன்னாக அது குறைக்கப்படுகிறதே. ஒன்று தமிழகத்திலே அபரிமிதமான உற்பத்தி ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும் அல்லது இங்கே இருக்கக்கூடிய மக்களிலே பாதி குறைந்துவிட்டு இருக்க வேண்டும். திடீரென்று ஏதாவது நடந்து குறைந்துவிட்டிருக்க வேண்டும். தேவைகள் இல்லாமல் போய் இருக்க வேண்டும். அரிசியை சாப்பிடுகின்ற மக்கள் குறைந்துவிட்டார்கள் என்ற புள்ளிவிவரங்கள் அடிப்படையிலே, கணக்கின் அடிப்படையிலே சொல்லியிருக்க வேண்டும். எதுவுமே நடக்காமல் ஜனவரியிலே ஒரு லட்சத்து ஐந்தாயிரம் டன், பிப்ரவரியிலே



[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்].

[1989 ஏப்ரல், 25]

40,000 டன் என்று சொன்னால் என்ன மாறுதல் ஏற்பட்டது என்பதை தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த முடிவு என்ன என்றால் எல்லோருக்கும் தெரிந்த ஒரு பகிரங்க ரகசியம் அரசியல் காரணம் இதில் விளையாடியிருக்கிறது. அரசியல் காரணங்களுக்காக மக்களுடைய வாழ்விலே விளையாடினால் அது இந்திய நாட்டினுடைய இறையாண்மைக்கும், இந்திய நாட்டினுடைய ஒற்றுமைக்கும், அதே நேரத்தில் மத்திய அரசாங்கம் ஒரு ஆட்சி நெறிமுறைப்படி நடைபெறுகிறது என்ற நல்ல பெயரை ஏற்படுத்த வில்லை. எனவே அதை வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன் என்பதை நான் மீண்டும் தங்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பிறகு, ரேஷன் கார்டுகளிலே பெருத்த தில்லுமுல்லுகள் நடந்து இருக்கின்றன என்பதை அவர்கள் சுட்டிக்காட்டி, ஏறக்குறைய 80,000 கார்டுகள், போலிக் கார்டுகளாக வழங்கப் பட்டிருந்த கார்டுகளை எல்லாம் மறுபடியும் ஐப்தி செய்திருக்கிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். போலிக் கார்டுகள் இருக்கின்றன. ஆனால், அதே நேரத்திலே போலிக் கார்டுகளை ஐப்தி செய்கிறோம் என்ற பெயரிலே உண்மையான போனஸ்பைடு கார்டு ஹோல்டர்களைக் கஷ்டத்திற்கு ஆளாக்குவது, அவர்களிடமிருந்து கார்டுகளைப் பிடுங்கிக் கொள்வது ஏற்புடையதல்ல.

எனக்குத் தெரிந்த அளவிற்கு, சென்னை நகரத்தைப் குறித்து மட்டும் நான் சொல்கிறேன். வெளியிலே இருக்கிற விஷயங்களைப் பற்றி நான் தொடலில்லை. சென்னை நகரத்தில் உண்மையான கார்டுஹோல்டர்கள்—அவர்கள் ஒரு வேளை வீடு மாறியிருக்கக்கூடும் அல்லது அதிகாரிகள் வரும்போது உரியவர்கள் இல்லாமல் இருந்து இருக்கலாம். அந்த மாதிரியான காரணங்களை எல்லாம் சொல்லி, போகல் கார்டுகள் என்று பலரிடத்திலே இருக்கின்ற கார்டுகளைப் பறிமுதல் செய்திருக்கிறார்கள், உண்மையான கார்டுஹோல்டர்களிடம். எனவே, இதைக் குறித்து அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்து, யார், யாருக்கு—உண்மையான போனஸ்பைடு கார்டுஹோல்டர்கள் இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்குக் கார்டுகள் வழங்க அரசு தீவிர நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் மிக அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு, ஐந்து கிலோ அரிசி வழங்குவதைக் குறித்துக்கூட—சில பேர் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்றால் உண்மைதான். தங்களுடைய வருமானத்தை அதிகமாக எழுதி வைத்துக் கொண்டார்கள். காரணம் என்னவென்றால், வருமானம் அதிகம் இருந்தால், சர்க்கரை அதிகமாகக் கிடைக்கும் என்று அதிகமாக எழுதி வைத்துக்கொண்டார்கள். சர்க்கரைக்காக அதிக

1989 ஏப்ரல், 25]

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

வருமானத்தைக் காட்டி, எழுதி வைத்துக்கொண்டு இருக்கும் கார்டு ஹோல்டர்கள் நிறையபேர் இருக்கிறார்கள். இப்போது ஐந்து கிலோ அரிசி என்று வந்தபோது, என்னிடத்திலேயே பல பேர் வந்து முறையிட்டார்கள். எங்களுக்கு இவ்வளவுதான் வருமானம் என்றார், ஒருவர், ஒரு ரிக்ஷா ஓட்டி, தன்னுடைய கார்டிலே ரூ. 1,500 என்று எழுதி வைத்திருக்கிறார். மாத வருமானம். என்னய்யா இது என்று கேட்டேன். யாரோ சொன்னார்கள். சார், என்னவென்று தெரியாது, அவர்கள் என்ன எழுதினார்கள் என்றே எனக்குத் தெரியாது, எனக்குப் போய் இவ்வளவு வருமானம் என்று சொல்கிறார்களே என்று சொன்னார். நான் சொன்னேன். நான் எதுவும் செய்ய முடியாது, எழுதியதன் அடிப்படையில்தான் அதிகாரிகள் உணவு வழங்கமுடியுமே தவிர, வேறு வழியில்லை என்று சொல்லிவிட்டேன். அதைக்குறித்து மறுபடியும் ஏதாவது, அரசு உண்மையான ஒரு வகையிலே கணக்கெடுத்து, அதையெல்லாம் சீர்படுத்தி முறைப்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, இந்தத் துறையிலே இன்றைக்கு ஒரு வெளியீடு வந்திருக்கிறது. அது இயக்குநர், செய்தி-மக்கள் தொடர்புத்துறை, தமிழ்நாடு அரசின் சார்பாக, அதிலே கடைசிப் பாரா இருக்கிறது. அதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். “மாதம் ரூபாய் 300 வரை வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு இப்போது ஒவ்வொரு மாதமும் நியாய விலைக் கடைகள் மூலம் வாங்கும் அரிசியில் 5 கிலோ அரிசி இலவசமாக வழங்கப்படும்”.—ஒவ்வொரு மாதமும் என்று—ஏனென்றால், எவ்வளவு கவனக் குறைவு இருக்கிறது என்ற காரணத்தினாலே கார்டுகளிலே கூட இதே கவனக் குறைவு காட்டப்படுகிறது. அதற்காக இதைச் சொல்கிறேன். ஏதோ தெரிந்து செய்கிறார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. இங்கே காட்டப்படுகிற கவனக் குறைவு மக்களுக்கு வழங்கப்படுகிற கார்டுகளிலும் காட்டப்படுகிறதே என்பதற்காகத்தான் இதை நான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நீங்கள் தீபாவளிக்கு வழங்குகிறீர்கள். பொங்கலுக்கு வழங்குகிறீர்கள். ஆனால் நாங்கள் என்ன செய்தோம்? இவ்வளவு பெரிய பாகுபாடு அரசு எதற்கு காட்டுகிறது என்று எங்களுக்கு தெரியவில்லை. நீங்கள் தீபாவளியின்போதும், பொங்கலின்போதும் முஸ்லிம்களுக்கும் வழங்குகிறீர்கள். அப்போது வழங்குவதை முஸ்லிம்களுக்கும் சேர்த்து வழங்குகிறீர்கள். ஆனால் அப்போது வழங்குவதைவிட முஸ்லிம்கள் பண்டிகை எப்போது கொண்டாடுகிறார்களோ, அப்போது வழங்குங்கள். இப்போது வேண்டுமானால் முஸ்லிம்களுக்கு இல்லை என்று சொல்லி விடுங்



[1989 ஏப்ரல், 25]

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

கள். தமிழ்ப் புத்தாண்டு எல்லோருக்கும் பொதுவானது. எல்  
லோருக்கும் வழங்குங்கள். ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அதேமாதிரி  
பொங்கல் எல்லோருக்கும் பொதுவானது, அதை ஏற்றுக்  
கொள்கிறேன். தீபாவளி, பெரும்பான்மை சமுதாயத்திற்கு  
வழங்குங்கள். கிறிஸ்துமஸிற்கு கிறிஸ்துவர்களுக்கு வழங்குங்  
கள். ரம்சானுக்கு முஸ்லீம்களுக்கு வழங்குங்கள்.

இதற்கு என்ன உங்களுக்குத் தவறு வந்துவிட்டது. எனவே  
தான் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது ஒரு பெருத்த குறை  
யாக பேசுகிறார்கள் மக்கள். தீபாவளிக்கு வழங்கியிருக்கி  
றார்கள். ரம்சானுக்கு இல்லை என்று சொல்கிறீர்கள்.  
கிறிஸ்துமஸிற்கு இல்லை என்று சொல்கிறீர்கள். இப்பேர்ப்பட்ட  
குறிப்பை இந்தத் துறை ஏன் தயார் செய்தது என்று எங்களுக்குத்  
தெரியவில்லை. அது மட்டுமல்ல. ரம்சான் வந்தால், பள்ளிவாசல்  
களிலே கஞ்சி காய்ச்சப்படுகிறதே, அதற்கு கண்ட்ரோல் ரேட்டிலே  
குருணையும், அரிசியும் பல்லாணடுகளாக கொடுக்கப்பட்டு வரு  
கிறது. நான் கூட ரம்சானுக்கு முந்தியே முறையிட்டேன்.  
ஆனால் தவறான தகவல் அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கொடுத்து  
இருக்கிறார்கள் அந்தத் துறை அதிகாரிகள். இலவசமாகக்  
கேட்பதாக, இலவசமாகக் கொடுக்க வழியில்லை என்று. இலவசமா  
மாக நாங்கள் கேட்கவும் இல்லை. இலவசமாக எப்போதும்  
கொடுக்கவும் இல்லை.

(பிற்பகல் 12-20)

கண்ட்ரோல் ரேட்டில் குருணையையும், அரிசியையும் கொடுக்க  
வேண்டும் என்பதுதான், ரம்சான் மாதம் பாதி முடிந்துவிட்டது.  
பாதிக்கு மேல் ஆகிவிட்டது. இதுவரையில் நீங்கள் உத்தரவு  
போடவில்லை. இந்த அரசுக்கு கெட்டப்பெயர் வாங்கித்தர  
வேண்டும்; எங்களை போன்றவர்களை எல்லாம் சிக்கலில்  
மாட்டி வைக்கவேண்டும் என்று இந்தத் துறையில் யாரோ  
என்னமோ செய்கிறார்கள் என்ற சந்தேகம் எழுகிறது. எனவே,  
தயவு செய்து மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அந்தக்குறையை  
போக்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் இப்போது வருகிற ரம்சான்  
மாதத்திலே அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிற சர்க்கரை, அதுவும்  
கொடுக்கப்படுவது வழக்கம். அது எந்த முறையில் இதுவரையில்  
நீங்கள் கொடுத்து வந்தீர்களோ அந்தமுறையில் சர்க்  
கரையை கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தக் கூட்டுறவுத் துறையைப் பற்றி ஒரே ஒரு வார்த்தையை  
நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். நேற்று பேசிய மாண்புமிகு  
நம்முடைய கைத்தறித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூட இந்த  
கூட்டுறவுத் துறையைப் பற்றி கூட்டுறவுத் துறையில், அவருடைய  
கைத்தறித் துறையில் நடக்கிற குற்றங்களை எல்லாம், முறைகேடு  
களை எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அது அங்கு மட்டும்

1989 ஏப்ரல், 25]

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

அல்ல, கைத்தறி துறை ஆனாலும் கோ-ஆப்பரேஷன் என்று சொன்னாலே என்னமோ கோ-ஆப்பரேட்டிவ் சொசைட்டிஸ் ஆர் கோ-ஆப்பரேட்டிவ் ராபரி என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு இன்றைக்கு நான் அதை கடுமையாகச் சொல்கிறேன், கோ-ஆப்பரேட்டிவ் சொசைட்டி ஆர் நத்திங் பட் கோ-ஆப்பரேட்டி ராபரிஸ்' என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு இன்றைக்கு இங்கே காரியங்கள் நடந்து கொண்டிருக்குமானால் தயவுசெய்து மாண்பு மிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், அதிகாரிகளை வைத்துக்கொண்டு இப்படி முறைகேடுகள் நடக்கின்றன. தேர்தல்கள் நடைபெறாத காலத்தில் எல்லா சொசைட்டிகளையும் கலைத்தார்கள். கலைக்கும் போது (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. என். கணபதி): தயவு செய்து இன்டர்வென்ஷன் வேண்டாம். பேசுகிறவர்களுக்கே நேரம் இல்லை. அப்புறம் 4 மணிக்குத் தான் வீட்டிற்குப் போவோம்.

\*திரு. எச். எம். ராஜு : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, “ராபரி” என்ற வார்த்தை அவைக் குறிப்பில் இடம்பெறலாமா?

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. என். கணபதி): ‘ராபரி’ என்ற வார்த்தை பார்லிமெண்டரிதான்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : அதிலே ஒன்றும் தவறு இல்லை என்பது என்னுடைய கருத்து. அது இங்கே மட்டும் அல்ல, எல்லா இடத்திலும் அந்த கோ-ஆப்பரேட்டிவ் சொசைட்டி பற்றி சொல்லும்போது எல்லோரும் பகிரங்கமாக எழுதுவார்கள். இருக்கிற நிலைமையை சீர்திருத்தவேண்டுமே. தவிர வார்த்தைகளை வைத்துக்கொண்டு அலங்காரம் செய்து கொள்வதிலே பிரயோசனம் இல்லை (மணியடிக்கப்பெற்றது).

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. என். கணபதி): இங்கே :டைம் ராபரி” ஆகிறது. (சிரிப்பு).

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஈறும், பேனும் தலையில் நிறைந்து இருக்கும்போது அதிலே எண்ணெய் போட்டு, சிங்காரித்து பூ வைத்து, கொண்டைப் போட்டுக்கொள்வதில் என்ன பிரயோசனம். ஆகவே முதலில் ஒன்று அந்த ஈறையும், பேனையும் ஒழிக்க வேண்டும், இல்லாவிட்டால் கம்பிளிட்டாக மொட்டையைப் போட்டு மறுபடியும் வளர்க்கவேண்டும்.



[1989 ஏப்ரல், 25]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. என். கணபதி): அம்மையாரைப் புண்படுத்தி விட்டீர்கள். அம்மையார் அவர்கள் கேள்வி கேட்கிறார்கள்.

திருமதி பாப்பா உமாநாத் : மாண்புமிகு மாற்றுத்தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அப்துல் லத்தீப் அவர்கள் இதுவரைக்கும் சரியாகத்தான் பேசினார்கள். இப்போது திடீர் என்று பெண்களுடைய கூந்தலைப் பற்றியும் அதில் இருக்கக்கூடிய ஈறும் பேனும் பற்றியும் பேச ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள். அதை தவிர்த்து இருக்கலாம் என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. பெண்களைச் சொன்னால்தான், பெண்களைப் பற்றி பேசினால் தான் கிறப்பு அடையும் என்ற அந்த முறை சரியாக இருக்க முடியாது என்பது என்னுடைய கருத்து.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு மாற்றுத்தலைவர் அவர்களே, அதாவது பெண்களுக்கு மிக அதிகமாக மரியாதை செய்பவன் நான், என் தாய் பெண், தங்கை பெண், மனைவி பெண், எல்லோரும் பெண்கள் தான், பெண்கள் இல்லாவிட்டால் உலகமே இல்லை என்று நினைக்கக் கூடியவன் நான். ஆகவே பெண்களுடைய தலை சுத்தமாக வைத்து இருக்கவேண்டும், கணவன்மார்கள் அவர்களுக்கு எண்ணெய் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும், சீப்பு வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. என். கணபதி): திசை திருப்ப வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : சீயக்காய் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு எல்லாவற்றையும் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற ஆவலில் தான் இதை சொன்னேனே தவிர பெண்களை கேலி சொல்லவில்லை.

அடுத்து, கேதாரப்பட்டி கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை என்று ஒன்று இருக்கிறது. அது ஆரம்பித்து ரொம்ப நாள் ஆகிறது. நான் கூட அதில் ஷேர்ஹோல்டர்தான். ஆனால் ஷேர்ஹோல்டர்க்கு கூட இதுவரையில் அது எப்படி நடக்கிறது என்றே தகவல் இல்லை. லாபத்தில் அது நடக்கிறதா? நஷ்டத்தில் நடக்கிறதா என்ற தகவல் ஷேர்ஹோல்டர்களுக்கு இல்லை. இப்படி இருந்தால் என்ன நடக்கிறது அங்கே, என்ன ஸ்பெஷல் ஆபீசர் இருக்கிறார் அங்கே, ஸ்பெசல் ஆபீசர் என்றால் ஸ்பெசலாக ஏதாவது செய்கிறார் என்று அர்த்தமா? என்ன அர்த்தம், நான் கூட அதில் ஷேர்ஹோல்டர்தான். இது வரையில் அங்கே என்ன நடக்கிறது என்று தெரியவில்லை.

அதோடு எங்களுடைய வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் கீழ்ப்பகுதியில் அங்கே கடலாடி, வில்வாரணி போன்ற ஊர்கள் இருக்கிற பகுதியில் ஒரு கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலையை அமைப்பது நியாயத்தின்பால் பட்டது மட்டும்தான்.

1989 ஏப்ரல், 25]

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

அல்ல, இன்றியமையாதது ஆகும். அந்த சர்க்கரை ஆலையை அமைப்பது அந்த பகுதிக்கு மட்டும் அல்லாமல் அந்த மாவட்டத்திற்கு மட்டும் அல்லாமல் அந்த பகுதிக்கு நியாயம் செய்யக்கூடிய வகையில் அமையும். விவசாயிகளுக்கு அது பெருத்த லாபத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும். அவர்களுக்கு பயன் அளிக்கும். எனவே அந்தப் பகுதியில் திருவண்ணாமலை வட்டத்தில், செங்கத்திற்கும் திருவண்ணாமலைக்கும் இடையில் போளூரில் ஒரு சர்க்கரை ஆலையை ஏற்படுத்தித் தருமாறு நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் ஆற்காட்டைச் சேர்ந்தவன், ஆகவே கேட்கிறேன் என்று நினைத்துக் கொள்ளாமல் ஊரையும் நான் கவனிக்கவேண்டும். வீட்டையும் கவனிக்கவேண்டும். எனவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தைரியமாக அதற்கு ஒரு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, மேற்கொண்டு பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு தர்மசங்கடத்தை ஏற்படுத்த விரும்பவில்லை, நன்றி செலுத்தி அமர்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

\*திரு. ஆ. நடராசன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நுகர்பொருள் வழங்கு துறைக்கு 1988-89-ல் ஒதுக்கிய தொகை 98 கோடியே 6 இலட்சமாகும். 1989-90-ஆம் ஆண்டுக்கு 123 கோடியே 15 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஏறத்தாழ 25 கோடி ரூபாய் அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதைப்போல் கூட்டுறவுத் துறைக்கு 1988-89-ல் திருத்திய மதிப்பீட்டில் 55 கோடியே 1 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. இப்போது 78 கோடியே 17 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதிலே 23 கோடி ரூபாய் அதிகமாக கடந்த ஆண்டை விட, நிதி ஆதாரம் குறைவாக இருந்தாலும் அதிகமாக ஒதுக்கியதற்காக நான் பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல, சிறு விவசாயிகளுக்கு அறிவித்த சலுகைகளின் காரணமாக 9.36 இலட்சம் விவசாயிகள் பயனடைகிறார்கள். இந்தச் சலுகைகளோடு, சென்ற அரசாங்கம் அறிவித்த 61 கோடி ரூபாயையும் சேர்த்து ஏறத்தாழ 101 கோடியே 51 இலட்சம் ரூபாயை விவசாயிகளுக்காக ஒதுக்கியிருப்பதற்கு இந்த அரசாங்கத்திற்கு நான் நன்றியினைத்தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எவ்வளவு அக்கறையோடு இந்த விவசாயிகளுடைய கடன்களை ஒதுக்கினாலும், பல காலமாக ஊழலின் பிறப்பிடமாக விளங்குகின்ற இந்த இரண்டு துறைகளையும்சேர்ந்த அதிகாரிகள் அவைகளையெல்லாம் விவசாயிகளுக்கு செல்லாமல் தடுக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அந்த அதிகாரிகள் மீது முறையான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.



[1989 ஏப்ரல், 25]

[திரு. ஆ. நடராசன்]

சிறு விவசாயிகளுக்குக் கடன்களைத் தள்ளியிருப்பதைப் போல 5 ஏக்கருக்கு மேல் வைத்துள்ள விவசாயிகளுக்கும் குறைந்த பட்சம் அபராத வட்டியையாவது தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சில கிராமக் கூட்டுறவுகளில் ஒருவர் கடன் வாங்கினால் அவருக்கு ஒருவர் ஜாமீன் போடுகிறார். அந்தக் கடனை வாங்கியவர் கடனைச் செலுத்தாவிட்டால் ஜாமீன்தார் கடனைச் செலுத்திவிட்டாலும் அவருக்குக் கடன் தர முடியாத நிலைமை இந்தச் சட்டத்திலே இருக்கிறது. அவைகளைத் தவிர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு அவர்களுக்கு கடன் வழங்க அரசு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

போலி ரேஷன் கார்டுகளைப் பற்றியெல்லாம் அமைச்சர் அவர்களே இங்கே தெரிவித்தார்கள். அவைகளைத் தவிர்க்க வேண்டும். புதிதாக பலபேர் ரேஷன் கார்டுகளுக்காக விண்ணப்பித்துக்கொண்டிருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. அவைகளை வழங்குவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிற 82 இலட்சம் ஏழைக் குடும்பங்களுக்கு இலவச அரிசி வழங்கியதற்காக என்னுடைய நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய பேரூர் தொகுதியிலே இருக்கக்கூடிய குறிஞ்சி, புனியமுத்தூர், பேரூர், வேடப்பட்டி ஆகிய ஊர்களுக்கு கடந்த 4 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே மண்ணெண்ணெய் 10 லிட்டர் மாநகராட்சியிலே வழங்கியதைப் போல வழங்கப்பட்டு வந்தது. தற்சமயம் 5 லிட்டர்தான் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. அங்கேயிருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு உதவுக்கூடிய வகையில், விவசாயிகளுக்கு உதவுக்கூடிய வகையில் 10 லிட்டர் மண்ணெண்ணெய் வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு மத்திய வங்கி கிளை ஒன்றை கந்தேகவுண்டன் சாவடியிலே துவங்கவேண்டுமென்று நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். 1972-ஆம் ஆண்டு இன்றைய தமிழக முதல்வர் அவர்களாலே துவங்கப்பட்ட தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் இன்றையதினம் பல்வேறு அரசியல் காரணங்களுக்காக திசை திருப்பப்பட்டிருக்கிற நிலைமைகளை நாம் பார்க்கிறோம். அந்த வாணிபக் கழகம் துவக்கியபோது, ஆயிரம் ரேஷன் கடைகளைத் துவக்கி சுமார் 11 ஆயிரம் பேர் வேலை வாய்ப்பு பெற்றார்கள். 1978-ஆம் ஆண்டு அன்றையதினம் இருந்த ஆட்சி 4 ஆயிரம் கடைகளை திறந்து அந்த நிறுவனத்திடத்திலே ஒப்படைத்து அங்கே பணியாற்றக் கூடியவர்களுக்கு 150 ரூபாய் சம்பளமும் கடைக்கு ஒரு நபர் என்கின்ற வகையிலே அமைத்தார்கள். அந்த ரேஷன் கடைகளை யெல்லாம் அந்த அரசாங்கமே பாராட்டி, 'இந்து' போன்ற

1989 ஏப்ரல், 25]

[திரு. ஆ. நடராசன்]

பத்திரிகைகளிலே கூட ஊழியர்களுடைய எல்லாம் கொடுத்தார்கள். 1981, 83 ஆம் ஆண்டுகளில் அந்த நிறுவனத்திலுள்ள தொழிலாளர் வைப்பு நிதிக்கு முன்பு நடைபெற்ற தேர்தலில் தொழிலாளர் முன்னேற்றச் சங்கம் பேரவையைச் சேர்ந்த தொழிலாளர் 6 பேரும் வெற்றி பெற்றுவிட்டார்கள். இதனால் 1—7—1984 முதல் 5 ஆயிரம் ரேஷன் கடைகளையும் தொழிலாளர்களோடு கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு மாற்ற உத்திரவிட்டார்கள். தொழிலாளர் முன்னேற்றச் சங்கப் பேரவை அந்த உத்தரவை எதிர்த்து வழக்கு போட்டு அதன் மூலம் தொழிலாளர்களுக்கு மாற்று வேலை தரப்படுவதாகச் சொல்லி உச்ச நீதிமன்றத்திலே அந்த வழக்கு தமிழ்நாடு அரசாங்கத்தாலே பைசல் செய்யப்பட்டது. ஆனால் அதன் மூலம் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் 1—10—1987 முதல் ரேஷன் கடைகள் கூட்டுறவுக்கு மாற்றப்பட்டாலும் அதன் மூலம் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் சுமார் 7 ஆயிரம் பேர். அந்த 7 ஆயிரம் பேர் இன்றையதினம் பல்வேறு ஊர்களுக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 12-30)

உதாரணத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டால் கோவையிலிருந்து தஞ்சைக்கும், சிதம்பரனார் மாவட்டத்திலிருந்து கோவை மாவட்டத்திற்கும் இப்படி பல மாவட்டங்களுக்கு நெடுந்தூர தொலைவுக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சம்பளம் 150 ரூபாய்தான். இப்படி 150 ரூபாய் வாங்குகிற தொழிலாளர்களை வேண்டுமென்றே பழிவாங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதோடு அந்தக் குடும்பங்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு இன்றையதினம் தாய் உள்ளம் படைத்த நம்முடைய கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் நடவடிக்கை எடுத்து, அவர்களை எல்லாம் மீண்டும் அந்தந்த இடங்களுக்கு மாற்றி, மீண்டும் அந்த நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கு ரேஷன் கடைகளை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று இன்றைக்கு கூட்டுறவு அங்காடிகளில் பணியாற்றும் புதிய ஊழியர்களுக்கும் பாதிப்பு ஏற்படாத வகையில் அவர்களுக்கு மாற்று வேலை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தில் மூட்டைத் தூக்கும் தொழிலாளர்கள் 9,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை எல்லாம் 'அண்ணா சமை நூக்குவோர் கூட்டிறவு சங்கம்' என்ற ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்தி, அந்த அமைப்பின் மூலம் கட்டுப்படுத்தி, அவர்களுக்கு காண்ட்ராக்ட் விட்டு, அதன் காரணமாக அந்தத் தொழிலாளர்கள் எல்லாம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பாதிக்கப்படாமல், அவர்களை



[1989 ஏப்ரல், 25]

[திரு. ஆ. நடராசன்]

எல்லாம் நிரந்தரமாக்க இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல, ஆண்டுதோறும் சம்பா, குறுவை ஆகிய இரு பருவங்களிலும் தஞ்சை, திருச்சி, தென்னாற்காடு, புதுக்கோட்டை போன்ற மாவட்டங்களில் நெல் கொள்முதல் செய்யப்படுகிறது. அந்தப் பணிக்கு வேலைவாய்ப்பு அலுவலகத்திலிருந்து, அந்த அலுவலகத்தின் மூலமாக 2,000 பேர்களை எடுக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பணி தற்காலிகமானதுதான். ஆனால் அவர்கள் அடுத்த ஆண்டுக்கு எடுக்கப்படுகிறார்களா என்றால் இல்லை. புதிய நபர்களை தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். இது தொழில் தகராறுச் சட்டத்திற்கு முரணானது. சர்க்கரை ஆலைகளில் பருவ காலங்களில், தொழிலாளர்களை பணிக்கு அமர்த்திக் கொள்வதைப்போல இந்தத் தொழிலாளர்களையும் பருவகால தொழிலாளர்களாக அவர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நிறுவனம் சிறப்பான முறையில் செயல்படுவதற்கு அதனுடைய சேர்மன் நல்லமுறையில் பணியாற்றினாலும் அங்கே இருக்கிற சில அதிகாரிகள் தவறு செய்கிறார்கள். அவர்களை முறைப்படுத்தி, தவறுகள் நடக்காமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சட்டத்தை மாற்றுவதாக நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அந்தச் சட்டங்களை உடனடியாகத் திருத்தியமைக்க உரிய நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் தனி அதிகாரிகளாக கூட்டுறவுத் துறையைச் சேர்ந்த சீனியர் இன்ஸ்பெக்டர், சி.எஸ்.ஆர், போன்ற அதிகாரிகள், 10(ஏ)(1) விதியின்கீழ் ஜூனியர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நியாயவிலைக் கடைகளில் முறைகேடுகள் நடைபெறுகின்றன என்றால் அதற்கு முழுமுதல் காரணம் இவர்கள்தான். அவர்களை முறைப்படுத்தி, நியாயவிலைக் கடைகளில் நல்லமுறையில் விநியோகம் செய்ய வேண்டுமென்று அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு நிறுவனங்களில் அரசு ஊழியர்கள் இருப்பதால் கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கிற ஊழியர்களுக்கு பதவி உயர்வு கிடைக்கவில்லை. அதிலும் குறிப்பாக கோவை சிந்தாமணி கூட்டுறவு நிறுவனத்தில் கடந்த 15 ஆண்டுகளாக இப்படிப்பட்ட பாதிப்புக்கு உள்ளாகி இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அங்கே இருக்கிற அதிகாரிகளை மாற்றி, அந்த ஊழியர்களுக்கு பதவி உயர்வு அளிக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1989 ஏப்ரல், 25] [திரு. ஆ. நடராசன்]

அடுத்து, மாவட்ட அளவில் செயல்படுகிற மொத்த விற்பனை கூட்டுறவுப் பண்டகசாலைகளை தமிழ்நாடு மாநில கூட்டுறவு இணையத்தில் இணைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 1966-ஆம் ஆண்டில் இந்த இணையம் தொடங்கப்பட்டது. 1985 முதல் 1988 வரையில் துணி கொள்முதல், தானியக் கொள்முதல் ஆகியவைகளில் ஏராளமான ஊழல்கள் நடைபெற்றுள்ளன. அதனால் இந்த இணையத்திற்கு 214 இலட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணமாக இருக்கிறவர்கள் மீது, உரியவர்கள் மீது தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோவை சிந்தாமணியில் நிகர நஷ்டம் 2 கோடி ரூபாய் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதில் சூரியகாந்தி எண்ணெய் ஆலையில் ஏறத்தாழ 177 இலட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவைகளை எல்லாம் முறைப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரசு மற்றும் உள்ளாட்சித் துறை நிறுவனங்களுக்குத் தேவையான பொருள்களை எல்லாம் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது ரேஷன் கடைகள் ஒரு வருவாய் கிராமத்திற்கு ஒன்று என்ற அளவில் இருந்து வருகின்றன. பல கிராமங்களில் ரேஷன் கடை இல்லை. வருவாய்க் கிராமத்திற்கு ஒரு ரேஷன் கடை என்கிறபோது, பல கிராமங்களில் ரேஷன் கடை இல்லாமல் இருக்கிறது. இந்தக் குறையைப் போக்கி, ரேஷன் கடை இல்லாத கிராமங்களில் கடைகளைத் திறக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே கோவை மாநகராட்சியில் 49-வது வட்டத்தில் அண்ணா நகர் பகுதியிலும் மதுக்கரைப் பகுதியில் ரெட்டியார்பட்டி, காளியாபுரம், ஆகிய ஊர்களிலும் ரேஷன் கடைகள் திறக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு ஊழியர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு, பஞ்சப்படி உள்ளிட்ட இதர அலவன்ஸ், பணி விதிமுறை மேம்பாடு ஆகியவைகளில் செலவு குறியீட்டைக் கருதாமல் தமிழக அரசு அனுமதித்த விகித முறையை அனுமதிக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

அடுத்து எல்லா ஊழியர்களுக்கும் ஊதியத்தை முறைப்படுத்தி நல்ல முறையில் அமைக்க, கூட்டுறவுத் தொழிலாளர்களுக்காக ஊதியக் குழுவினை அமைக்க வேண்டும் என்று



[திரு. ஆ. நடராசன்] [1989 ஏப்ரல், 25]

நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப்போல கூட்டுறவுத் துறை ஊழியர்களுக்கு வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலமாக வீடுகளை ஒதுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

\*திரு. ஜி. பொன்னுப்பிள்ளை : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1989-90-ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையில் கூட்டுறவு, நுகர்பொருள் வழங்கல் என்ற மானியக் கோரிக்கைகளின் கீழ் நடைபெறும் விவாதத்திலே நான் கிட்டத்தட்ட 30 ஆண்டுக்காலம் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் தலைவராக இருந்தவன் என்ற அடிப்படையில் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு முதலிலே எனது நன்றியைத் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தேர்தலைத் தள்ளி வைப்பதற்குக் காரணம் தேர்தல் சட்டத்திலே உள்ள சில விதிமுறைகளை மாற்றவேண்டும் என்பதாலும் பழைய சட்டங்களில் இருக்கின்ற குறைபாடுகளையும் நடைமுறைச் சிக்கல்களையும் நீக்கவேண்டும் என்பதாலும் தான். இவற்றை எல்லாம் செய்து முடித்துவிட்டு அவர்கள் தேர்தலை நடத்த வேண்டும் என்று சொல்கிற காரணத்தால், நானும் அதிலே கடந்த 30 ஆண்டுகள் ஈடுபட்டிருப்பவன் என்ற முறையில் என்னுடைய கருத்துக்களையும் அவருக்குச் சொல்லலாம் என்று கருதி என்னுடைய கன்னிப் பேச்சை நான் துவக்குகிறேன்.

கூட்டுறவு விவசாயச் சங்கம் நீண்ட நெடுங்காலமாக ஓரளவுக்கு நன்மை பயப்பதாக இருந்தாலும்கூட சமீப காலங்களை எடுத்துக் கொண்டால் விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் பயிரிடும் பயிர்களுக்கு ஏற்ப சங்கத்திலே சில விதி முறைகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டு இந்த ஐளவுக்குத்தான் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. இதன் காரணத்தால் அவர்களுடைய நிலத்தில் அளவுக்கேற்ப கடன் பெற முடியாத சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. உதாரணமாக ஒன்றைச் சொல்கிறேன். நெல்லுக்கு ஏக்கருக்கு சுமார் 1;500 ரூபாய்தான் கொடுக்க முடியும் என்றும் கடலைக்கு சுமார் ஆயிரம் ரூபாய்தான் ஏக்கருக்குக் கொடுக்க முடியும் என்றும் பருத்திக்கு 1,500 ரூபாய்தான் கொடுக்க முடியும் என்றும் இந்த வகையில் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவை நிர்ணயித்துக் கொண்டு கொடுக்கிறார்கள். அந்தப் பணம் கூட முழுவதும் பணமாகத் தரப்படவில்லை. உதாரணமாக நெல்லுக்கு 1,500 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது என்றால் அதிலே கிட்டத்தட்ட 40-விருந்து 50 சதவீதம் வரையில்தான் ரொக்கமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. மீதம் உள்ளதில் 10 சதவீதம் விதைகள் மற்றும் பூச்சி மருந்துகளாகத் தருகிறார்கள். பாக்கியை

1989 ஏப்ரல், 25] [திரு. ஜி. பொன்னுபிள்ளை]

உரமாக வாங்கிக்கொள்ளச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் வெளியே கடைகளில் உள்ள அந்த உரத்தின் விலைக்கும் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் கொடுக்கப்படுகிற விலைக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைக் கவனித்தால் கூட்டுறவுச் சங்கத்திலே 50 கிலோ கொண்ட ஒரு மூட்டைக்கு 3 ரூபாய், 4 ரூபாய் வித்தியாசம் ஏற்படுகிறது. எனவே பெரும்பாலான விவசாயிகள் கூட்டுறவுச் சங்கத்திலே உரங்களை விரும்பி வாங்கக்கூடிய சூழ்நிலை இல்லை. கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே கொடுக்கப்படுகின்ற உரம் நல்ல தரமுள்ளது என்ற நம்பிக்கை மக்களுக்கு இருந்தாலும் கூட ஒரு மூட்டை, இரண்டு மூட்டை வாங்குபவர்கள்தான் 5 ரூபாய் செலவழித்து வெளியே சென்று வாங்குவதற்குப் பதிலாக இங்கேயே வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்ற எண்ணத்தில் வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் சாதாரண நடுத்தர விவசாயிகள் மொத்தமாக 10 மூட்டை, 20 மூட்டை என்று வாங்கும்போது இவ்வளவு கூடுதலாக ரூபாய் போகிறதே என்ற எண்ணம் ஏற்படுவதன் காரணத்தால் வெளியே சென்று வாங்குகிறார்கள். அந்த முறையில் நமது மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் வெளியே இருக்கும் உரத்தின் விலைக்கும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே இருக்கின்ற உரத்தின் விலைக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைக் கருத்தில் கொண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே விலையைக் குறைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். கொடுக்கப்படுகிற பணத்தில் 10 அல்லது 15 சதவீதத்திற்கு மேல் விதைக்கு என்றும் பூச்சி மருந்துக்கு என்றும் ஒதுக்குகிறார்கள். அப்படி ஒதுக்குகிற போது விவசாயிகள் கேட்கிற பூச்சி மருந்துகளை அந்தந்தச் சங்கங்களிலே கொடுக்க முடிகிறதா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை.

(பிற்பகல் 12-40)

உதாரணத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டால், நான் அந்த கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் தலைவராக இருந்ததால் சொல்கிறேன். எங்களுடைய சங்கத்திலே மருந்துகள் வாங்கவேண்டுமென்றால், நாங்கள் தேனியிலே உள்ள கூட்டுறவு விற்பனை சங்கத்திடம் இருந்துதான் வாங்கவேண்டும். அங்கே தான் அணுகவேண்டும். அங்கே அணுகி இந்த இந்த மருந்துகள் விவசாயிகள் கேட்கின்றார்கள். கொடுங்கள் என்று கேட்டால், அந்த மருந்துகள் எல்லாம் எங்களிடம் இல்லை. இந்த மருந்துகள் தான் இருக்கின்றன. நீங்கள் கொண்டு போங்கள், அதைக் கொடுங்கள் என்று சொல்கின்றார்கள். அதை வாங்கிக் கொண்டு போய் வைத்தால் அங்கே வாங்குகின்றவர்கள் அந்த மருந்து எங்களுக்குத் தேவையில்லை என்று சொல்கின்ற காரணத்தினால் கிட்டத்தட்ட அப்படிப்பட்ட மருந்துகள் எல்லாம் எங்கள் சொசைட்டிகளிலேயே வாங்கி வைத்திருந்து அது நீண்ட நெடுங்காலமாக விற்காமல் பயன்படாமல் இருக்கின்றது.



[1989 ஏப்ரல், 25]

மாண்புமிகு திரு. கோ. சி. மணி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்கின்ற மருந்து கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே கிடைக்கவில்லை என்று சொல்கின்றார்கள். அது உண்மை தான். ஆனால் எப்படிப்பட்ட மருந்துகளை பெரும்பாலான விவசாயிகள் கேட்கிறார்கள் என்பதை இந்த அவையிலேயே அவர்கள் தெரிவித்தால் அதை அங்கே வாங்கி வைத்து விற்க ஏதுவாக இருக்கும்.

திரு. ஜி. பொன்னுப்பிள்ளை : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, உதாரணமாகச் சொல்லப் போனால் இப்போது அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும் என்று கருதுகிறேன். 'சிம்ப்போஸ்' என்று ஒரு மருந்து இருக்கிறது. இந்தமாதிரி அதிக விலையுள்ள மருந்துகள் அங்கே நம் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே வாங்கி வைக்கப்படுவதில்லை. அதிலே இன்னொரு சிக்கல் இருக்கிறது. அதைப்பற்றி நம் இலாகாவிடம் கேட்கப் போனால், அந்த மருந்துகளை இன்னும் நம் இலாகா அனுமதிக்காத காரணத்தினால்தான் அந்த மருந்துகள் எல்லாம் நாங்கள் வாங்கி வைப்பது இல்லை என்று சொல்கின்றார்கள்.

ஆனால் பொதுமக்களுக்கு, விவசாயிகளுக்கு அனுமதிக்கப் பட்ட மருந்து எது, அரசாங்கத்தால் அனுமதிக்கப்படாத மருந்து எது என்று அவர்கள் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. ஏதோ ஒரு விவசாயி வாங்கி ஒரு மருந்தே அடித்தால், அதனால் அந்த பயிரின் நோய் தீர்ந்துவிட்டால் மற்றவர்களும் உடனே அதைத்தான் வாங்கவேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். அதனால் இந்தமாதிரி நடைமுறைச் சிக்கல்கள் எல்லாம் ஏற்படுகின்றன.

அடுத்தாற்போல், விதைகளை எடுத்துக் கொண்டால், உதாரணத்திற்கு என்னை எடுத்துக்கொண்டால், நான் I.R. 20 விதை வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். நாற்று நட வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன் என்றால் அந்த விதையைத் தான் கேட்பேன். ஆனால் அந்த விதையை அங்கே சப்ளை செய்யமுடியாத காரணத்தினால்தான் நான் வேறு இடத்திற்கு செல்லவேண்டியிருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்தவரையில், விவசாயிகளுடைய கருத்தைச் சொல்கிறேன். உரத்தினுடைய அளவுக்கு, சாதாரணமாக 40 பர்சென்ட், 50 பர்சென்ட், உரத்திற்காக கொடுக்கப்படுகிற பணத்தை விட தாராளமாக உரத்தினுடைய விலையை குறைத்து விவசாயிகளுக்கு கொடுத்தால் நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்வார்கள். அதிலே எந்தவிதமான மாறுபாடும் அவர்கள் சொல்லப்போவதில்லை. ஏனென்றால் வெளியிலே வாங்குவதைவிட கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே வாங்குவதற்கு அவர்கள் சந்தோஷப்படுவார்கள். விலை வித்தியாசமாக இருப்பதால்தான் அவர்களால் வாங்கமுடியாமல்

1989 ஏப்ரல் 25] [திரு. ஜி. பொன்னுபிள்ளை]

போகிறது. அப்படி விலை வித்தியாசமாக இருக்குமானால், அதற்குப் பதில் அவர்களுக்கு முழு பணத்தையும் கொடுத்து விடலாம்.

இந்தமாதிரி பூச்சி மருந்துகள் பணத்தைப் பிடித்துக் கொள்வது, அந்த பணத்தை விவசாயிகளுக்குப் பட்டுவாடா செய்வது இல்லை, என்ற நிலைமைகள் இருக்கின்றன. எனவே கடன் கணக்கில் வராமல் நின்றுவிடுகிறது. எனவே, அவர்கள் மருந்து சப்ளை செய்யமுடியாத நேரத்தில் அந்த பணத்தை விவசாயிகளுக்கு கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் நிச்சயமாக நன்மையாக இருக்கும். ஏனென்று கேட்டால் இப்போது ஒரு ஏக்கர் நெல்லுக்கு ரூ. 1,500 தான் அந்நவங்கிகளிலே தருகிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நேரம் ஆகிறது. மெதுவாகப் போகிறது வண்டி.

திரு. ஜி. பொன்னுபிள்ளை : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இது என்னுடைய கன்னிப் பேச்சு. கொஞ்சம் நேரம் கொடுங்கள். ரூ. 1,500 தான் கொடுக்கிறார்கள் என்றால், சாதாரணமாக இன்று உரவிலை ஏறிக் கொண்டிருக்கிற காலத்திலே, இன்று ஏக்கருக்கு ரூ. 2,000 த்திலிருந்து ரூ. 2,500 வரை செலவழித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே கொடுக்கக்கூடிய பணம்போதுமானதாக இல்லாமல் இருக்கும்போது, இந்த உரத்திற்கு என்றும் பூச்சி மருந்துக்கு என்றும் விதைகளுக்கு என்றும் பிடித்துக் கொண்டால் எப்படி விவசாயிகள் வாங்கிய பணத்தில் முழு அளவுக்கு விவசாயம் பண்ண முடியும்? முடியாது. இந்த சூழ்நிலையை மாற்றுவதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி எடுக்கவேண்டும்.

அடுத்தாற்போல், அப்படி வாங்கிய கடனை கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் எல்லா விவசாயிகளிடமும் பணம் இருக்காது நிச்சயமாக. ஏனென்றால் இட்ட வேளாண்மை முழுவதும் வரும் என்று சொல்லமுடியாது. அப்படி பாதிப்பு ஏற்பட்டாலும் கடனை கட்டவேண்டும் என்று விரும்புவார்கள். தங்கள் வீட்டிலே வைத்திருக்கின்ற 15, 20 பவுன் நகைகளை கொடுத்து நீங்கள் இதை கணக்கில் வைத்துக் கொண்டு எங்கள் கடனைத் தீர்த்துக்கொண்டு புதுக்கடனை கொடுங்கள் என்னால், அதாவது நேஷனலைஸ்ட் பாங்குகளிலே எல்லாம் அவர்கள் ஒரு கிராமுக்கு இவ்வளவு என்று கணக்கிட்டு மாக்கிமம் எவ்வளவு ரூபாய் என்று வைத்திருக்கின்றார்களே, அந்த அளவுக்கு, ரூ. 30 ஆயிரம் வரைக்கும் கூட கொடுக்கின்றார்கள். ஆனால் நமது கூட்டுறவுச் சங்கத்திலே உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். ரூ. 15 ஆயிரம் கடன் இருக்கிறது என்று, அந்த அளவுக்கு ரூ. 15 ஆயிரம் மதிப்புள்ள நகையைக் கொடுத்தால், நம்முடைய சங்கத்திலே என்ன



[திரு.ஜி. பொன்னுபிள்ளை]

[1989 ஏப்ரல் 25]

விலை நிர்ணயித்திருக்கிறார்களோ அந்த அளவுக்குத்தான் கடன் கொடுப்பார்கள். நாங்கள் நகையைக் கொண்டுபோய் கொடுத்தால் அங்கே அவர்கள் அதைத்தான் சொல்கின்றார்கள் எங்களுடைய சட்டம் அப்படியில்லை. உங்களுக்கு அதிகக் கடனாக ரூ. 10 ஆயிரம் ஈடு செய்யமுடியும். பாக்கி ரூ. 5 ஆயிரம் எங்கேயாவது இருந்து கொண்டு வந்து கொடுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால், போதுமான அளவு மதிப்புள்ள நகையை நாங்கள் கொடுக்கும்போது, ஏன் அதை நீங்கள் பெற்றுக் கொண்டு அந்தக் கடனை ஈடு செய்யக்கூடாது. விவசாயிகள் அந்த நகையைத் திருப்பாமல் விட்டுவிடப் போவதில்லை. எப்போது இருந்தாலும் அவர்கள் திருப்பிக்கொள்ளத்தான் போகிறார்கள். நாங்கள் கடனுக்கு ஏற்ற அளவுக்கு நகையைக் கொடுக்கும்போது அந்த நகைக்குள்ள அளவுக்கு மதிப்பைத் தாராளமாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். அடுத்த வங்கியிலே நேஷனல் வங்கிகளிலே கொடுக்கும் போது இந்த கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே ஏன் கொடுக்கக்கூடாது? அப்படி கொடுக்காது விட்டால் விவசாயிகள் வெளியிலே நேஷனலைஸ்ட் பாங்குகளிலே வைத்துத்தான் கொடுக்கிறார்கள். அதனால் காலதாமதம் ஏற்படுவது மட்டுமல்ல அந்த விவசாயிகள் கொடுக்கக்கூடிய வட்டி நேஷனலைஸ்ட் பாங்குகளுக்குத் தான் போய் சேர்கிறது. கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு போய் சேர்வதில்லை. அப்படி செய்யும்போது அந்த வட்டியை கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு லாபமாகக் கிடைக்கக்கூடிய ஒரு செயலாகத்தான் இருக்கும். இந்த இரண்டு விஷயங்களை நமது அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் கொண்டு அதற்கு வேண்டியதை செய்யவேண்டும் என்று அவர்களிடம் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல் ஏற்கெனவே இருந்த போர்டுகளை எல்லாம் கலைத்துவிட்டார்கள். அங்கு கூட்டுறவு பயிற்சி பெற்ற எத்தனையோ வேலை இல்லாத பட்டதாரிகள் எல்லாம் வேலையில்லாமல் இருக்கும்போது கடந்த ஆட்சிக் காலத்திலே, கூட்டுறவு பயிற்சியே பெறாத ஆட்களை எஸ்.ஓ.க்களாக போட்டு வைத்து அவர்கள் தங்கள் இஷ்டம் போல் போர்டுஇல்லாத காரணத்தினால் அவர்களுடைய இஷ்டத்திற்கு என்னவேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்ற அளவிலே பலமுறைகேடுகள் எல்லாம் சொசைட்டிகளிலே நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. நடந்திருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் அமைச்சரவர்கள் நேர்மையான அதிகாரிகளை வைத்து, நல்ல முறையிலே அவைகளைப் பரிசீலனை செய்து, அவற்றுக்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஏன் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டால் ஊரில் இல்லாதவர்கள் பெயரில் கடன் இருக்கிறது. நிலம் இம்லாதவர்கள் பெயரில் கடன் இருக்கிறது. இந்த முறையிலே நிர்வாகக் கேடு பொதுப்படையாக நாட்டளவில் இருக்

1989 ஏப்ரல் 25] [திரு. ஜி. பொன்னுபிள்ளை]

கிறது, எல்லாப் பகுதியிலும் இருக்கிறது. அதை நான் மட்டுமல்ல, எல்லா உறுப்பினர்களும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு நேர்மையான அதிகாரிகளை வைத்து, ஒழுங்கான நடவடிக்கை எடுத்தால், மேற்கொண்டு அது நீடிக்காமல் இருக்குமென்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து ரேஷன் கார்டுகளில் நடக்கும் தவறுகளைக் கண்டு பிடிக்க எப்படி ஒரு குழு நிர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அதைப் போல கடன் வழங்குவதையும் உறுப்பினர்கள் சொத்து மதிப்பையும் கண்காணிக்க ஒரு குழுவை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன், அந்தக் காலத்திலே ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள், கணக்கனை பகைத்து விட்டால், காரணியே போய்விடும்மென்று, அந்த ஊரிலுள்ள வில்லேஜ் ஆபீசர் நிலம் உள்ளவனை இல்லாதவன் என்றும், இல்லாதவனை இருக்கிறவன் என்றும் சொல்லலாம். அந்த நிலைமை பல கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் தொடர்ந்து நீடிக்கிறது. (மணியடிக்கப்பெற்றது), ஒரு நிமிடத்தில் முடித்துக்கொள்கிறேன். எப்படி ஒரு குழு சிவில் சப்ளைஸ் துறையில் கண்காணிக்க அமைக்கப்படுகிறதோ அதே மாதிரி அந்தந்த ஊரிலுள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலுள்ள உறுப்பினர்களுடைய சொத்துக்கள் எவ்வளவு, அவர்களுக்கு எவ்வளவு கடன் கொடுக்கலாம், உண்மையிலேயே அவர்கள் பட்டாதாரர்களா, இல்லையா என்பதை அந்தக் குழுவின் மூலம் பரிசீலித்து, அதை ஏற்று, அந்தச் சங்கங்கள் செய்யப்படும் அளவுக்கு இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தி அதை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கும் இன்னும் பேசுவதற்கு அதிக விஷயங்கள் இருந்தாலும்கூட, என்னுடைய கன்னிப்பேச்சு என்ற காரணத்தாலேயும் நமது பேரவைத் தலைவர் அவர்களுடைய கோபத்திற்கு ஆய்வேண்டாமென்ற காரணத்தாலேயும் இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்து மாண்புமிகு திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் 10 நிமிடங்களில் முடித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு, உணவுத் துறை மானியக் கோரிக்கைகளில் என்னுடைய கருத்துக்களை வெளியிடுவதற்கு வாய்ப்பு கொடுத்ததற்கு நன்றி சொல்லிக்கொள்கிறேன். உற்பத்தியைச் செய்யும்பொழுது, உற்பத்தியாளர்களான விவசாயிகளுக்கு உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களின் விலையை நிர்ணயிக்க நாம் வழிவகை செய்யவில்லை. ஒரு விஞ்ஞான சாதனத்தை, ஒரு மெக்கானிக்கல் சாதனத்தை ஒருவன் உருவாக்கும்பொழுது அதனுடைய விலையை அவனே நிர்ணயிக்கிறான். அந்தக் கம்பெனி நிர்ணயிக்கிறது. இதை



[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]      [1989 ஏப்ரல் 25]

யிலே உள்ளவர்களுக்கு கமிஷன் என்ற வார்த்தையே கிடையாது. ஆகையால் அவர்கள் லர்பத்தை வைத்து, போக்கு வரத்துச் செலவைச் சேர்த்து, விற்பார்கள். ஆனால் விவசாயி நெல்லை உற்பத்தி செய்தாலும் லாபம் கிடையாது. அவன் எதை உற்பத்தி செய்தாலும், எந்தப் பொருளை உற்பத்தி செய்தாலும் இன்றைக்கு விலைவாசி ஏற்றத்தில், விவசாயிக்கு விலை நிர்ணயிக்கக்கூடிய அதிகாரம் இல்லை என்ற காரணத்தினாலே உரிமை இல்லை என்ற காரணத்தினாலே அவனால் உயர முடியவில்லை. அந்த விவசாயி உற்பத்தி செய்யக்கூடிய உணவுப் பொருள்களை உண்டு சாப்பிடுகிறவர்கள் வளரக்கூடிய காலம்தான் இந்தக் காலம். விவசாயி உற்பத்தி செய்துவிட்டு வளர முடியாமல், பொருளாதாரத்தில் அல்லல்படுவதை இன்றைக்கு நம்முடைய சமுதாயம் நன்றாக உணரும் என்பதை நான் இங்கே விதரிசித்துக்கொள்கிறேன். 1988-89 ஆம் ஆண்டு அரிசி குய்ண்டால் விலை 160 ரூபாய். கோதுமையின் விலை 204 ரூப.

(பிற்பகல் 12.50.)

இன்றைக்கு அரசியல் ரீதியாகப் பார்த்தாலும் கூட பாராளுமன்ற லாபிகளில் கோதுமைக்கு தான் ஒரு பெரிய லாபியே உண்டு.

Wheat lobby is more powerful than rice lobby.

அரிசிக்காக பாராளுமன்றத்தில் லாபி இல்லை. அதற்காக ஒரு யரிந்துரை செய்யக்கூடியவர்கள் இன்றைக்கு அதிகமாகவும் கிடையாது. அவர்களுக்கு அதிக சக்தியும் கிடையாது.

wheat lobby is powerful that means, North is powerful Rice procuring states are not powerful.

கோதுமைக்கு கொடுக்கக்கூடிய அதே விகிதாசாரப்படி ஏன் அரிசிக்கு, நெல்லுக்கு கொடுக்க முன்வரவில்லை என்பதை நான் ஒரு கேள்வியாக இங்கே கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். விவசாயத் தொழிலில், அந்தத் தொழிலை நம்பியிருக்கின்ற விவசாயப் பெருமக்களுக்கு இது லாபகரமாக அமையவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்காக இதை சொல்னேன். நெல்லை கொள்முதல் செய்து, விலைக்கு வாங்கி, லாரியில் கொண்டு போய் விற்கக் கூடியவர்களுக்குதான் அது லாபம். லாரி வைத்திருப்பவர்களுக்குதான் அது லாபம். விவசாயிகளுக்கு லாபம் கிடையாது. 10 மைல் அப்பால் கொண்டு போய் விட்டால்—என்னுடைய மாவட்டத்தில் நான் கண்கூடாக உணர்ந்துகொண்டு, கேள்விப்பட்டு புரிந்திருக்கிற காரணத்தால் இதை சொல்கிறேன். —10 மைல் தாண்டி இந்தப் பக்கம் அல்லது அந்தப் பக்கம் லாரி வைத்திருப்பவர்கள் வாங்கிகொண்டு விதை மற்ற மாவட்டங்களுக்கு உழைக்காமலேயே நல்ல விலையில் விற்று விடுகிறார்கள். நெல்லை பயிரிடக்கூடியவர்களுக்கு நாற்றை நடுகிறவர்களுக்கு லாபம் கிடையாது. விவசாய

1989 ஏப்ரல் 25] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

தொழில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு லாபம் கிடையாது. இடையிலே இடைத்தரகர்களாக இருந்து கொள்முதல் செய்யக் கூடியவர்கள் அந்த லாபத்தைப் பெறுகிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது.

ஆகவே, ஏன் விவசாயிகளுக்கு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய அதே இடத்திலேயே அரசாங்கமே கோதுமைக்குக் கொடுக்கக்கூடிய அதே விகிதாசாரபடி, அதே விலைபடி, அங்கேயே கொள்முதல் செய்யக் கூடாது? ஏன் அந்த வகையில் ஊக்கப்படுத்தக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள். இன்றைக்கு வேலைக்கு ஆள் கிடையாது. கூலிக்கு ஆள் கிடையாது. காரணம் எல்லோருக்கும் இன்றைக்கு உயர வேண்டும், வளர வேண்டும், நகரத்திற்கு வர வேண்டுமென்ற ஆசை. அதன் காரணமாக களைப் பறிக்க ஆள் கிடையாது. உழுவதற்கு ஆள் கிடையாது, எல்லோருக்கும் நல்ல முறையில் வாழ வேண்டும், வேட்டிடு சட்டை, வாட்ச் எல்லாம் போட்டுக்கொண்டு உட்கார வேண்டுமென்ற ஆசை வந்துவிட்டதன் காரணத்தால்தான், விவசாயிகளுக்கு வர வேண்டிய லாபத்தை வேறு யார் பெயரிலோ பெறுவதன் காரணத்தால் தான் அவர்கள் இன்றைக்கு வளர முடியாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களைக்கைத் தூக்கிவிட வேண்டும், அதற்கு இந்த அரசு இடைத்தரகர்களை ஒழிக்க வேண்டும் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு காலையில் வந்தவுடன் நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சரிடத்தில் ஒன்றைக் கேட்டேன். கூட்டுறவு கடன் தமிழ்நாட்டில் எவ்வளவு நிலுவையில் இருக்கிறது என்று கேட்டேன். 7½ கோடி ரூபாய் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் 700 கோடி ரூபாய்க்கு இங்கே வட்டியாகவே தள்ளித் தர வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை.)

நான் இங்கே கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், ஏதோ பெரியவர்கள் எவ்வளவோ அதிகமாக கடன்களை அரசாங்கத்தின் மூலம் பெறுகின்றவர்கள் எல்லாம் அவற்றை திருப்பி கட்டாமல் இருக்கின்ற காலக் கட்டத்தில் விவசாயிகளின் நலன் கருதி, அவர்களின் கஷ்டங்களைப் பார்த்து அவற்றைத் தள்ளுபடி செய்யுங்கள் என்று இங்கே கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு டி. ஐ. ஐ. சி. மூலமாக பேக்டரி கட்டுவதற்காக கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் பேக்டரியா வைத்திருக்கிறார்கள்? பேக்டரி கட்டுவதற்காக கடன் வாங்கியவர்கள் அந்தப் பணத்தை அதற்காக பயன்படுத்தாமல்—பொதுப் பணத்தை, அரசாங்கப் பணத்தை எடுத்து சாப்பிடுகிற பெரியவர்கள் இருக்கிற இன்றைய காலக் கட்டத்தில் விவசாயிகளுக்கு ஏன் இந்தக் கடனைத் தள்ளுபடி செய்யக்கூடாது என்பதை நான் அவர்கள் சார்பில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.



[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

[1989 ஏப்ரல் 25]

அடுத்து, விவசாயிகளுக்கு மானிய விலையில் உரங்களை எல்லாம் வழங்குகிறீர்கள். இருந்தாலும் இயற்கையை எதிர் நோக்கித்தான் விளைச்சல் அமைந்துருக்கிறது. விவசாயி நினைத்தப்படி விளைவிக்க முடியாது. வானத்தைப் பார்க்க வேண்டும். குளத்தைப் பார்க்க வேண்டும், மாணாவாரி குளத்தைப் பார்க்க வேண்டும். மூன்றும் ஏமாற்றி விட்டால் விவசாயிகளுக்கு அந்த ஆண்டு பொருளாதார நஷ்டம் ஏற்படும் என்பதை உணர்ந்த காரணத்தால் அது லாபம் இல்லாத தொழில் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நானே என்னுடைய 5 ஏக்கர் நிலத்தில் நேரடியாக நெல் செய்திருக்கிறேன். லாபம் இல்லை என்பதோடு மாத்திரமல்ல, வரவும் செலவும் சமம் என்ற அளவில் கூட இல்லை. செலவுதான் அதிகம் ஏற்பட்டது. ஒரு கௌரவத்திற்காக சொந்த நிலத்தில் பயிரிடாமல் விட்டு விடக் கூடாது என்பதற்காக விவசாயம் செய்திருக்கிறேன். லாபம் வராது என்பதை உணர்ந்திருக்கிறேன். ஆக, விவசாயத் தொழிலில் லாபமே கிடையாது.

விவசாயிக்கு லாபமே கிடையாது. கடத்தல்காரர்களுக்கு லாபம் இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்த காரணத்தால் சொல் கிறேன். இன்றைக்கு கன்சியூமர் புரொடக்ஷன் ஆக்ட் 1986 என்று ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். ஏன் இந்த புரொடக்ஷன் உற்பத்தியாளர்களுக்கு இல்லை. உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு பாதுகாப்புக் கிடையாது.

இன்றைக்கு நம்முடைய இந்தியத் திருநாட்டில் நம் ஜனாதிபதி அவர்கள் ஒரு நிகழ்ச்சியிலே சொல்லியிருக்கிறார். இங்கே 13,000 சினிமா கொட்டகைகள் இருக்கின்றன என்ற புள்ளிவிவரத்தைச் சொல்லி, நாள்தோறும் 3 கோடி பேர் சினிமா பார்க்கிறார்கள் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். சினிமாக்கட்டணம் உயர்கிறது. யாராவது பார்க்காமல் இருக்கிறார்களா? ஏன் நெல் விலையை மட்டும் உயர்த்தக் கூடாது? உணவுப் பொருள்களின் விலையை ஏன் உயர்த்தக்கூடாது? ஏன் அதற்கு மட்டும் கட்டுப்பாடு? இந்தக் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டு வருவதால்தான் விவசாயி வளர முடியவில்லை. விவசாயத்தை மட்டும் வைத்து, அவனால் உயர முடியவில்லை. அவன் குழந்தைகள் படித்து வேலைக்குப் போக வேண்டும் என்ற ஆசை வந்துவிடுகிறது. ஆகவே, உற்பத்தியாளர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டும். உற்பத்தியாளர்களுக்குப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைக்கொண்டு வாருங்கள்.

இன்றைக்கு விவசாயிகள் நினைத்தால் ஒரு குவிண்டால் நெல் ரூ. 500 என்று சொன்னால் அதைத் தடுக்க அரசாங்கத்திற்கு உரிமை கிடையாது. நியேட்டர்காரர்கள் கவுண்டரின் டிக்கட் விலையை 3 மடங்கு அதிகமாக உயர்த்துகிற இந்த காலக்

1989 ஏப்ரல், 25]

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

கட்டத்தில் இன்னமும் கூட்டம் குறையவில்லை. சாப்பாட்டை யாரும் விட்டுவிடப் போவதில்லை. கண்டிப்பாகச் சாப்பிட்டுத் தான் ஆக வேண்டும். ஆகவே, ஏழை எளிய விவசாயிகள் முன்னேற வேண்டுமானால் அவர்களுக்கு ஊக்கத்தைக் கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும். மற்ற விலையேற்றத்தை ஒத்துப் பார்த்து, வரவு-செலவை ஒத்துப் பார்த்து, மற்ற உற்பத்தியாளர்களின் நிலைமையைக் கருத்தில் கொண்டு விவசாயிகளை ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இல்லாவிட்டால் இனிமேல் உணவை உற்பத்தி செய்வதற்கு தமிழ்நாட்டில் ஆளே இருக்க மாட்டான். விவசாயிகள் நிலத்தையெல்லாம் வற்று விட்டு, நகரத்திற்கு வந்து விடுவார்கள். உற்பத்தி நின்றாவிடும். சாப்பிடுவதற்கு அரிசி இல்லாமல் உணவுப் பொருள் இல்லாமல் மக்கள் கஷ்டப்படுகிற காலம் வந்துவிடும் என்பதை எச்சரிக்க விரும்புகிறேன்.

இலாபம் இல்லாத தொழிலை யாரும் செய்யமாட்டார்கள் ஒரு பேக்டரியை நடத்துகிறான். அதிலே லாபம் இல்லையென்றால் அதை முடிவிடுகிறான். விவசாயி மட்டும் விவசாயத் தொழிலை விட்டுவிடக் கூடாது? எனவே அரசாங்கம் பல்வேறு சட்டங்களைப் போட்டு, விவசாயிகளை அல்லலுக்கு ஆட்படுத்தாமல் அவர்களுக்கு விவசாயத்தை ஒரு லாபகரமான தொழிலாக ஆக்குங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இல்லாவிட்டால் நம் நாட்டில் இன்றைக்கு உணவு உற்பத்தி குறைந்துவிடும். இன்றைக்கே உற்பத்தி குறைந்துவிட்டது. யாரும் உற்பத்தி செய்ய விரும்பவில்லை. காரணம் லாபம் இல்லை. பல இடங்களில் கரும்பு பயிரிடுகிறார்கள். பல மாவட்டங்களிலே நெல் பயிரிடுகிறார்கள். நெல் பயிரிட்டால் அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்து விடுகிறது. இடையிலே ஒருவர் வாங்கி இன்னொரு மாவட்டத்திலே விற்று விடுகிறார். இந்த நிலைமைகளையெல்லாம் அரசு உணர்ந்து செயல்பட வேண்டும் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆகவே, நம்முடைய உணவு அமைச்சர் அவர்கள் மற்ற துறைகளில் எப்படி உற்பத்தியாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கப்படுகிறதோ, எப்படி அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறதோ அதைப் போல் விவசாயிகளுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு ஒரு வழக்கறிஞர் சொல்கிறார் ரூ. 5,000 ஃபீஸ் கொடுத்தால் வா, இல்லாவிட்டால் போ என்கிறார். அதைப் போல ஒரு டாக்டர் இந்த அளவுக்கு ஃபீஸ் கொடுத்தால் வா, இல்லை என்றால் போ என்கிறார். ஒரு கார் வாங்க வேண்டுமென்றால் ரூ. 2 லட்சம் என்கிறார்கள். இரண்டு லட்ச ரூபாயை கொடுத்து வாங்குகிறோமா இல்லையோ? 2 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்து கார் வாங்குபவன் ஏன் அரிசிக்கு அதிக விலை கொடுத்து வாங்கிச் சாப்பிடக் கூடாது? ஏன் விவசாயிகளைத் துன்புறுத்த



[திரு. பி. எச். பாண்டியன்] [1989 ஏப்ரல் 25]

வேண்டும். அவனுக்குப் பாதுகாப்பு கிடையாது. கன்ஸ்யூமர் புரொடக்ஷன் இருக்கிறது. ஆனால் பாதுகாப்பு புரொடியூசருக்குக் கிடையாது. அப்படியானால் யார் விவசாயத்திற்கு வருவார்கள். யார் விவசாயத்தை நம்பி மேற்கொள்வார்கள். எனவே அந்தத் தொழிலில் பாதுகாப்பை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உணவுத் துறையில் விகிதாசாரப்படி விலையேற்றம் இருக்க வேண்டும். உணவு உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகளுக்கு விலையேற்றம் அளிக்கவில்லையென்றால் அவனுக்கு லாபம் இருக்காது. எல்லா மட்டங்களிலும் இன்றைக்கு விலை உயர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அதைக் கொடுத்துத்தான் மக்கள் வாங்குகிறார்கள். இதற்கு மட்டும் ஏன் எசன்ஷியல் கமோடிடீஸ் ஆக்ட்? அது மற்றதற்கு ஏன் இல்லை? 3 கோடி பேர் சினிமாவை நாள்தோறும் பார்க்கிறார்கள். அது எசன்ஷியல் கமோடிடீஸ் இல்லையா? எனவே உற்பத்தியைப் பார்த்து விகிதாச்சார விலை உயர்வைப் பார்த்து, விவசாயப் பெருமக்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-00)

உற்பத்தியாளர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும். தொழில் அதிபர்களைப் பாதுகாக்கின்றோம். அவர்கள் தங்களுடைய உற்பத்தி விலையை உயர்த்தும்போது பாதுகாக்கின்றோம். அவர்கள் போட்டதுதான் விலையாக இருக்கின்றது. அம்பாசிடர் கார் என்ன விலை? சைக்கிள் என்ன விலை சொல்கிறார்கள்? துணி என்ன விலை சொல்கிறார்கள்? அவைகளை எல்லாம் பணம் கொடுத்து வாங்குகிறோம். அதுபோல் இதற்கும் அந்த உரிமையை கொடுங்கள் என்று சொல்லி அமைகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

2. தகவல் கோரல்—தொடர்ச்சி

(ஈ) போரறிஞர் அண்ணாவின் பேச்சுக்கள், கருத்துக்கள் அடங்கிய நூல் உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப் பெறுதல்.

மாண்புமிகு திரு. பொன் முத்துராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, உங்களின் அனுமதியோடு . . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியோடு அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இப்போது என்னுடைய அனுமதியோடு நீங்கள் பேசலாம்.

மாண்புமிகு திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, உங்களின் இனிய அனுமதியோடு ஒரு இனிப்பான செய்தியை மன்றத்திற்கு அறிவித்து, செய்தித் துறை மூலமாக வெளியிடப்பட்ட ஒரு புத்தகத்தை அனைத்து உறுப்பினர்களுக்கும் வழங்கிட நீங்கள் அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு,

1989 ஏப்ரல், 25] (திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம்)

1987-ம் ஆண்டு செய்தித் துறை ஆணை எண். 76, நாள் 10-3-87 அன்று காலமெல்லாம் சுடர் விட்டுக்கொண்டிருந்தின்ற பேரொளியாகத் திகழ்ந்து, இறந்தும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற பேரறிஞர் அண்ணாவினுடைய எழுத்து ஓவியங்கள், பேசிய கருத்துகள் இவற்றையெல்லாம் இன்றைக்குத்தொகுத்து அண்ணாவினுடைய கருத்து மணிகளை இணைத்து ஒன்றாக்கி, நாட்டு மக்களுக்கு வழங்கிட வேண்டுமென்கின்ற பணியினை மறைமலையான், இளஞ்செழியன் ஆகியவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டு அந்தப் புத்தகம் 1988, செப்டம்பர் திங்கள் அன்று முழுமை பெற்றிருந்தாலும் என்ன காரணத்தாலோ அது வெளியிடப்படாமல் இருந்தது. இப்போது எங்களின் அன்புத் தலைவரும், தமிழக மாண்புமிகு முதல்வர்கலைஞர் அவர்களுடைய அனுமதியோடு இந்தப் புத்தகத்தை உங்கள் மூலமாக அனைத்து உறுப்பினர்களுக்கும் வழங்குவதற்கு, படித்துப் பயன் பெறுவதற்கு அனுமதி வழங்கிட வேண்டுமெனக் கேட்டு இந்தப் புத்தகத்தை உங்களுக்கும் வழங்கி, இந்தத் துறை மூலமாக அனைத்து உறுப்பினர்களுக்கும் வழங்குகின்றோம்.

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :** மாண்புமிகு செய்தித் துறை அமைச்சர் அவர்களுடைய இந்த அன்பான நன்கொடையை ஏற்று அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எந்தெந்தப் பெருமக்களை எல்லாம் தன்னுடைய வாழ்நாளில் போற்றி இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தொகுத்துத் தந்திருக்கிற அந்தப் பெரு முயற்சியைப் பாராட்டி அனைத்து உறுப்பினர்களுக்கும் வழங்குமாறு அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

**திரு. எம். அப்துல் லத்திப் :** கொஞ்ச நேரம் பேச அனுமதியுங்கள்.

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :** இதிலே பேச வேண்டாம். ஏற்கெனவே நேரம் ஆகிவிட்டது. பேச வேண்டாம் ; உட்காருங்கள், அப்பறம், வழங்குவது தப்பு என்று ஆகிவிடும் (குறுக்கீடு) அதுபற்றி இன்னொரு நாளைக்கு வாய்ப்பு இருக்கும்போது பேசலாம். அடுத்து, திரு. பூவராகன்.

**திரு. கோ. பூவராகன் :** மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, அது அவர்களுக்கு மட்டும் கொடுத்ததால் அவர்கள் ஏதாவது அந்தப் புத்தகம் பற்றிசொல்ல வேண்டுமென்று கருதுகிறார்கள். (குறுக்கீடு)

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :** இப்படி 234 உறுப்பினர்களுக்கும் வாய்ப்புக் கொடுத்தால் 234 பேரும் எழுந்து பேசினால் பெரிய குழப்பம் ஆகிவிடும்.

மானியக் கோரிக்கைகள், 1989-90—விவாதமும், வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி.

**திரு. கோ. பூவராகன் :** மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இன்றையதினம் நம்முடைய சட்ட மன்றத்தில் வைக்கப்பட்டு இருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கைகளிலே இரண்டு முக்கியமான



[திரு. கோ. பூதவராகன்] [1989 ஏப்ரல், 25]

கோரிக்கைகள் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டு இருக்கின்றது. அந்த விவாதத்தில் என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

உணவு வழங்கு துறையிலே அமைச்சரவர்கள் மிகச் சிரத்தையோடு பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு அதிலே இருக்கின்ற சங்கடங்கள், கஷ்டங்களை நிவர்த்தி செய்ய முயற்சி எடுத்து இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, இந்த உணவுத் துறையிலே நம் முடைய அரசாங்கத்திற்கு நிலநீர் வருமானம் வரவேண்டும். உணவுத் துறை, விற்பனை வரித் துறை, போக்குவரத்து துறை மூலம் ஒழுங்கான முறையில் செம்மையாக, சீராக நல்லவிதமாக நாம் பொறுப்பு ஏற்று நடத்தினால் அடுத்து வருகிற 10 ஆண்டு களுக்கு வரியே போடாமல் ஆட்சி நடத்தமுடியும். அதிலே அவ்வளவு ஒட்டை உடைசல்கள் இருக்கின்றன. அதனால் வருகிற வருமானம் வேறுவிதமாக போய்விடுகிறது.

நாம் உணவு உற்பத்தியை ஒரு பக்கம் பெருக்குகின்றோம். அதை விலைக்கு வாங்கி பாதுகாத்து உரிய மக்களுக்கு விலை ஏற்றம் செய்யாமல் பார்த்து விநியோகம் செய்கின்றோம். கொள்முதல் செய்வதிலே இருந்து, இருப்பவைப்பதிலே இருந்து விற்பனை செய்வதிலே இருந்து நாம் எடுக்கின்ற முயற்சிகள் எவ்வாறு இருக்கின்றன என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். கொள்முதல் செய்யும்போது நல்ல உணவு தானியங்களை நாம் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும். வெளி மாநிலங்களில் போய் நாம் வாங்கும்போது கூட அதிலே சுத்தமாக இருக்கின்ற, தரமாக இருக்கின்ற, கலப்படம் இல்லாத உணவு தானியங்களை வாங்குவதற்கு நாம் முயற்சி எடுக்க வேண்டும். அதற்கு பயிற்சி பெற்றவர்களை நாம் அங்கு அனுப்பவேண்டும். வெளி மாநிலங்களுக்குப் போய் நாம் வாங்குகின்றபொழுது, அங்கே எந்தத் துறையின் மூலமாக நாம் வாங்குகின்றோம், பயிற்சி பெற்றவர்கள் அங்கே அனுப்பப்படுகின்றார்களா, எப்படி வாங்குகின்றார்கள் என்று நாம் பார்க்க வேண்டும்.

அப்படிப் பார்க்கின்றபொழுது கடந்த 1986—87-ம் ஆண்டு ஆடிட்டர் அறிக்கையிலே, குறிப்பிட்ட அத்தனை குறைபாடுகளையும் அமைச்சரவர்கள் கண்ணுற்றுப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சமயத்திலே கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகின்றேன். அதிலே நான் இப்பொழுது போவதற்கு நேரமில்லாத காரணத்தினாலே அவர்களுக்கே அதை விட்டு விடுகின்றேன்.

ஆனால் இந்த ஆண்டு கொள்முதல் செய்கின்றபொழுது தஞ்சை மாவட்டத்திலேயும், தென்னார்க்காடு மாவட்டத்திலே இரண்டு பகுதிகளிலேயும் குறித்த அளவிலே அவர்கள் இன்றைய உணம் கொள்முதல் செய்திருக்கின்றார்களா என்றால், சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு குறைவாக இருக்கிறது என்று நான் பார்க்கின்றேன். அதற்குக் காரணம், அமைச்சர் பொறுப்பேற்ற

1989 ஏப்ரல் 25] [திரு. கோ. பூவராகன்]

றுக்கொண்ட பிறகு, அதற்கிடையிலே, இடைப்பட்ட காலங்களிலே அந்தத் துறையிலேயிருந்த அதிகாரிகள் கவனக் குறைவாக இருந்த காரணத்தினாலே நமக்கு வர வேண்டிய அத்தனை கொள்முதல் நெல்லும், அரிசி போன்றவைகளும் வெளி மாநிலங்களுக்குப் போய்விட்டன. அதனாலே, இன்றையதினம் கிடுகிடு என்று விலை ஏறக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது என்பதை அமைச்சரவர்கள் நன்கறிவார்கள். அவர்கள் அதற்குப் பிறகு அறிந்து, விரைவிலே அதற்கு நடவடிக்கையெடுத்து தடுத்து, ஓரளவுக்குக் கொள்முதல் செய்வதற்கும், நம் மாநிலத்திற்கு வேண்டிய அரிசியையும், நெல்லையும் பெறுவதற்கான முயற்சியை எடுத்திருக்கின்றார்கள்.

இப்படிப்பட்ட தவறுகளிலே ஈடுபட்டவர்களுக்கு, ஏதாவது பொறுப்பு கொடுத்தவர்களுக்கு, என்ன காரணத்தினால் எதற்காக அவர்கள் அவ்வாறு செய்தார்கள் என்ற விஷயத்தை அமைச்சரவர்கள் கவனத்திற்கு விட்டுவிடுகிறேன். மேற்கொண்டு, இம் மாதிரி கொள்முதல் செய்கின்றபொழுது, தரமுள்ள சர்க்குகளை வாங்குவதில்லை. ஏதோ ஒப்புக்காக ஒரு சர்க்கை வாங்குகின்றார்கள். அதற்கு ஒரு கணக்கை எழுதி விடுகிறார்கள். அப்படி வாங்குகின்ற அந்தக் கொள்முதல் தானியங்களை அங்கிருந்து சென்னைக்குக் கொண்டுவருவது, பிறகு சென்னையிலேயிருந்து திரும்ப தஞ்சாவூருக்குப் போவது, திருச்சிக்குப் போவது, கன்னியாகுமரிக்குப் போவது ; ஒருமுறை இரயிலிலே கொண்டுவருவது; மறுமுறை லாரியிலே கொண்டு போவது என்ற முறையிலே போக்குவரத்துச் செலவுக்காக அதிக நேரத்தையும், செலவினத்தையும் செய்கின்றார்கள் என்று நான் குற்றஞ்சாட்ட விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று அறவைக்குச் செல்லுகின்றபொழுது அந்த அறவையிலே கொடுத்த அளவிற்கு எந்த அளவிற்குத் திரும்பப் பெறுகின்றார்கள் ; அதாவது ஊறல் போட்டு அது அறவை ஆகின்றபொழுது, கண்டு கொள்முதல் கொஞ்சம் அதிகமாகும் என்று சொல்கிறார்கள். அது நமக்குக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. அதற்கு அறவைக் கூலியாக அந்தத் தவிட்டைப் பெற்று வருகிறார்கள். அந்தத் தவிட்டோடு அரிசியும் போய் விடுகிறது. அந்த அரிசியை திரும்பப் பெறுகின்றபொழுது, எடை குறையாமல் வருகிறதா என்றால், அதலேகூட தவறு இருக்கிறது. கொண்டு வந்து நம்முடைய கோடவுகளிலே வைக்கின்றபொழுது எந்த அளவிற்கு மொத்தமாக வருகின்றது, எவ்வளவு வருகிறது என்பதற்குக் கணக்கு இல்லை. திரும்பப் பெறுகின்றபொழுதுகூடக் கணக்கு இல்லை. ஒவ்வொரு மூட்டையிலேயும் பார்த்தால் ஐந்து கிலோ, ஆறு கிலோ, ஏழு கிலோ என்று குறைவு ஏற்படுவதை நாம் பார்க்கின்றோம். அதை அமைச்சரவர்களுடைய கவனத்திற்குப் பலபேர் கொண்டு வந்திருக்கின்றார்கள்.

சமீபத்திலே நாம் வழங்கிய இந்த ஐந்து கிலோ அரிசியிலேகூட ஒவ்வொரு மூட்டையிலேயும் கூட ஐந்து கிலோவிலேயிருந்து ஆறு கிலோவரை குறைந்திருக்கிறது என்பதை, விநியோகம்



[திரு. கோ. பூவராகன்] [1989 ஏப்ரல் 25]

செய்து அந்த அங்காடியிலே இருக்கின்றவர்கள் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அதற்குக் காரணம், சிவில் சப்ளைஸ் இலாக்காவிலே, கோடவுன்களிலே அந்தத் தவறு நடக்கிறது. அங்கிருந்து விநியோகிக்கப்படுகின்றபொழுது, லாரியிலே வருகின்றபொழுது அங்கே பெருச்சாளிகள் உள்ளே போய், நான்கு கால் பெருச்சாளிகள் அல்ல, இரண்டு கால் பெருச்சாளிகள் பல பெருச்சாளிகள் உள்ளே போய் அதற்கு என்று தனிசாக்குகளை வைத்து, ஒவ்வொரு மூட்டையிலேயும் கொஞ்சம் கொஞ்சம் உருவி விடுகின்றன உருவி விட்டு, அவர்கள் தனியாக ஒரு இடத்தை வைத்து, அதற்கென்று தனி வண்டி, வாகனங்கள் எல்லாம் வைத்திருக்கின்றார்கள். இந்தத் துறையிலே இந்த லாரி இங்கிங்கே போகிறது என்று சொன்னால் அந்தந்த இடத்திலே அதற்கு அவர்களுக்கு ஜாயின் டிங் பாயின்ட் இருக்கிறது. அதை இறக்குவதற்கு—அங்கே இறக்கிப் போட்டு விடுகிறார்கள். இதுபோன்ற பல தவறுகள் அந்த உணவுத் துறையிலே இன்றையதினம் இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம்.

அமைச்சரவர்களுடைய கவனத்திற்கு இதுபற்றியெல்லாம் ஏராளமாக வந்திருக்கின்றன என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும் அதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டும். அதற்கு அதிகாரிகளும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். இப்பொழுது அதிகாரிகள் ஒத்துழைப்பதாக இல்லை. ஏனென்றால், ஏற்கனவே ஒரு முறையிலே அவர்கள் வளர்ந்து விட்டார்கள். அந்த வளர்ச்சியிலே இருந்தவர்களுக்கு, திருந்தி திரும்ப வர வேண்டுமென்று சொன்னால் அது மிகக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. செக்கிலே பூட்டிய மாட்டை, வண்டியிலே பூட்டினால் வண்டியிலே போகாது; திரும்பத் திரும்பச் சுற்றித் சுற்றித்தான் வரும் என்று சொல்லுவார்கள். செக்கு மாட்டை வண்டி பூட்டினால், வண்டியிலே போகாது; அது ஒரு சுற்றுச் சுற்றி அந்த இடத்திற்குத்தான் வந்து சேரும்.

அதனாலேயே, இதிலே பழக்கப்பட்டவர்களையெல்லாம் தயவு செய்து அழைத்து, அந்தப் பழக்கத்தை நிறுத்தி விடுங்கள்; இது பொதுத் துறையிலே மக்களுக்கு வழங்குகின்ற உணவு பொருள்கள்; இதிலே சுத்தமாகவும், எடை குறையாமலும், அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம் வராமலும் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டிய பொறுப்பு உங்களிடத்திலே விடப்பட்டிருக்கிறது என்று அவர்களிடத்திலே கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும். அப்படிக் கேட்கின்ற பொழுது, இதிலே நாம் வாங்குகின்ற அந்த அரிசியிலே—எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாண்டியன் அவர்கள் சொன்னார்கள், கொள்முதல் விலையைப் பார்க்கின்ற பொழுது, அதாவது கோதுமைக்கு இருக்கின்ற அளவிற்கு இந்த நெல்லுக்குக் கொடுப்பதில்லை என்று அது உண்மைதான். ஆனால் இன்றையதினம் நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் கூட விவசாயிகளின் கூலிகளையெல்லாம் ஏற்றிவிட்டார்கள். வண்டி, அதாவது ஏர் ஓட்டுவதிலேயிருந்து, களை பிடுங்குவதிலேயிருந்து, அறுப்பு அறுப்பதிலேயிருந்து, விலையையெல்லாம் நிர்ணயம் செய்துவிட்டார்கள்.

1989 ஏப்ரல், 25] [திரு. கோ. பூவராகன்]

(பிற்பகல் 1-10)

அதே சமயத்தில் அவர்கள் ஒன்றைச் சொல்ல மறந்து விட்டார்கள். நெல்லுக்கு இந்த விலை கொடுப்பதாக இருக்கிறோம் என்று. உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக் கொள்வேன். அவர்கள் கூலியை நிர்ணயித்து விட்டார்கள். நீங்கள் கொள்முதல் விலையை இன்றைய தினம் நிர்ணயிக்க வேண்டும். கட்டுப்படியான விலையை அறிவிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்வேன். அதிலே ஒன்றும் உங்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டு விடாது. உங்கள் இலாக்காவில் இருக்கிற ஓட்டை உடைசல்களையெல்லாம் நீங்கள் பார்க்க வேண்டும். நான் சொல்வது வைக்கிற இடங்களில் களவு போகிறது, எடை போடுகிற இடத்தில் களவுபோகிறது, கொள்முதல் சரியான முறையில் செய்வதில்லை, சுத்தமாகச் செய்வதில்லை என்பதாகும். அதிலே 'வேஸ்டேஜ்' என்று வைத்திருக்கிறார்கள். 2 சதவிகிதம், 1 சதவிகிதம் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த வேஸ்டேஜ் என்பது வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் வைத்ததாகும். அப்போது இவ்வளவு போக்குவரத்து வசதி இல்லை. இப்போது ஒரு பாயிண்ட்லே ஏற்றினால் ஒரு பாயிண்ட்லே போய் இறங்குகிறது. முன்பு அப்படியில்லை. கட்டை வண்டியில் ஏற்றி, லாரியில் ஏற்றி, ரெயிலில் போக வேண்டும் அதனால், 'வேஸ்டேஜ்' என்று அவர்கள் வைத்தார்கள். இப்போது அந்த வேஸ்டேஜுக்கு இடமே இல்லை. இடமே கொடுக்கக் கூடாது. வேஸ்டேஜிற்கு 2 சதவிகிதம், 3 சதவிகிதம் என்று இருப்பதை கட்டாயம் நீக்கிவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைப்போல நெல்லை ஊறப்போட்டு அதிலிருந்து அதிகமாக கண்டுமுதல் வருகிறதே அது நம்முடைய கணக்கில் வரவேண்டும். அவர்கள் கணக்கிற்குப் போய் விடக்கூடாது. அதாவது அது அரசாங்கத்திற்கு வரவேண்டுமே தவிர அந்த அதிகாரிகளுக்குப் போய்ச் சேரக்கூடாது என்று இந்த சமயத்தில் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து தரமுள்ள நல்ல சாக்குகளை வாங்க வேண்டும். சாக்கு ஓட்டையாகிப் போய்விட்டது என்று சொல்கிறார்கள். சாக்கு யார் வாங்குகிறார்கள்? அரசாங்கத்திலிருந்து நாம் அனுப்புவதில்லை. பணத்திற்கு தான் நாம் பொறுப்பு. தரமுள்ள சாக்குகளை அவர்கள் வாங்க வேண்டும். கொள்முதல் செய்கிறபோது ஏதோ ஈரப்பதம் என்று சொல்கிறார்கள். விவசாயிகளிடத்தில் ஈரப்பதத்திற்கு இவ்வளவு என்று எடைபோட்டு எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். அவர்களிடம் வாங்குகிறபோது ஒரு தராசு, கொடவுனில் வைக்கிறபோது ஒரு தராசு, திரும்பி நம்மிடம் வரும்போது ஒரு தராசு என்று மூன்று தராசுகளை வைத்ருக்கிறார்கள். கொள்முதல் செய்கிறபோது ஈரப்பதம் என்று சொல்லி அவர்களிடம் ஒரு தராசை வைத்து வாங்குகிறார்கள். அப்படி வாங்கிவிட்டு அதற்கு பிறகு கொடவுனில் வைக்கிற போது ஒரு தராசில் வைக்கிறார்கள். விற்பனை



[திரு. கோ. பூவராகன்] [1989 ஏப்ரல், 25]

செய்கிற போது, நம்மிடம் வருகிறபோது ஒரு தராசை மாற்றுகிறார்கள். இந்த நிலை மாறவேண்டும். அந்த தராசுகள் அத்தனையையும் மாற்றி, பொய் தராசுகளை சரியான முறையில் அளவு காட்டுகிற அளவிற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உணவுப் பொருள்கள் வழங்குகிற முறையில் பெருவாரியான பெயர்களை இன்றைய தினம் நாம் வைத்திருக்கிறோம். கூட்டுறவு அங்காடிகள் என்று எத்தனையோ பெயரில் இருக்கிறது. அந்தப் பெயரைப் பற்றியெல்லாம் நான் போக விரும்பவில்லை. அவர்களுக்கு இப்போது ஐந்து கிலோ அரிசி கொடுத்தோம். அடுத்தத்தலைப் பொங்கல், தீபாவளி வருகிறபோது அந்த ஐந்து கிலோவை பாக்கெட் போட்டு கொடுக்கும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும். இடையில் இருப்பவர்கள் அந்த எடையில் திருடக்கூடாது என்பதற்காக இந்த ஏற்பாட்டை செய்ய வேண்டும். அதைப் போல உணவுப் பொருள்கள் வழங்குகிறபோது பருப்பு, எண்ணெய் இதெல்லாம் கூட அளவு குறையாமல் இருப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். குறிப்பாக எண்ணெய் என்றால் ஒரு லிட்டர், இரண்டு லிட்டர் என்ற அளவிற்கு, பருப்பு என்றால் ஒரு கிலோ, இரண்டு கிலோ என்ற அளவிற்கும் கொடுக்கவேண்டும். அதிலே 10 பைசா, 5 பைசா இந்த உணவுப் பொருள்களை வாங்குகிற போது அந்த கவருக்காக எடுத்துக்கொண்டாலும் பரவாயில்லை. தயவு செய்து அவ்வாறு செய்ய வேண்டும். எடை சரியாக இருக்கும்படியாக பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த கார்டை பொறுத்தவரையில் விரைவில் எல்லா இடங்களிலும் மறுபடியும் புதிய ஏற்பாட்டை செய்ய வேண்டும். தனியாக நீங்கள் வோட்டர் லிஸ்ட் எப்படி தயாரிக்கிறீர்களோ அதைப் போல இந்த கார்டை தயாரிப்பதற்கு ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும். மானியமிகு லத்தீப் அவர்கள் சொன்னதை போல சர்க்கரைக்கு ஒரு கார்டு, இப்போது 5 கிலோ கொடுப்பதால் இதற்கு ஒரு கார்டு என்று வந்துவிடும். அந்த நிலை இருக்கக்கூடாது. எல்லாவற்றிற்கும் ஒரேவிதமான கார்டு இருந்தால் அது எல்லாவற்றிற்கும் பயன்படும். சமீபத்தில் அரிசி வழங்கும் விழாவில் நான்கூட பார்க்கிறபோது ஒருவர் வீட்டில் 4, 5 கார்டுகள் இருக்கும். குப்புசாமி என்று ஒருவர் கார்டு கொண்டு வந்தார்கள். அவரை சும்மா பரிட்சார்த்தமாக கேட்கிறபோது உங்கள் வீட்டில் யார் யாரெல்லாம் என்று கேட்கிற போது அவருக்கு வீட்டில் இருப்பவர்களையே தெரியவில்லை. ஏனென்றால் கார்டு மாறிவிட்டது. அவர் 4, 5 கார்டுகள் வைத்திருப்பார் போல இருக்கிறது. ஒருவருக்கு ஒரு கார்டுதான் இருக்க வேண்டும். எப்படி இந்த தவறு ஏற்படுகிறது என்றால் அந்த அங்காடிகளில் இருப்பவர்களே அந்தத் தவறைச் செய்கிறார்

1989 ஏப்ரல், 25] [திரு. கோ. பூவராகன்]

கள். அந்த ஊரில் 300 பேர்கள் இருந்தால் 450 காட்டு இருக்கிறது. அந்த 150 காட்டுகள் இவர்களே வைத்திருக்கிறார்கள், சிலபேர் பெயர்களில். அதிலே குப்புசாமி என்று 4 குப்புசாமி இருக்கும். அப்படி வைத்துக் கொண்டு சர்க்கரை வருகிறபோதெல்லாம் அந்த கிராமத்திற்கு சர்க்கரை போவதில்லை. சர்க்கரை இங்கேயே நகரத்தில் விற்றுவிடுகிறார்கள். அதைப் போல நல்ல பருப்பு வருகிறபோது அங்கேயே விற்று விடுகிறார்கள். பாம் ஆயில் வருகிறபோது டின் டின்னாக போய்விடுகிறது. இதற்கென்று தனியாக ஒரு கும்பல் இயங்குகிறது. இதை வாங்கி அவர்கள் விற்பது என்ற முறையில் இருக்கிறது. அந்த கும்பலை கண்டுபிடிக்கவேண்டிய பொறுப்பு அமைச்சரிடத்தில் இருக்கிறது. அதிகாரிகளிடம் விட்டு இதையெல்லாம் கண்டுபிடித்து உண்மையாக நாம் வழங்குகிற உணவுப் பொருள்கள் நம்முடைய மக்களுக்குப் போய் சேர வேண்டும். வியாபாரிகளுக்குப் போய்ச் சேரக் கூடாது என்பதில் கண்டிப்பாக அவர்கள் இருக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுத் துறையில் நிறைய அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் நான் திரும்ப எடுத்துச் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஸ்பெஷல் ஆபிசர்—எதில் எல்லாம் ஸ்பெஷல் என்றால் நீங்கள் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். எதில் ஸ்பெஷல் என்று நீங்கள் கேட்க வேண்டும். தப்பு கணக்கு கொடுப்பதில், தவறான முறையில் பணம் கணக்கு எழுதுவதில் ரொம்பவும் கெட்டிக்காரர்களாய் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் நிறைய முறைகேடுகள் நடந்திருக்கின்றன. அந்த முறைகேடுகளைத் தவிர்ப்பதற்கு விரைவில் தேர்தல் நடத்த வேண்டும். அதிலே காலதாமதம் ஆகுமென்றால், யார்என்ன குறை கண்டாலும் பரவாயில்லை. யாராவது உங்களுக்கு தெரிந்தவர்கள் இருந்தால், ஸ்பெஷல் ஆபிசராக வேண்டாம், ஒரு சேர்மெனைப் போடுங்கள், தவறில்லை.

யார் நல்லவர்களோ அவர்களைப் போடுங்கள். சில பேர்கள் சொல்வார்கள், சட்டிக்காரர்களைப் போட்டுவிட்டார்கள் என்று. சட்டிக்காரர்கள் என்றால், அவர்கள் என்ன பாவம் பண்ணின ஆட்கள்? சட்டிக்காரர்கள் ஒன்றும் பாவம் பண்ணின ஆட்கள் இல்லை. எத்தனையோ பேர்கள் இருக்கிறார்கள். (மணியடிக்கப்பட்டது.) சீக்கிரத்தில் முடித்துவிடுகிறேன். அமைச்சர் அவர்களுக்கு கூட்டுறவுத் துறைக்கும், உணவுத் துறைக்கும் நிறைய பணம் கொடுக்கிறோம். ஒரு பக்கத்திலே அவர்கள் உதவியாக இருக்கிறார்கள். ஒரு பக்கத்திலே நம்முடைய அரசாங்கத்திற்குப் பணத்தைப் பெற்றுக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காக என்னுடைய யோசனையை நான் எடுத்து வைக்கிறேன். இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கம் மக்கள் மத்தியிலே பரவலாக இன்றையதினம்



[திரு. கோ. பூவராகன்] [1989 ஏப்ரல், 25]

எல்லாக் கிராமங்களிலும் ஊடுருவி இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆனால், அந்த மக்களுக்கு இன்றைய தினம் அதனுடைய பலன் கிடைத்திருக்கிறதா என்றால், இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். கடன் அவர்களுக்குக் கொடுத்தோம், இவர்களுக்குக் கொடுத்தோம் என்று சொல்லி, இந்தப் பணத்தை எடுத்து, பெரிய பெரிய நிறுவனங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று கணக்கு வருகிறது. இதைத்தவிர்க்க வேண்டும். ஏன் என்றால், இன்றையதினம் எல்லாக் கிராமங்களிலும் தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகள் ஏராளமான அளவில் வந்துவிட்டன. அதிலேயும் கடன் பெறுகிறார்கள், நம்முடைய கூட்டுறவுச் சங்கத்திலேயும் கடன் பெறுகிறார்கள். இது முழுக்க முழுக்க விவசாயிகளுக்கே பயன்படக்கூடிய வகையிலே இருக்கவேண்டும்.

அதே சமயத்தில் விவசாயிகளிடத்திலே அதிகமாக டெப்பாசிட் செய்வதற்கு நாம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இப்போது அதிகமாக நாம் 1½ சதவீதம் வட்டி கொடுக்கிறோம். இன்னும் அதிகமாக கொடுப்பதிலே 1½ சதவீதம் கூட்டிக் கொடுப்பதிலே தவறு இல்லை. பொதுவாக விவசாயிகளுக்கு சேவிங்ஸே வரப்போவதில்லை. இருந்தாலும் முயற்சி எடுப்பது நல்லது. அவர்களுக்கு வேறு விதமாக ஊக்குவித்து அவர்களுடைய பணத்தை முதலீடு செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

குறிப்பாக டெபாசிட் செய்து இருப்பவர்களுக்கு குறைந்த பட்சம் 10 ஆயிரம் ரூபாய் டெபாசிட் செய்தால், அவர்களுக்கு 50 ஆயிரம் ரூபாய் கடன் கொடுப்பதற்கு, முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டும். வீடுகள் கட்டுவதற்கு அல்லது வேறு காரியங்கள் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு ஒரு குழாய் கிணறு போட வேண்டும் என்று சொன்னாலும் ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்குக் குறைந்து போட முடியாது. ஆனால் இன்றைய தினம் அதற்குக் கொடுக்கிற பணம் போதாது. இன்றைக்கு 25 ஆயிரம் 30 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு ஒருகட்டுப்பாடு விதிக்கக்கூடாது. குழாய் கிணறு போடுவதற்கு முன்னுரிமை அளிக்கவேண்டும்.

அதே போல் அவர்களுக்கு மின் வினியோகம் கொடுப்பதற்குக்கூட நீங்கள் முன்னுரிமை தர வேண்டும். அவர்களை அலையவிடக்கூடாது. மோட்டார் வாங்க அவர்களை போய் பாருங்கள், இவர்களைப் போய் பாருங்கள் என்று சொல்லக்கூடாது. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக அவர்களுக்கு ஒத்தாசை செய்ய வேண்டும் என்று நான் இந்தச் சமயத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். விவசாயிகளுக்கு காலாகாலத்திலே இந்தக் கடன்கள் கிடைக்கவேண்டும் அவர்களுக்குக் கொடுத்த கடன்கள் திரும்பி வரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஏகப்பட்ட பேர்களுக்குக் கடன் கொடுத்தால்

1989 ஏப்ரல் 25] [திரு. கோ. பூவராகன்]

தோம். திரும்ப வரவில்லை. இந்தக் கடனை சில பேர்கள் வாங்கி சாப்பிட்டுவிட்டார்கள். நேற்றையதினம் முதல்வர் அவர்கள் கூட சொன்னார்கள். ஏதோ பெருந்தன்மையோடு அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள் என்று தான் நான் கருதுகிறேன். வெளியிலே இருப்பவர்கள் எல்லோருக்கும் சந்தோஷம். இது முன்னாலேயே தெரியாமல் போய்விட்டதே, தெரிந்திருந்தால் இன்னும் கூட நாம் அதிகமாக எடுத்திருக்கலாமே. இப்போது இவ்வளவு தூரம் தாராளமாக அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்களே என்று எண்ணிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் பல பேர்கள். ஆனால் அவர்கள் என்ன எண்ணத்தோடு சொன்னார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியாது. இருந்தாலும் கூட இதை அந்த அளவிற்கு வளரவிடக்கூடாது என்பதை இந்தச் சமயத்திலே நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து வேர் ஹவுசிங் கார்ப்பரேஷன். இந்த வேர் ஹவுசிங் கார்ப்பரேஷனைப் பற்றி ஆடிட் ரிப்போர்ட்டைப் பார்த்தால், ஏற்கெனவே அங்கே நிலம் பெற்றதற்குக்கூட இன்னும் பத்திரங்கள் வாங்கப்படாமல் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். நம் ஊரிலே உள்ள வங்கிகளை விட்டுவிட்டு ஆந்திரா வங்கி, பாரத் ஸ்டேட் வங்கி, இவர்களோடு ஏதோ தொடர்பு, இவர்கள் ஏதோ விற்றார்கள், வைத்தார்கள் என்ற அந்த வழக்கு இந்த மன்றம், அந்த மன்றம் என்று போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இது எதனாலே ஏற்பட்டது, யார் காலத்திலே அப்படி ஏற்பட்டது, அதற்கு என்ன காரணம் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்து இந்த வேர் ஹவுசிங் கார்ப்பரேஷனில் தானியங்கள் வைப்பதற்கு மிகவும் பயப்படுகிறார்கள். அதற்குக் காரணங்கள் இருக்கின்றன. எனக்கே இதில் அனுபவம் உண்டு. முட்டிக்கொட்டைகளை யாராவது எடுப்பார்களா, முந்திரி கொட்டைகளை வைத்திருந்தேன். ஒரு மூட்டையிலிருந்து 4 கிலோ 5 கிலோ எடுத்துவிட்டார்கள். விருத்தாசலத்தில். அதை எடுத்துப் பருப்பாக்கதான் சாப்பிட்டு இருப்பார்கள். அப்படியே முழுசாக சாப்பிட்டிருக்க முடியாது. அப்படிப்பட்ட நிலைமை எல்லாம் இருக்கிறது. முந்திரிக் கொட்டைகளை பெருச்சாளி தின்னாது. எலி தின்னாது, முந்திரிக் கொட்டையைத் திருடுகிற பெருச்சாளி இருக்கிறது என்று சொன்னால், எந்த அளவிற்கு இந்த வேர் ஹவுசிங் கார்ப்பரேஷன் இருக்கிறது என்பதை நீங்கள் பார்க்கவேண்டும்.

அதே போல் அங்கேபோய் நீங்கள் திடீரென்று பார்க்கலாம். அங்கே வைக்கின்ற எடையிலே 3 விதமாக வைத்திருக்கிறார்கள். நாம் கொண்டு போய் பொருட்களை அந்த கோடவுனில் வைக்கிறபோது, ஒரு எடையைக் காண்பிக்கிறார்கள். மறுபடியும் திரும்பப் பெறுகிறபோது, தனியாக வேறு ஒரு எடையைக் காண்பிக்கிறார்கள். பிறகு ரூ. 100 பொருட்களை



[திரு. கோ. பூவராகன்] [1989 ஏப்ரல் 25]

எடுத்துக்கொண்டு போனால், இந்த மூன்றுக்கும் மூன்று விதமாக வித்தியாசம் இருக்கிறது. எனவே இதையும் கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்து மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி. இதைப் பொறுத்தவரையில் நாம் அதற்கு அதிக அளவில் சலுகைகளைக் காட்ட வேண்டும் என்று இந்தச் சமயத்திலே சொல்லிக் கொள்கிறேன். அதை நம்பியே விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். இந்த விற்பனைக் கூடங்கள் எல்லாம் தரமாக இல்லை. ஏன் என்றால், ரொம்ப நாட்களுக்கு முன்னாலே அதற்கு இடங்கள் ஒதுக்கி, கட்டிடங்கள் கட்டியிருக்கிறார்கள். அங்கே கூட தரமாக எல்லாம் இப்படித் தான் இருக்கிறது. அதுவும் விருத்தாசலத்தில் உள்ள மணிலா மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியிலே சாக்கு வாங்குவதற்குக்கூட அனுமதியில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதனால் பழைய சாக்குகளை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். இதிலே பல தவறுகள் நடக்கின்றன. அங்கே கூட கோடவுன் கட்டுவதற்கு ஒரு இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். 10 ஆண்டுக்காலம் ஆகிறது. இந்த இடம் காலியாக வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அங்கே அதிகமான பொருட்கள் விற்பனைக்கு வருகிறது. எனவே வசதியான அளவில் இருக்க, பெரிய அளவில் விற்பனைக் கூடத்தை அமைக்க வேண்டும். காரணம் அப்படி வருகின்ற போது அவைகளைத் திறந்த வெளியிலே வைக்கின்றபோது, மழைக் காலங்களில் மிகக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு கோடவுன் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். தற்போது ஒரு தடவிலே ஒப்பனாக இருப்பதை மாற்றி, மழைக்காலங்களிலே கூட வியாபாரம் நல்ல முறையில் நடப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் விருத்தாசலத்தில் குடிக்கிற தண்ணீர் கூட மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டியில் இல்லை. அதே மாதிரிதான் அங்கே வருபவர்கள் போவதற்கு வசதியில்லை. ஒன்றுக்கு வேண்டுமானால் எங்கேயாவது போய்விடலாம். இந்த இரண்டு விவகாரத்திற்கு பெரிய கஷ்டமாக இருக்கிறது.

(பிற்பகல் 1-20)

அதனால் இதற்கெல்லாம் நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள்? நிறைய வருமானம் வருகின்றது. அந்த வருமானத்தை எந்த அளவிற்கு பயன்படுத்துகிறீர்கள்? விவசாயிகளுக்கு உதவி கரமாக அந்த விற்பனைக் கூடங்கள் செயல்படவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்வேன். உணவுத்துறை இலாக்காவிலே அடுத்த ஆண்டு மானியக் கோரிக்கை வருகின்றபோது நீங்கள் ஏராளமான பணத்தைப் பெற்று, இதை லாபகரமாக நடத்தியிருக்கிறோம், அதே சமயத்தில் உணவுப் பொருட்களை நல்லவிதமாக வழங்கியிருக்கிறோம். எடை குறையவில்லை. சுத்தமாக கொடுத்திருக்கிறோம் என்ற அளவில்

1989 ஏப்ரல், 25] [திரு. கோ. பூவராகன்]

ஒரு நல்ல பெயரை நீங்கள் ஈட்ட வேண்டுமென்று சொல்லி, என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

\*திருமதி ரமணி நல்லதம்பி : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவு, உணவு, நுகர்வோர் பாதுகாப்புத் துறை மானியத்துலே எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே இந்த மானியத்தின் மூலமாக விவசாயிகள், பெண்கள், உடல் உழைத்தோர் இப்படி பல்வேறு தரப்பினருக்கும் இடம் அளித்து, சில சலுகைகளும் அளிக்கப்பட்ட தற்காக நான் பாராட்டுகிறேன். பெண்களுக்கு அங்கே சலுகை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப் பாராட்டுகின்ற வேளையிலே ஒரு சில கருத்துக்களை நான் கூற வேண்டியிருக்கிறது. அந்த ரேசன் கார்டுகளைப் பொறுத்த வரையிலும் நிறைய கொடுத்திருக்கிறீர்கள். ஏராளமான உறுப்பினர்கள் கார்டுகளிலே இருக்கிறார்கள். ஜனத்தொகைக்கும் அதற்கும் ரொம்ப வித்தியாசம் இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நான் ஒரு கேள்வியைக் கேட்க விரும்புகிறேன். அந்த ரேஷன் கார்டுகளுக்கு சென்சஸ் எடுத்து, அந்த ரேஷன் அட்டைகளை வழங்குகின்றவர்கள் அந்த வருவாய்த் துறையைச் சார்ந்த அதிகாரிகளாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் மக்கட்தொகை கணக்கு எடுப்பதில் அந்தத் துறையைச் சார்ந்தவர்களே எடுக்கின்றார்கள் என்கின்ற நிலையிலே, அந்தத் தவறுகள் ஏன் ஏற்படுகின்றது? அதை வழங்குகின்ற வேளையில் அந்தந்த வீட்டு எண்ணில் அத்தனை உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்களா, இல்லையா, இந்தத் தவறுகளின் பெயர்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளதா, வெளியூரிலே உள்ளவர்கள் பெயர்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா, என்பதையெல்லாம் ஆய்வு செய்து அதை எடுத்துக்கொள்ளாமல் இருந்திருக்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் அணுகிரதையாக பொறுப்பற்ற நிலையிலே செயல்பட்டமைக்கு அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க இந்த அரசு முன்வருகின்ற வேளையிலே அப்படிப்பட்ட தவறுகள் நிச்சயமாக தவிர்க்கப்படும் என்று கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பிறகு விநியோகம் என்று சொல்லி, இப்போது நுகர்வோர் பாதுகாப்பு என்று சொல்லப்படுகின்ற வேளையிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பி.எச். பாண்டியன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல். நானும் அந்த உற்பத்தியாளர்களுடைய நிலையை கருத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று வெகு வலுவாக வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். இந்தத் திட்டத்திலே கூட குறிப்பிட்ட திட்டம் இல்லை. அதாவது சிறப்பு உணவு தானிய உற்பத்தித் திட்டம் என்ற திட்டத்தின் அடிப்படையிலே தமிழகத்திலே அரிசி உற்பத்தியை பெருக்குகின்ற ஒரு வாய்ப்பினை தந்திருக்கிறார்கள் என்று இதிலே போடப்பட்டுள்ளது. தமிழகத்தில் அரிசி உற்பத்தியை செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால், அதை ஆலைகளிலே நாம் உற்பத்தி செய்ய முடியாது. விவசாயிகள்



[திருமதி. ரமணி நல்லதம்பி]

[1989 ஏப்ரல் 25]

தங்கள் வயல்களில்தான் அதனை உற்பத்தி செய்ய முடியும். அந்த உற்பத்தியாளர்களுக்கு அடிப்படையான நிலைகள் எப்படி இருக்கின்றன என்று பரிசீலிக்க வேண்டிய ஒரு நிலை இருக்கிறது. ஏனென்றால் உற்பத்தி செய்கின்ற அவர்களுக்கு உற்பத்தி செய்ய முடியாது இயற்கையே அவர்களுக்கு வஞ்சகம் விளைவிக்கின்றது. பிறகு அரசும் மற்ற வியாபாரிகளும் அது போன்று அனைத்துத் துறைகளும் விவசாயிகளை ஒடுக்குகின்றார்கள். நசுக்குகின்றார்கள் என்றே நான் கருதுகிறேன். ஒரு விவசாயியை எடுத்துக்கொண்டால், எப்பொழுதும் கால்வாயை நம்பி அந்தத் தண்ணீரிலேயே பாசனம் பண்ணி விவசாயம் செய்ய முடியாது. மழையை நம்பியே விவசாயம் செய்ய முடியாது. கிணற்றை நம்பி நாங்கள் பயிர் செய்கிறோம். அது எங்கள் மாவட்டத்தில் அதிகம், ஆக மின்சார இலாக்காவின் அந்த விவசாயிகளுக்குச் செய்கின்ற கொடுமை பயங்கரமான கொடுமை. எந்த நிமிடத்தில் அவர்கள் அந்த மின்சாரத்தைத் துண்டிக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாத ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. இதிலிருந்து அவர்களுக்கு ஒரு நிரந்தர விடுதலை கொடுக்கப்பட்டால் தான் தீவிர அரிசி உற்பத்தி திட்டம் பயனுறும். இல்லையென்றால், அது 'மீனிங்லெஸ்' பொருளாற்றது. ஏனென்று சொன்னால், தாரங்கதாரா கெமிகல்ஸ் மாதிரி பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அவர்கள் எல்லாம் மின்பாய்ச்சி வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கே போய் மின்சாரத்தைத் துண்டிக்கவே போக மாட்டேன் என்கிறார்கள் அந்த மின்வாரியத்தைச் சேர்ந்த ஊழியர்கள். ஏழை விவசாயிகள், வேட்டியைத் தவிர எதுவுமே பார்த்தறியாத, அந்த சேற்றிலேயே உழலுகின்ற அந்த விவசாயிகளைத்தான் தொந்தரவு பண்ணி அந்த ஃபீசைப் பிடுங்கிக் கொண்டு வந்து விடுகிறார்கள். அந்த மாதிரிச் செய்கின்ற வேளையில் அவனுக்கு என்ன ஏற்படுகின்றது என்று சொன்னால், முனைய மூலதனமும் போய் விடுகின்றது. அதுகாறும் உழைத்த உழைப்பும் போய்விடுகின்றது. இது கொடுமையல்லவா? இது சமுதாயம் அவனுக்கு இழைக்கின்ற அநியாயம் இல்லையா? எனவே இதை சிந்தித்துப் பார்த்து, அதற்கு ஒரு முடிவை ஏற்படுத்த இந்த அரசு முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, மார்க்கெட்டிங் ரேட் என்று வைத்து, அதற்கு விலையை நிர்ணயம் செய்து விடுகிறார்கள். கூலியை உயர்த்தவேண்டும், உச்ச வரம்பு அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு சம்பள விகிதம் என்று எல்லாம் உயர்த்திவிடுகிறார்கள். ஆக ஏழை விவசாயிகள், என்னைப் போன்றவர்கள் சம்பளம் கொடுக்கும்போது, அது பெரிய கஷ்டமாகத் தெரிகிறது. 20 ரூபாய் சம்பளம் என்று சொல்லும்போது அந்த லாபத்தைப் பார்க்கும்போது அவனுக்குக் கொடுத்த சம்பளத்திற்குக் கூட அவனுக்கு ஒன்றும் கிடைக்காத நிலை இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை. அப்புறம் இந்தப் பாசன வசதிகளையெல்லாம் பெருக்குவதிலே தீவிரம் காட்டவேண்டும்.

1989 ஏப்ரல் 25] [திருமதி ரமணி நல்லதம்பி]

இப்போது ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் வறட்சி நிவாரணத் திட்டம் என்று சொல்லி சில திட்டங்களைப்போட்டு அரசு என்ன பண்ணியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், இருந்த குளங்களையெல்லாம் சேர, சோழ, பாண்டிய ராஜாக்கள் எல்லாம் என்ன பண்ணினார்கள் என்று சொன்னால், ஆழப் படுத்தி, குளங்களை வெட்டி வைத்து, நீர் பிடிப்புக்கு ஏற்ற வரறு உண்டு பண்ணி வைத்திருந்தார்கள். நாம் என்ன செய்கிறோம் என்று சொன்னால், அந்தக் கரைகளில் மண்ணை அள்ளி அள்ளி குமிச்சி—வேலை கொடுக்கிறோமாம்—பிறகு ஒரு மழை அடித்து அந்த மண் எல்லாம் உள்ளே போய் மேலும் தூர்ந்து தட்டையாக ஆகி விடுகிறது. உடனே ஹவுசிங் போர்டு ஓடி வருகிறது. அதை நான் வாங்கிக் கொள்கிறேன். வீடு கட்டிக் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லிக் கொண்டு அப்படி நீர் பிடிப்பு ஏரியாக்களையெல்லாம் இப்படி செய்வோம் என்று சொன்னால் நிலத்தடி நீர் கீழே தான் போகும். 500 அடிக்குக் கீழே நிலத்தடி நீர் போன பிறகு அவன் கிணறு தோண்டி ஆழப்படுத்தி அந்த விவசாயி ஈடேறவா போகிறான் என்று சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

அடுத்து இந்த தீவிர அரிசித் திட்டம் எந்த வகையிலும் சிறப்பாக செயல்படுத்த முடியாது. உரத்திற்கு எல்லாம் நீங்கள் மானியம் கொடுக்கிறீர்கள். அந்த ஊழல் பிரச்சினைகளையெல்லாம் மற்றவர்கள் பேசி விட்டார்கள். அந்த விவசாயிகளுக்கு முழுவதுமாக சுதந்திரம் கிடைக்க வேண்டும், எப்போது மின்சாரம் கேட்டாலும் கிடைக்க வேண்டும். அப்புறம் மின் அழுத்தத்திலே வித்தியாசம் ஏற்பட்டு பியூஸ் எல்லாம் போய் விடுகிறது என்றால் அவர்களுக்கு அந்த மின்சார இலாகா, அந்த பாதிப்புக்கு உண்டான நஷ்ட ஈட்டை கொடுக்க முன் வரவேண்டும். அந்த பியூசை பிடுங்கிக் கொண்டு போய் விடுகிறார்களே பாக்கிக்காக, அதை எப்படி நீங்கள் வட்டியோடு வசூலிக்கத் துடித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்களோ, அது போல ஏற்பட்ட நஷ்டத்தை அவர்களுக்கு ஈடுகட்ட வேண்டும். பச்சை பயிர் இருக்கும்போது மின் இணைப்புத் துண்டிப்பு செய்வார்களேயானால், அந்த மின் இலாகா அந்த விவசாயிகளுக்கு ஏற்படுகிற நஷ்டத்தை பொறுப்பு ஏற்றுக் கொள்ள முன் வரவேண்டுமென்று விவசாயிகளின் சார்பிலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அப்புறம் எல்லோருக்கும் வொர்க்கிங் கண்டிஷன். ஆலைகளிலே வேலை செய்கிறவர்களுக்கெல்லாம் அடிப்படை நார்ம்ஸ் எல்லாம் வைத்திருக்கிறோம். விவசாயிகள் வேலை செய்கிற சூழ்நிலைகளை பார்த்தீர்கள் என்றால் தெரியும். அதை எல்லாம் ஒன்றும் நீங்கள் நிவர்த்தி செய்ய முடியாது. ஆனால் ஒன்று பகலிலேயே வேலை செய்து விட்டு வீட்டுக்கு போக வைக்கலாம். இரவில் வைக்கிறீர்கள். தென்னந்தோப்புக்கு தண்ணீர் பாய்ச்ச நானே போயிருக்கிறேன். ஸ்விட்ச் போர்டிலே போய் சையை வைத்தால் அங்கே பாம்பு இருக்கிறது.....



[1989 ஏப்ரல் 25]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதற்கு 'Shock' அடிக்க வில்லையோ : (சிரிப்பு)

திருமதி ரமணி நல்லதம்பி : கையிலே கொண்டு போயிருக்கிற டார்ச்சை அதன் மீது அடித்துக் கொண்டு, கம்புவைத்து தட்டினால்தான் போகும். அதற்கு பிறகுதான் ஸ்விட்சை போட முடியும். இப்படிப்பட்ட அவல நிலை இருக்கிறது. பேய் அடித்தாலும் ஆபத்து உண்டு. பாம்பு கடித்தாலும் உண்டு. திருடன் வந்தாலும் உண்டு. திருக்கென்று பயந்தாலும் உண்டு. விவசாயி இப்படி பரிதவிப்பான ஒரு சூழ்நிலையிலே சிக்கலான சூழ்நிலையிலே இருந்து வேலை செய்து அந்த விவசாயம் பண்ணி உணவு தானியத்தை நமக்கு தந்து நம்முடைய வயிற்றை நிறைய வைக்கிறான். ஆகவே இது விவசாயிகளின் நாடு என்று சொல்கிற நேரத்தில் விவசாயிகளுக்கு ஒரு மாற்று வாழ்வை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும்.

கடன் மானியம் எல்லாம் கொடுக்கிறீர்கள். அந்த மானியம் ஏதாவது அவர்களுக்குப் போய் சேருகிறதா என்று கேட்டால் ஒன்றுமே போய்ச் சேரவில்லை. மேலும் மேலும் வட்டிக்கு மேல் வட்டியாக ஏறி-யாரோ கொண்டு போய் விடுகிறார்கள். மானியத்தையும் கடனிலே ஒரு பகுதியையும் மேல் வழிச் செலவு இதெல்லாம் போய், அந்த அபிவிருத்தி மூலம் பண்ணை செலவெல்லாம் போய் அவன் கடனாளியாகி, அந்தக் கடனுக்கு வட்டிக்கு வட்டி என்று கட்டி அவன் முதுகு அப்படியே முறிக்கப்பட்டு கூனி குறுகி வாழ்கின்றான். அவன் நிமிர்ந்து வாழ்ந்தால்தான் தம்முகம், இந்தியா நிமிர்ந்து வாழ முடியும் என்பதை உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அப்புறம் இன்னொன்று, இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திலே ஊனம் உற்றவர்கள், நாவிதர், சலவை தொழிலாளி இப்படியெல்லாம் சேர்த்திருக்கிறீர்கள். என்னத்தைச் சேர்ந்த பணையேறிகளுக்கும் அந்தச் சங்கம் இருக்கிறது, அந்தப் பணையேறிகளுக்கு என்ன வருகிறது, என்று சொன்னால் அடிப்படை ஜீவாதார உரிமையே மறுக்கப்பட்டுள்ளது. நெல் உற்பத்தி செய்தாயிற்று என்று சொன்னால் அந்த நெல்லை அவன் சாப்பிடலாம். வீட்டுக்கு வருஷத்திற்கு ஸ்டாக் வைத்துக் கொள்ளலாம். கிரையை உற்பத்தி செய்தால் சாப்பிடலாம். கூட்டு பொறியல் வைக்கிறான் என்னவோ செய்கிறான் சாப்பிடுகிறான். தக்காளி ஜுஸ் பேசுகிறான் ஜாம் செய்கிறான். என்னென்னமோ செய்கிறான் பார்க்கிறோம். ஆனால் இந்த 'பணை ஏறி தன்னுடைய உயிரை பணயம் வைத்து பணை ஏறி செல்கிறானே அவன் இறக்குகிற பதநீருக்கு மட்டும் ஏன் வரம்பு வைத்திருக்கிறீர்கள். அவன் உரிமையில் ஏன் வினையாடுகிறீர்கள். என்று புரியவில்லை. அவன் உயிரை பணயம் வைத்து ஏறி திரும்பி வருகிறான். அவன் விரும்புகிற வகையிலே தன்உடல் வலி போகும் வகையில் ஒரு பானத்தை உண்டு பண்ணி

1989 ஏப்ரல் 25] [திருமதி ரமணி நல்லதம்பி]

குடிப்பதற்கு நீங்கள் விதி முறை வைத்து, அரசு அங்கே புருந்து விளையாடுகின்றதே ஏன், அதை நான் வன்மையாக அவர்கள் சார்பிலே கண்டனம் செய்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அவர்கள் அவர்களுக்காகவாவது குடிக்க அவர்கள் உற்பத்தி செய்துக் கொள்ள நீங்கள் அனுமதி வழங்க வேண்டும். அவர்களையும் மேனாட்டுச் சாராயம் தான் குடிக்க....

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :** நீங்கள் பதனீரைத் தானே குறிப்பிடுகிறீர்கள்? (சிரிப்பு).

**திருமதி ரமணி நல்லதம்பி :** அப்புறம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்திப் அவர்கள் பேசும்போது பெண்களைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். எனக்கு ஒரு சிறு பயம் வந்து விட்டது. எதற்கெடுத்தாலும் பெண்களையே எடுத்துக் காட்டுகிற ஒரு பழக்கம் இருக்கிறது. நானும் ஒரு பெண் என்ற வகையில் பெண்களின் பிரதிநிதியாக இங்கே நிற்கின்ற வகையிலே கேட்கிறேன். இந்தப் பேனும் ஈறும்—நம்முடைய குடும்பங்களில் இருக்காது. பாமர மக்கள் குடும்பங்களில் அது நிறைய இருக்கிறது. சத்துணவு கிடைக்கவில்லை என்று சத்துணவு திட்டம் வைத்தார்களே அது மாதிரி அரசு பேன் ஒழிப்பு வாரியம் என்று ஒன்றை வைத்து அதற்கு அமைப்பாளர் போட்டு, எண்ணெய் கொடுத்து, சோப்பு கொடுத்து, சீப்பு கொடுத்து சீயக்காய் கொடுத்து ஏதாவது பராமரிப்பு செய்து சீவி முடிந்து சிங்காரித்துப் பெண்கள் வீதியிலே வருகிற வகையில் செய்யும் எண்ணம் உள்ளதோ என்று அறிய விரும்புகிறேன். (சிரிப்பு) அப்புறம் விநியோகத் துறையில் .....

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :** அந்தக் காலத்துப் பழமொழியே அப்படித்தான் வந்திருக்கிறது. எங்களைப் பற்றியா சொல்லியிருக்கிறது. அந்தப் பழமொழியைச் சொன்னால் நன்றாக இருக்காது என்று பார்க்கிறேன். (சிரிப்பு).

(பிரிபகல் 1-30)

**திருமதி ரமணி நல்லதம்பி :** விநியோக முறையிலே கூட்டுறவு அடிப்படையிலே சங்கங்களின் மூலமாக அந்தக் கடைகளிலே விநியோகம் செய்கின்ற வேளைகளிலே பனை வெல்ல உற்பத்தியாளர் சங்கம் என்ற இந்த சங்கத்தின் போர்வையிலே பினாமியாக நெல்லை சிதம்பரனார் மாவட்டத்திலே ஒரு தனி நபர் கப்பையா என்பவர் 46 கடைகளை வைத்து இருக்கிறார் என்று சொன்னேன். அதுகுறித்து என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறீர்கள் என்று தெரியவில்லை. ஆனால் அந்த தனி நபரால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பிப்ரவரி 9-ம் தேதி முதல் திசையன்விளை பஸ் ஸ்டாண்டிலே ஒன்பது குடும்பத்தினர்களுக்குழந்தைகளோடு—45 உறுப்பினர்கள்—வீடிழந்து வீதியிலே வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிற கோரம் இருக்கிறது. அதற்கு ஆவன செய்ய முன்வருவீர்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.



[திருமதி ரமணி நல்லதம்பி]

[1989 ஏப்ரல் 25]

அடுத்து தென்னை மரம். நீண்ட கால, குறுகிய கால பயிர்களுக்கு கடன் கொடுக்கிறீர்கள் பாராட்டுகிறேன். இந்த தென்னை மரம் லைஃப் லாங் டெர்ம் பயிர். அதாவது 25 வருடம் 30 வருடத்து பயிர். தென்னைக்கு நிறைய கன்றுகளை கொடுக்கிறீர்கள். தெருவிலே எல்லாம் எழுதி போட்டு விடுகிறீர்கள் தென்னை பயிரிடுவீர், தென்னை பயிரிடுவீர் என்று. ஆக அந்த விவசாயிக்கும் விதிவிலக்கை இல்லாமல் இந்த மின்சாரத்தை திடீரென்று துண்டித்து அல்லது கட்பண்ணிணால் ஒரு விவசாயினுடைய ஆயுட்கால உழைப்பு முழுவதுமே விருதாவாகப் போய்விடுமே என்பதனால் அப்படிப்பட்ட விவசாயிகளுக்காவது சில விதிவிலக்கை அளிக்க முன்வர வேண்டும் என்று பரிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பெண்களுக்கு ஒரு வாரியத்தை உண்டுபண்ணி அவர்கள் மூலமாக பொருட்களை சிவில் சப்ளைஸ் விநியோகம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏன் என்றால் இந்த தராக எடைகளை எல்லாம் போடும் போது பெண்கள் போய் நிறை சரியில்லை என்று சொல்கின்ற பொது ஆண்கள் அங்கிருந்து என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் தாறுமாறாகப் பேசுகிறார்கள். பொதுவாக தாய்மார்கள் தான் வரிசையில் போய் நிற்கிறார்கள். அதை கேட்பதற்கு நன்றாக இல்லை என்பதனால் இந்த சிவில் சப்ளைஸ் வாரியத்திலே பெண்களாக நியமனம் செய்தால் நன்றாக இருக்கும், என்ற கருத்தை உங்களுக்கு....

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரமணி நல்லதம்பி அவர்கள் கள் குடிக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியில் இருக்கிறார்களா அல்லது வேறு கட்சியின் சார்பில் பேசுகிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திருமதி ரமணி நல்லதம்பி : தலைவர் அவர்களே, நான் நன்றாகவே சொல்கிறேன். தமிழ் என் மூச்சு, தமிழ் என் ஆட்சி, தமிழர் மானம் காக்கின்ற தன்மானத் தலைவன் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற, தானைத் தலைவர், தமிழக முதல்வர், கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள், தமிழகத்திலே தமிழ் தான் இருக்க வேண்டும். ஆட்சி மொழி தமிழாகத் தான் இருக்க வேண்டும். கற்பவர்கள் தமிழைத் தவிர எதையுமே படிக்கக் கூடாது என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறவர்கள், தமிழகத்திலே உற்பத்தியாகின்ற குடி வகைகளை குடிக்கக் கூடாது, தமிழகத்து மக்கள் மேனாட்டு பாணியிலே புட்டிகளிலே அடைத்த அந்த மது பானத்தை தான் பருக வேண்டும் என்று சொல்வது சரியாக இல்லை. அவர்கள் 1½ ரூபாய்க்கு ஒரு கலயத்திலே ஒரு மரத்து மேட்டிலே இருந்து குடிச்சுட்டு போய்விடுவார்கள், விட்டுவிடுங்கள் என்று பரிந்து பேசுகிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 25]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதாவது சுதேசிக் கொள்கையே கிடையாது என்கிறீர்கள். நான் வேண்டுமானால் முயற்சி செய்து பார்க்கிறேன்.

திருமதி ரமணி நல்லதம்பி : அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த எடை முறையிலே ஒரே ஒரு பாயிண்டைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ரொம்ப நேரத்தை எடுக்க விரும்பவில்லை. சில நேரம், இந்த தமிழ் வருஷ பிறப்பன்று ஆளுக்கு 5 கிலோ அரிசி எல்லோருக்கும் இலவசமாக வழங்குவதாக செய்தித் துறை ஒரு ஃபுல் பேஜ் விளம்பரம் கொடுத்திருக்கிறது, தினத் தந்தியிலே. அதிலே நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் நாழியை வைத்து அளந்து போட்டுக்கொண்டிருக்கிற மாதிரி ஒரு படம். ஆக நிறுத்து போடுகின்ற இந்த நல்ல நேரத்திலே நாழியை வைத்து ஒரு முதல்வர் அளந்து போடுகின்ற மாதிரி ஒரு படத்தை கவனக் குறைவாக போட்டுவிட்டிருக்கிறா, அல்லது நாழி முறை அமலுக்கு வரப்போகிறதா என்பதை உங்கள் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆகவே இந்த நிர்வாகங்களிலே உற்பத்தியாளர்களுக்கு பாதுகாப்பைத் தந்து, விவசாயிகள் கௌரவிக்கப்பட்டு, விவசாயிகளின் அடிப்படை குறைபாடுகள் எல்லாம் அகற்றப்பட்டு உற்பத்தியை பெருக்கினால் ஒழிய வேறு வழியில்லை—அவர்கள் சொன்னார்கள். மத்திய அரசாங்கத்திலே அரிசி தரவில்லை என்று சொல்லி அரிசி தருகிறார்கள் தருகிறார்கள் என்று ஆங்காங்கே எட்டிப் பார்த்துவிட்டு ஓடி வருவதை விட இருக்கின்ற வயல்கள் அனைத்தையும் விளைகின்ற பூமிகளாக மாற்றப்படுவது தான் நல்லது என்று கூறி வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்கு நிறி விடைபெறுகிறேன். நன்றி வணக்கம். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சிங்காரம் உட்காருங்கள். ஏற்கெனவே நேரம் ஆகிவிட்டது.

\*திரு. பி. மாரப்பன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவுத் துறை மானியத்தின் மீது எனக்கு பேச வாய்ப்பு அளித்த தங்களுக்கு நன்றி கூறி நான் இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களை கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

கூட்டுறவுத் துறையிலே விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கும்போது பாதி ரூபாயாகவும், பாதி உரமாகவும் கொடுக்கிறார்கள். குறிப்பாகச் சொல்லப் போனால், என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக் கொண்டால், இப்போது குடிப்பதற்கு, ஆடு மாடுகளுக்குக் கூட தண்ணீர் கிடையாது. அப்படிப்பட்ட ஏரியாவிலே அந்த ஆடுமாடுகளுடைய, உரங்கள், குப்பை கூளங்கள் விவசாய நிலத்திற்குப் போதுமானது. அப்படிப்பட்ட இடங்களில் பாதி உரத்தை எடுத்தே ஆக வேண்டும் என்று அரசினுடைய கொள்கை இருக்கிறது. அந்த



[திரு. பி. மாரப்பன்]

[1989 ஏப்ரல் 25]

உரத்தை வாங்கினால் அவர்கள் உடனடியாக விற்கவும் முடியாது. நிலத்திற்கும் போடமுடியாது. ஆகவே, அரசினுடைய கொள்கையை மாற்றி நஞ்சை ஏரியாவிலே நூற்றுக்கு 50 பர்சென்ட் உரத்தை வாங்க வேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டால் அது நியாயமாக இருக்கும். மானாவாரி பூமிகளாக இருக்கும் இடத்திலே விவசாயிகளை, பாதியை உரமாக எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னால், அந்த உரத்தை உடனடியாக விற்கவும் முடிவதில்லை. அதை உரக் கடைகளிலே போட்டு, 3 மாதம், 6 மாதம் கழித்து பாதியிலைக்குத் தான் விற்க முடிகிறது. ஆகவே, இந்த கருத்தை அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவுத் துறையிலே இருக்கக் கூடிய, நெசவாளர் சங்கங்களுக்கு எல்லாம், சில சங்கங்களுக்குத் தேர்தல் நடந்து முடிந்து விட்டது. அந்தச் சங்கங்களுக்கு 'ஆபீஸ்-பேரர்ஸ்' தேர்தல் இன்னும் நடைபெறாமல் இருக்கிறது. கவர்னர் ஆட்சிக் காலத்தில் தேர்தல்கள் நடைபெற்று முடிந்து, இன்னும் அவைகளுக்கு 'ஆபீஸ்-பேரர்ஸ்' தேர்தல்கள் நடைபெறாமல் இருக்கிறது. அந்த ஆபீஸ்-பேரர்ஸ் தேர்தலை உடனடியாக நடத்தவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தக் கூட்டுறவு மத்திய வங்கிகள், விவசாயிகளுக்கும் சரி, நெசவாளர்களுக்கும் சரி, அந்தக் கடன் கொடுக்கும் பாலிசியிலே நெகட்டிவ் அப்ரோச்-பாசிட்டிவ் அப்ரோச் என்பதை விட, நெகட்டிவ் அப்ரோச் இதைச் செய்யலாமா என்று எடுத்துக் கொண்டால், செய்யவோம் என்ற எண்ணத்துடன் பணியாற்றாமல், செய்யக்கூடாது என்ற எண்ணத்திலே பல கன்டிஷன்கள் போடுகிறார்கள். எதற்குப் பார்த்தாலும் 'நாபார்டு' கன்டிஷன்கள் என்று பல கன்டிஷன்கள் போட்டு, அந்தக் கூட்டுறவு அமைப்பு எந்த நோக்கத்திலே இந்த நாட்டிலே ஏற்படுத்தப்பட்டதோ, அந்த நோக்கம் நிறைவேறாமல் Consumers-க்கு (உபயோகிப்பாளர்களுக்கு) அதனுடைய பலாபலன் போய்க் கிடைப்பதற்கு இல்லாமல், பல தவறுகளை, தவறான காரியங்களை அந்தக் கூட்டுறவுத் துறை செய்து வருகின்றது.

குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால், நாபார்டு வங்கி, இந்தக் கன்டிஷன்களைப் போட்டிருக்கிறது என்று பல கன்டிஷன்களை அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நாபார்டு வங்கியுடன் இந்த அரசும், கூட்டுறவுத் துறை அதிகாரிகளும் பேசி, இந்தக் கன்டிஷன்களை ரிலாக்ஸ் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாகச் சொல்லப் போனால், என்னுடைய தொகுதியிலே நெசவாளர் சங்கங்கள் ஏராளமாக உள்ளன. அந்தக் கூட்டுறவு நெசவாளர் சங்கங்களுக்கு அந்த வங்கிகள் கடன் கொடுக்கும்

1989 ஏப்ரல் 25]

[திரு. பி. மாரப்பன்]

போது அவர்கள் போடும் கன்டிஷன்கள் நடைமுறைக்கு ஒத்துவராத கன்டிஷன்கள், ஏகப்பட்ட தொந்தரவுகளாக இருக்கிறது. அந்த வங்கி தான் கொடுத்த கடனுக்கு அந்தச் சங்கங்களிலே பொருள் இருக்கிறதா, அதற்கு ஆதாரம் இருக்கிறதா என்று பார்ப்பதுதான் அவர்களுடைய வேலையே ஒழிய, அந்தச் சங்கங்களினுடைய நிர்வாகத்திலே தலையிடுவதற்கு அந்த வங்கிகளுக்கு எந்த அதிகாரமும் இல்லை என்று கூறிக் கொள்ள நான் ஆசைப்படுகிறேன். அப்படி வங்கிகள் தவறாகத் தலையிட்டால் அந்த வங்கி அதிகாரிகள் மீது இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் கூடச் சொல்லப் போனால், நெசவாளர்களுக்கு உற்பத்தியிலே இந்த ஆண்டு உற்பத்தியான தொகையிலே 40 சதவீதம்தான் கடன் கொடுப்போம் என்று ஒரு பாலிசி வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே இந்தச் சங்கங்கள் கடனை வாங்கி நடைபெறமுடியாத நிலையிலே இருக்கின்றன. ஆகவே, நெசவாளர் சங்கங்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய கடன்களை உற்பத்தியின் அடிப்படையிலே 75 சதவீதம் ஆகக் கொடுப்பதற்கு இந்த அரசு உத்தரவிட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த நெசவாளர் சங்கங்களுக்கு உதாரணமாக, 5 இலட்சம் ரூபாய் ஒரு சங்கம் கடன் வாங்கியிருந்தால் அந்தச் சங்கத்திற்கு இந்த அரசு கொடுக்க வேண்டிய தள்ளுபடி மானியத் தொகை 4 இலட்சம் இருக்கிறது. அந்தச் சங்கங்கள் கோ-ஆப்டெக்ஸுக்கு கடனாகக் கொடுத்த தொகை இரண்டு இலட்சம், மூன்று இலட்சம் என்று இருக்கிறது. அதுபோல் ஸ்டாக் வேறு. ஆகவே, அந்தச் சங்கங்கள் நடைபெறமுடியாத சூழ்நிலையிலே இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட நேரத்தில் அந்த மத்திய வங்கிகள், சர்டிபிகேட் லோனோ, ரிபேட் லோனோ கொடுக்க அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல. அந்தச் சங்கங்களுக்கு மூன்று மாதத்திற்கு மேலே தள்ளுபடி மானியமோ, கோ-ஆப்டெக்ஸ் நிலுவையோ (மணியடிக்கப்பெற்றது) இரண்டு நிமிடம் தான் பேசி இருக்கிறேன் முடித்து விடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : என்னிடத்தில் சொன்ன படி பேசினால், தொடர்ந்து வாய்ப்பு அளிப்பேன்.

திரு. பி. மாரப்பன் : ஐந்து நிமிடம் கொடுத்தீர்கள். நான் இரண்டு நிமிடம் தான் பேசியிருக்கிறேன். ஆகவே, இந்தச் சங்கங்களுக்கு மூன்று மாதத்திற்கு மேல் இந்த அரசு பணம் நின்றாலும்கூட, இந்தச் சங்கங்கள் எப்படி, மத்திய வங்கிகளுக்கு வட்டி கட்டுகிறதோ அதேபோல், இந்த அரசு நிலுவைப் பணங்களுக்கு, அரசுத் தரப்பிலிருந்து அந்தச்



[திரு. பி. மாரப்பன்]

[1989 ஏப்ரல் 25]

சங்கங்களுக்கு வட்டியாகப் பணம் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அது மட்டும் அல்ல, இப்போது இருக்கக்கூடிய தள்ளுபடி மானியத் தொகையும், கோ-ஆப்டெக்ஸில் உள்ள பாக்கித் தொகையையும் உடனடியாக வழங்குவதற்கு அரசு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-40)

அடுத்து, இந்த உணவுப் பொருட்கள் வழங்கும் இடத்தில் எடை குறைவாக இருக்கிறது என்று இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் பேசினார்கள். அந்தக் குறை எல்லா இடத்திலும் இருக்கிறது. அதைப் பற்றி நான் இன்னும் ஒரு கோணத்தில் சிந்தித்துப் பார்த்தேன். நகை செய்பவன் கூட நாம் தாலி செய்யும்படி 2 பவுன் வாங்கி கொடுத்தால் கழிவு என்று ஒரு குண்டுமணியை தள்ளி விடுவான். அந்த மாதிரி அரசு அந்த எடை குறைவதற்கு, தூக்கும் போதும், இறக்கும் போதும் குறைவதற்கு தள்ளுபடி என்று ஒரு சதவீதத்தை எக்சஸ் ஆக எடைப் போட்டுக் கொடுத்தால் அவர்கள் சரியாக கொடுப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :** நகை செய்பவர் நமக்கு கழிவு கொடுக்கிறாரா? (குறுக்கீடு) நாம் கொடுக்க வேண்டும். சேதாரம் தானே ;

**திரு. பி. மாரப்பன் :** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அந்த மாதிரி அரிசியைக் கொடுத்தால் சரியான எடையில் அவர்கள் கொடுப்பார்கள். எடை சரியாக இல்லை என்றால் அந்த அதிகாரி மீது இன்னும் சொல்லப்போனால் பீல்டில் இருக்கும் அதிகாரிகள் மீது மட்டும் ஆக்ஷன் எடுக்கக் கூடாது, ஹையர் ஆபீசர்கள் மீதும் ஆக்ஷன் எடுத்து 2, 3 பேர்கள் மீது நாம் நடவடிக்கை எடுத்தால் அந்த நிர்வாகம் சரியாக நடைபெறும் என்று நான் உங்களுக்கு சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். காரணம் அங்கே இருக்கிற கிளார்க்குகள் செய்வது ஒன்றும் பெரிய தப்பு இல்லை. தப்பு நடந்தால் அதனுடைய இன்ட்யூஸ்மென்ட்டு வேறு இடத்திலிருந்து வருகிறது. ஆகவே அந்த மேல் மட்ட அதிகாரிகள் மீது சிலயிடங்களில் நடவடிக்கை எடுத்தால் இந்த துறைமிக திருப்திகரமாக நடக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். அதை நான் அரசுக்கு ஆலோசனையாக வழங்குகிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

இந்த குடும்ப அட்டையில் வறுமைக் கோட்டுக்கு கீழ் இருப்பவர்கள் வருமானம் 300 ரூபாய் என்று வைத்து இருப்பதை இப்போது விற்கிற விலைவாசியில் 300 ரூபாய்

1989 ஏப்ரல் 25] [திரு. பி. மாரப்பன்]

என்பது அவ்வளவு சரியாக எனக்குத் தெரியவில்லை. வருமைக்கோட்டினுடைய அடிப்படை ரூபாய் 500 என்று வைத்து இருந்தால் சரியாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். மேலும் குடும்ப அட்டைகளை திரும்ப ஒரு முறை வாங்கி சென்சஸ் அடிப்படையில் புதிய அட்டைகளை வழங்கி எல்லோருக்கும் விரைவில் அடுத்த தீபாளிக்குள் புதிய அட்டைகளை வழங்கி எல்லா ஏழை மக்களுக்கும் இந்த உணவு தானியம் இலவசமாக கிடைப்பதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. ஜி. பழனிச்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று நடைபெறக்கூடிய கூட்டுறவு, உணவு மற்றும் நுகர்பொருள் வழங்கல் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் முன் வருகிறேன்.

இந்த அரசு விவசாயிகளுடைய நன் நோக்கத்தைக் கருதி ஏற்கெனவே இருந்த அரசினுடைய விவசாயிகளுடைய கடன் தள்ளுபடியில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நடைபெறக்கூடாது என்பதற்காக 67 கோடி ரூபாயும், விவசாயிகளுக்கு இந்த ஆண்டு 39 கோடி ரூபாயும் ஆக 106 கோடி ரூபாயை இந்த அரசு நல்ல நோக்கத்தோடு தள்ளுபடி செய்து இருக்கிறது. நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் தமிழகத்தினுடைய உணவு நிலைமையை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக ஒரு திறமையான அனுபவம் மிக்க அமைச்சராக பொறுப்பு ஏற்று இருக்கிறார்கள். இருந்தபோதிலும் கூட கூட்டுறவினுடைய நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய தவறுகளை களைவதற்கு கவனம் செலுத்தி எதிர்காலத்தில் விவசாயிகளுடைய ஒரு அவல நிலையைப் போக்க வேண்டும், அதற்கு இந்த அரசு முன் வரவேண்டும் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் இங்கே விவசாயிகளுடைய கூட்டுறவுக் கடன்களை பற்றி இங்கே சொல்வதற்கு முன்பாக ஒன்றை மட்டும் நான் அமைச்சரின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

1983 ஆம் ஆண்டு விவசாயிகளுடைய குறுகிய கால கடன் என்பது 41 கோடி ரூபாயாக இருந்தது. 1984 ஆம் ஆண்டு அது 134 கோடி ரூபாயாக இருந்தது. அதேபோல் வரிசையாக அது தொடர்ந்து 1989 ஆம் ஆண்டு 264 கோடி ரூபாயாக இன்றையதினம் பாக்கி வளர்ந்து கொண்டு இருக்கிறது என்று சொன்னால் இதிலே ஒன்றை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் வாங்கியிருக்கக்கூடிய கடன்கள் பொதுவாக கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் தொடர்ச்சியாக



[திரு. ஜி. பழனிச்சாமி]

[1989 ஏப்ரல் 25]

1983 விருந்து தொடர்ந்து புதிய கடன்களை போட்டு பழைய கடனில் வரவு வைத்ததன் காரணமாக தொடர்ச்சியாகவே கடன் விவசாயிகளுடைய தலையில் சுமந்து கொண்டு வர வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறதே தவிர நேரடியாக விவசாயிகளுக்கு, விவசாயிகளின் உற்பத்திக்கு இந்தக் கடன் போய் நேரடியாகச் சேரவில்லை என்பது நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்கு தெரியும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதேபோன்று தொடர்ச்சியாக விவசாயிகளுக்கு இன்றையதினத்தில் மேற்கொண்டும் 60 சதவீதம் அளவிற்கு கடன்கள் தள்ளுபடி செய்யப்படும் என்று அரசு குறிப்பு இருந்தாலும் கூட பொதுவாக ஒன்றை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, நலிவுற்ற விவசாயிகள் என்று சொல்கிறபோது இன்றைய தினத்திலே பாக்கி இருக்கக்கூடிய அந்த 260 கோடி ரூபாயில் 150 கோடி ரூபாய் இப்போது இருக்கக்கூடிய அந்த நலிவுற்ற விவசாயிகளுடைய தலையில் தான் இந்த பாக்கி இருக்கிறது. மீதம் இருக்கக்கூடிய நூற்றிச் சொச்சம் கோடி ரூபாய்கள் மற்ற விவசாயிகளுடைய தலையிலே இருக்கிறது. ஆகையால் இதை ஒரு பட்டியலாகக்கொண்டு இந்த அரசு படிப்பதைவிட ஒரு நிரந்தரமான தீர்வை, விவசாயிகளுக்கு நிரந்தரமான தீர்வை காண்பதற்கு இந்த அரசு முன்வர வேண்டுமென்ற நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1989ஆம் ஆண்டு புதிய கடன்கள் கொடுப்பதற்கும் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நலிவுற்ற விவசாயிகளுடைய 5 ஏக்கருக்கு உட்பட்ட அனைத்து விவசாயிகளுடைய கடன்கள் அனைத்தையும் தள்ளுபடி செய்து மற்றும் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுடைய வட்டிகளை முழுமையாக தள்ளுபடி செய்து மற்றவைகளை அவர்கள் ஒரு தவணை முறையிலே கட்டுவதற்கும் மீண்டும் அவர்கள் விவசாயக் கடன் பெற்று விவசாய உற்பத்தியிலே முன்னுக்கு வருவதற்கும் தேவையான எல்லாவித உதவிகளையும் அரசு செய்தால் தமிழகம் உணவு தானியத்திலே அதாவது விவசாய உற்பத்தியிலே தன்னிறைவு பெறுவதற்கான வாய்ப்பு ஏற்படுவதற்கு நல்லதொரு சூழ்நிலை உருவாகும் என்பதை நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கும் இந்த அரசுக்கும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நகை ஈட்டின் பேரில் கொடுக்கக்கூடிய கடன் பற்றி கூற விரும்புகிறேன். 1986 ஆம் ஆண்டு 289 கோடி ரூபாய்க்குப் நகை ஈட்டின் பேரில் கடன் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. 1989-90 ஆம் ஆண்டுக்கு 500 கோடி ரூபாய் நகை ஈட்டின் பேரில் கொடுக்கப்படவிருப்பதாக இங்கே அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது உண்மையிலேயே வரவேற்கத்தக்கது. விவசாயிகள் விவசாயத்தில் பணம்போட முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறபோது நகைகளை கூட்டுறவு வங்கியின்

1989 ஏப்ரல் 25]

[திரு. ஜி. பழனிச்சாமி]

மூலமாக வைத்து பணம் பெறுகிறார்கள் என்பதனை அரசு நினைவில் கொள்ள வேண்டும். என்னுடைய திருத்துறைப் பூண்டி தொகுதியிலே இருக்கக்கூடிய கூட்டுறவு பேங்குகளில் நகைசாட்டின் பேரில் பணம் பெறமுடியாமல், விவசாயிகள் அலைகின்ற சூழ்நிலைதான் இருக்கிறது. நகைக்கு பணம் கிடைக்காத சூழ்நிலைதான் இன்றைக்கு இருக்கிறது. ஆகவே அந்த விவசாயிகள் கூட்டுறவு பேங்குகளில் பணம் பெறமுடியாமல், தனியாரிடத்திலே அதிக வட்டிக்கு அந்த நகைகளை வைத்து சாகுபடி செய்யக்கூடிய ஒரு நிலைமைதான் இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதிலே ஒரு வர்த்தக மோசடியே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அங்கே இருக்கக்கூடிய இடைத்தரகர்கள் பலபேர் நகைகளை எடுத்துக்கொண்டு, விவசாயிகள் என்கிற பெயரால் அந்த கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே இருக்கக்கூடிய அந்த மேலாளருடைய அனுமதியோடு அந்தக் கடன்களைப் பெற்று, இடைத் தரகர்கள்தான் பயன்படக்கூடிய ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. ஆகையால் இந்த அரசு நிச்சயமாக இவைகளைக் களைந்து நேரடியாக நகைகள் மூலம் கொடுக்கக்கூடிய அந்தக் கடன்கள் விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பதற்கு அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே அப்படிப்பட்ட தவறுகளை களைவதற்கு அரசு முன்வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே போன்று, இவ்வாண்டு விவசாயிகளுக்கு வங்கிகளிலே கொடுக்கக்கூடிய புதிய கடன்களை காலத்தோடு கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை அரசு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன்பாக பல்வேறு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்தக் கடன்களைப் பற்றி குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். இரண்டு பேர் ஒருவருக்கொருவர் ஜாமின்தாரர் என்று சொன்னால் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே, ஒருவர் வாங்கிய கடனை கட்டிவிட்டு, இன்னொருவர் கட்டவில்லை என்று சொன்னால் அவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லி மறுத்து விடுகிறார்கள். ஆகையால் கடனை முறையாகக் கட்டியவர்களுக்கு மீண்டும் கடன் கொடுப்பதற்கு சட்ட விதிகளை மாற்றி நியாயமான முறையில், நாணயமான முறையில் கடனைக் கட்டக்கூடிய உறுப்பினர்களுக்கு மீண்டும் கடன் பெறுவதற்கான வாய்ப்பினை உருவாக்கும்பொருட்டு விதிகளை மாற்றுவோம் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையிலே அறிவிக்கவேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று மிகச் சிறிய விவசாயிகள், இந்த மிகச் சிறிய விவசாயிகளுக்கு லோன் கொடுப்பதாக சமீபத்திலே அறிவித்தார்கள். 115 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் அவர்கள் சிறு தொழில் செய்வதற்காக கடன் வழங்கப்



[திரு. ஜி. பழனிச்சாமி]

[1989 ஏப்ரல் 25]

படுவதாகச் சொல்கிறார்கள். அநேகமாக அந்த மாதிரி எந்த கூட்டுறவு சொசைட்டிகளிலும், சாதாரண நலிவுற்ற ஏழையெளிய மக்கள் அந்தக் கடனைப்பெறுவதற்கான வாய்ப்பு இது வரையில் இருந்ததில்லை. சாதாரண கிராமப் புறத்திலே இருக்கக்கூடிய மக்கள் அந்தக் கடனை வாங்கி அவர்கள் தொழில் செய்வதற்கான வாய்ப்பே கிடைப்பதில்லை. அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே இருக்கக் கூடிய செக்கரட்டரிகள், மற்றும் ஊழியர்கள் இந்த விவரங்களைத் தெரிந்துகொண்டு, தனக்குச் சாதகமாக இருக்கக்கூடிய நபர்களைப் போட்டு அந்தக்கடனை எடுத்து, அவர்களுடைய சவுகரியங்களுக்குத்தான் காரியங்களைச் செய்து கொண்டு இருக்கிறார்களே தவிர, ஏழையெளிய மக்கள் அந்தக் கடன்களைப் பெற்று சிறு தொழில் செய்வதற் சான வாய்ப்பே அந்த ஏழையெளிய மக்களுக்கு கிடைப்பதில்லை. சிறிய கடை வைத்து வியாபாரம் செய்யக் கூடியவர்கள், காய்கறி வியாபாரம் செய்பவர்கள், இப்படிப் பட்டவர்களுக்கு அந்தக் கடன் போய் சேருவது மிகவும் குறைவாகவே இருக்கிறது. ஏதோ ஒருவர் இருவருக்குமட்டும்தான் அந்த கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே கடன் கொடுக்கக்கூடிய வழக்கம் இருக்கிறது. ஆகவே, சாதாரண நிலையிலே உள்ள ஏழையெளியவர்களுக்கு அந்தக் கடன்களைக் கொடுப்பதற்கு அரசு முன்வரவேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-50)

அதைப்போன்று இந்த உணவு தானியங்களைப் பொறுத்த வரையில் பல கருத்துக்கள் சொல்லப்படுகின்றன. குறிப்பாக மண்ணெண்ணெய் பற்றிச் சொல்லப்படுகிறது. மண்ணெண்ணெய் சென்னை போன்ற மாநகரங்களுக்கு 10 லிட்டர் கொடுக்கிறார்கள். பேரூராட்சி, நகராட்சிகளுக்கு 5 லிட்டர் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் கிராமப்புறங்களில் இருக்கிற மக்களுக்கு 3 லிட்டர்தான் கொடுக்கிறார்கள். 3½ லிட்டர் என்பதை 5 லிட்டராக உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் இருக்கக்கூடிய விநியோக முறை களைப்பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். இனிமேல் உணவுப் பொருள்கள் அனைத்தும், அதாவது ஒரு கார்டுக்கு வழங்கப்பட வேண்டிய பொருள்கள் அனைத்தும் ஒரே நாளில் வழங்கப்படும், ஒரே நாளில் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அதைப்போன்று கிராமக் கூட்டுறவு அங்காடிகளிலும் பொருள்களை இப்படி வழங்க வேண்டுமென்று சொல்லி எனக்கு பேசுவதற்குப் வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி, விடைபெறுகிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 25]

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உணவு மற்றும் கூட்டுறவுத் துறைகள் மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் 16 பேர்கள் நல்ல கருத்துக்களை வழங்கியதற்காகவும், அலோசனைகளை எடுத்து வைத்ததற்காகவும் என்னுடைய நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

“கூட்டுறவே நாட்டுயர்வு” என்ற தத்துவத்தின் அடிப் படையில் உருவாக்கப்பட்ட இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கம், இந்தியத் துணைக் கண்டம் மன்னர் ஆட்சியின் கீழ் இருந்த போது மக்கள் ஆட்சித் தத்துவங்களைப் போதிக்கத் தோன்றிய ஒரு பேரியக்கமாகும். ஒருவருக்காக அனைவரும், அனைவருக் காக ஒருவரும் —Each for all, All for each— என்பது இதனுடைய பொதுத் தத்துவம். மக்கள் தாங்களே ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்தி, அதன் மூலம் தங்கள் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துகொள்வதோடு அதனுடைய நிர்வாகத்தையும் ஏற்று நடத்திட வேண்டுமென்று எண்ணிய ஆங்கிலேயர் ஆட்சி 1904 ஆம் ஆண்டு ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது. அந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் டி.யூ.சி.எஸ். என்ற நிறுவனத்தை, கூட்டுறவுச் சங்கத்தை முதன் முதலாக உருவாக்கியவர் யார் என்று பார்த்தால், தமிழறிஞர் சாமிநாத ஐயர், சிந்தனைச்சிற்பி சிங்காரவேலர், ரைட் ஆனரபிள் வி. எஸ். சீனிவாச சாஸ்கிரி போன்றவர்கள் 1904 ஆம் ஆண்டு சென்னையிலே இந்த நிறுவனத்தைத் தொடங்கினார்கள். தேசியக்கவி பாரதியார் போன்ற தேசப்பற்றுடைய கவிஞர் பெருமக்கள் இந்த நிறுவனத்தினுடைய உறுப்பினர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். முதலாவது உலகப் போர், இரண்டாவது உலகப்போர் நடைபெற்ற அந்த நாளில் அரிசி விநியோகிப்பது, அதைப்போலவே அடுப்பு எரிக்கின்ற கட்டைகள் விநியோகிப்பது போன்ற இவைகளிலே ஈடுபட்ட இந்தக் கூட்டுறவு நிறுவனம் இன்று பல்வேறு வகைகளிலே வளர்ந்து ஏறத்தாழ 25,000 சங்கங்கள் என்ற அளவுக்கு உயர்ந்து, உணவைப் பெருக்குதல், வேலை வாய்ப்பை அகிகரித்தல், உற்பத்தித் திறனை உயர்த்துதல், பொதுவான விநியோகம் போன்றவற்றிலே கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் கடமையாற்றி வருகின்றன.

இந்த ஆண்டு மட்டும் தமிழகத்திலே கூட்டுறவுத் துறை, உணவுத் துறை ஆகிய இந்த இரண்டு துறைகளும் சுமார் 5,000 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வரவு செலவு செய்துகொண்டிருக்கின்றன. இந்தத் துறைகளிலே கூட்டுறவுத் துறையிலே, குறிப்பாக கோவாப்பரேட்டிவ் கன்சுமர்ஸ் பெடரேஷன் என்றும், கோவாப்பரேட்டிவ் யூனியன் என்றும், ‘டான்ஃபெட்’ என்றும், பிறகு மத்திய வங்கி, தமிழ்நாடு கோவாப்பரேட்டிவ் வங்கி போன்ற வங்கிகள் என்றும் இன்றைய தினம் செயலாற்றி வருகின்றன.



[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

[1989 ஏப்ரல் 25]

1989-90 ஆம் ஆண்டில் விவசாயிகளிலே 90 சதவீதத்தினரை கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே உறுப்பினர்களாக ஆக்க வேண்டுமென்று ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதைப்போலவே ஆதிதிராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினர் 94 இலட்சம் பேர்களில் 8.41 இலட்சம் நபர்கள் இன்று வரையிலே உறுப்பினர்களாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் உறுப்பினர்களாகச் சேருவதற்கு அரசாங்கம் 100 ரூபாய் மானியமாகத் தருகிறது. ஏராளமான ஆதிதிராவிட மக்களை உறுப்பினர்களாகச் சேர்ப்பதற்கு இந்த அரசு இப்போது நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்போலவே இன்றையதினம் மாநகரங்களிலும், நகரங்களிலும் வாழக்கூடிய நலிந்த பிரிவினருக்கு 100 மக்கள் அங்காடிகளும், அரிசனங்கள் வாழக்கூடிய பகுதியிலே 25 சில்லரை அங்காடிகளும் வைக்கப்படுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

நகைக்கடனைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பழனிச்சாமி போன்றவர்கள் எல்லாம் இங்கே பேசி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்கிறபோது ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். விவசாயிகள் தங்களுடைய இக்கட்டான சூழ்நிலையில் நகைகளைக் கொடுத்தால் சரியாகக் கடன் கிடைக்கவில்லை என்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு இந்த சிரமத்தைப் போக்குவதற்காக 520 கோடி ரூபாய் நகைக் கடன் கொடுக்க பணம் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் எங்கேயாவது ஒரு இடத்தில் நகைக் கடன் சரியாக வழங்கப்படவில்லை என்ற குறை வருமேயானால் நிச்சயமாகக் கடுமையான நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். விவசாயிகளுக்காக அவசர காலத்திற்காக அந்தக் கடன் வசதியைச் செய்து தரவேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையில்தான் இந்த ஏற்பாடுகளை இந்த அரசாங்கம் செய்திருக்கிறது.

நேற்று வரையில் ஒரு சவரனுக்கு 1,500 ரூபாய் கடன் கொடுக்கலாம் என்றிருந்த நிலையை மாற்றி இன்று தங்கத்தின் விலை கூடி இருக்கின்ற காரணத்தால் 1,800 ரூபாய் வரையில் ஒரு சவரனுக்குக் கடன் கொடுக்கலாம் என்ற உத்தரவு இப்போது பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற மகிழ்ச்சியான செய்தியை நான் இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

பயிர் ஈட்டுறுதித் திட்டம். அதாவது, இன்சூரன்ஸ் ஸ்கீம் பற்றிச் சொன்னார்கள். இது மத்திய அரசு கொண்டு

1989 ஏப்ரல் 25] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

வந்திருக்கிற திட்டம். எதற்காக இன்சூரன்ஸ் செய்யப் படுகிறதோ அதன் பலன் விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேரவில்லை. விவசாயிகள் கடன் வாங்குகிற நேரத்தில் நெல் போன்ற பயிர்களுக்கு 2 சதவீதம் நாம் பிடித்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு இன்சூரன்ஸ் செய்து கொடுக்கிறோம். ஆனால் விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிற நேரத்தில், அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்கிற நேரத்தில், ஒரு குறிப்பிட்ட தாலுக்கா முழுவதும் பாதிக்கப்பட்டிருந்தால்தான் நஷ்ட ஈடு கொடுப்போமே தவிர தனிப்பட்ட ஒருவருக்குக் கொடுக்க மாட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். உங்களுக்குத் தெரியும்—இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மதுராந்தகத்தில் ஏரி உடைந்து அந்தப் பகுதியிலே சுமார் 6000 ஏக்கர் நிலம் விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டது. ஆனால் அங்கே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் அந்தத் தாலுக்காவின் மற்ற பகுதிகள் பாதிக்கப்படவில்லை, எனவே இன்சூரன்ஸ் பணம் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் இந்தத் திட்டத்தை நாம் புறக்கணித்து விடக்கூடாது என்ற நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையில் மத்திய அரசுக்கு இதை எழுதி சரியான முறையில் இந்தத் திட்டத்தை அமல்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள இருக்கிறோம்.

அதேபோல மகளிர் நலனுக்காக, விதவைகள் உட்பட நலிந்த பிரிவைச் சேர்ந்த பெண்கள் குடிசைத் தொழிலை மேற்கொண்டு தங்கள் வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்ள மகளிர் கூட்டுறவுக் கடன் சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அதுமட்டுமல்ல. நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி ரமணி நல்லதம்பி அவர்கள் மகிழ்வார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். இந்த ஆண்டு முதல் மகளிருக்காக பல்வேறு தொழில்களை ஒதுக்கித் தந்து சங்கங்களை அதிகமாக்குவது மட்டுமல்ல; கூட்டுறவுப் பதிவாளர் அலுவலகத்திலேயே தனியாக மகளிர் கூட்டுறவுப் பிரிவு ஒன்றை ஏற்படுத்த அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே 'டான்ஸ்பெட்'—அதாவது தமிழ்நாடு கூட்டுறவு விற்பனை இணையம் மூலமாக உரம் விற்பனை செய்வதைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சருத்துக்களைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். பொதுவாக தனியார் கடைகளில் இருக்கக் கூடிய விலையைவிட அதிகமான விலையில் இங்கே இந்த டான்ஸ்பெட் மூலம் உரம் விற்கப்படவில்லை என்ற தகவல் வந்திருக்கிறது. அப்படி ஏதாவது குறை இருந்தாலும் அதை எல்லாம் நிவர்த்தி செய்வதற்கு இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது என்பதை நான் எடுத்துக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.



[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

[1989 ஏப்ரல் 25]

இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக, இருக்கிற வேலைகள் போதாது என்று மின்சார விநியோகத்தையும் மத்திய அரசு ஒரு திட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வந்து ஒப்படைத்திருக்கிறது. அதிலே வேடிக்கை என்னவென்றால் மின்சார இலாக்காவிலே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளே கூட்டுறவுத் துறைக்கு வந்து ஒரே ஒரு டெபுடி ரிஜிஸ்ட்ராரை மட்டும் இந்த இலாக்காவிலே வைத்துக்கொண்டு அதே வேலையைச் செய்கிறார்கள். கம்பி இழுப்பது, கம்பம் நடுவது, சர்வீஸ் கொடுப்பது, பில் அனுப்புவது என்று அவர்கள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே 350 கோடி ரூபாய் மின்சார வாரியம் நஷ்டத்திலே இருக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறைக்கு வந்து, இந்தத் துறையே ஆண்டு ஒன்றுக்கு மூன்று பகுதிகளில் அந்தத் திட்டத்தை அமல்படுத்தி, கும்பகோணம், திருமயம், வந்தவாசி ஆகிய பகுதிகளில் அதை அமல்படுத்தி ஆண்டு ஒன்றுக்கு 40 இலட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படக்கூடிய அளவுக்கு இன்றையதினம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தை மத்திய அரசு கொண்டு வந்ததற்குக் காரணம் மற்ற மாநிலங்களில் சரியாக மின்சார விநியோகம் இல்லை. எனவே கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் கொண்டு வந்தால் கொஞ்சம், கொஞ்சமாக இந்தியா முழுவதும் சிறப்பாக இந்தத் திட்டத்தை அமல்படுத்தலாம் என்ற நல்ல எண்ணத்திலே இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு அது தேவையில்லை. ஏனென்றால் ஏறக்குறைய எல்லாக் கிராமங்களும் மின்சார வசதி பெற்றிருக்கின்றன. அதுமட்டுமல்ல, போதிய மின்சார உற்பத்தி இல்லையே தவிர, மின்சாரத்தை விநியோகிப்பதில் எந்தக் குறையும் இல்லை. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் எங்களுடைய டெபுடி ரிஜிஸ்ட்ராரை உங்களுக்குத் தருகிறோம், நீங்களே—கூட்டுறவு முறையில்—மின்சார வாரியமே நடத்திக்கொள்ளுங்கள் என்ற ஒரு ஆலோசனையை வழங்கலாமா என்று இந்த அரசாங்கம் கருதிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 2-00)

இன்றைய தினம் வேலையில்லாத பட்டதாரிகள் நாட்டிலே ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இரண்டு இடங்களிலே சொசைட்டிகள் அமைத்து கட்டுமான கூட்டுறவுச் சங்கம் வேண்டுமென்று கேட்ட போது, அரசு ஒப்புதல் தந்தது. அதற்காக இன்றையதினம் பண உதவி செய்து மட்டுமல்ல, அவர்களுக்கு ரூ. 2,85,69,000 மதிப்புள்ள ஒப்பந்தப் பணிகளையும் அவர்கள் ஏற்று நடத்தக்கூடிய வகையில் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இதன் மூலம் அந்தப் பொறியாளர்கள், படித்தவர்கள் வேலைவாய்ப்பைப் பெறுகிறார்கள் என்பது மட்டுமல்ல. லாபமும் பெறுகிறார்கள். எனவே இந்தத் திட்டத்தை இன்னமும் உற்சாகப்படுத்த வேண்டுமென்ற

1989 ஏப்ரல் 25 ]

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

முறையிலே, மேலும் என்காவது பொறியியல் வல்லுநர்கள் படித்து வேலையில்லாமல் இருப்பார்களேயானால், அவர்களுக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இன்னும் இரண்டு இடங்களிலே தொடங்குவதற்கு இந்த அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்ற கடனுக்கு 8 சதவிகிதம் வட்டி மட்டும் வாங்கவேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

உடல் ஊனமுற்றவர்கள் தமிழகத்திலே 2.35 லட்சம் பேர் உள்ள இருக்கிறார்கள். உடல் ஊனமுற்றவர்கள் நலன் கருதி உடல் ஊனமுற்றோர் நல கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் ரூ. 50,000 வீதம் பங்கு மூலதனத்தை அரசாங்கம் இலவசமாகக் கொடுத்திருக்கிறது. உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்காக என்று பல் வேறு திட்டங்களை உருவாக்கி இருக்கிறது.

அதுபோலவே, பழங்குடியினர் மேம்பாட்டுத் திட்டம் 5.2 லட்சம் மலை ஜாதி மக்கள் வாழ்கின்றனர். இந்த குறிப்பிட்ட பிரிவினருக்காக, இன்று இருக்கின்ற 1.9 லட்சம் மலைவாழ் மக்களுக்கான மேம்பாடு திட்டம் என்று 16.16 கோடி ரூபாய் அளவிலே திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு, 46,979 பழங்குடியினர் பயன் அடையக்கூடிய வகையில் திட்டங்கள் அமல்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றன. 1985 ஆம் ஆண்டு வரையில் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற கடனுக்கு 4 சதவிகிதம் வட்டி வசூலிக்கப்பட்டு வந்தது. இனிமேல் அந்தப் பழங்குடியினரிடமிருந்து, வட்டியே வசூலிப்பதில்லை என்று இந்த அரசு எடுத்த முடிவினைத் தொடர்ந்து அவர்களுக்கு வட்டியில்லாமலேயே கடன்களைக் கொடுப்பது என்றும், அந்த வட்டியை அரசாங்கமே மானியமாக கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு கொடுப்பது என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் குறிப்பிட்ட பகுதியினர் பால் பண்ணை, ஆடு வளர்ப்பு, தேனீ வளர்த்தல், பட்டுப் பூச்சி வளர்த்தல் போன்ற தொழில்களிலே ஈடுபட இருக்கிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அது போலவே, விவசாயிகளுடைய கடனைப் பற்றி இங்கே சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தேர்தல் நேரத்திலே, குறிப்பாக, சிறு விவசாயிகளுடைய கடன்களைப் பொறுத்தவரையில் வாக்குறுதி தந்திருந்தோம். நம்முடைய திரு. சிங்காரம் அவர்களே கூட அவர்களுக்கே உரிய நடையிலே சிங்காரமாக சில வார்த்தைகளைச் சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்கிறபோது ஏதோ அரசாங்கத்திற்கு விவசாயிகள் மீது அக்கறை இல்லையோ என்ற எண்ணம் வந்துவிடக் கூடாது என்பதற்காக சிலவற்றைச் சொன்னார்கள். இன்றைய தினம் நம்முடைய முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையின் போது மத்திய கால மாற்றுக் கடன் மீதான அசல் தள்ளுபடி மட்டும், அசல்



506 மானியக் கோரிக்கைகள், 1989-90—விவாதமும்,  
வாக்கெடுப்பும்— தொடர்ச்சி.

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1989 ஏப்ரல் 25]

மட்டும் ரூ. 7,77,35,000 தள்ளுபடி செய்திருக்கின்றார்கள். தவணை நீடித்த மத்திய கால மாற்றுக் கடன் மீதான அசல் தள்ளுபடி 416.22 கோடி. ஆக 11,93,51,000 ரூபாய் அசல் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய கால மாற்றுக் கடன் மீதான வட்டி தள்ளுபடி ரூ. 200.28 லட்சம். தவணை நீடித்த மத்திய கால மாற்றுக் கடன் மீதான வட்டித் தள்ளுபடி ரூ. 1,00,67,000. இதுபோல மத்திய கால மாற்றுக் கடன் மீதான அபராத வட்டி ரூ. 80,50,000. தவணை நீடித்த மத்திய கால மாற்றுக் கடன் மீதான அபராத வட்டி ரூ. 25.60 லட்சம் குறுகிய கால வேளாண்மைக் கடன் மீதான அபராத வட்டித் தள்ளுபடி ரூ. 7,53,33,000. மத்திய கால மாற்றுக் கடன் மீதான அபராத வட்டித் தள்ளுபடி 2,39,89,000. நீண்டகால கடன் மீதான, ஒதுக்கப்பட்ட வட்டி தள்ளுபடி 1292 லட்சம். ஆக இதுவரையில் 30 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு அரசாங்கம் இந்த ஆண்டு விவசாயிகளுக்கு கடனையும் வட்டியையும் தள்ளுபடி செய்வது என்று அறிவித்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு முன்னாள் முதலமைச்சர் எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் இருந்தபோது, அந்த அரசு அறிவித்த சில சலுகைகளுக்கு, கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குப் பணம் வராமல் இருந்தது. அறிவித்துவிட்டார்கள். விவசாயிகள் பயன் அடைந்து விட்டார்கள். ஆனால், கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு அரசு கொடுக்கவேண்டிய அந்தப் பணம் வந்து சேரவில்லை. அது 61 கோடியே 51 லட்சம். ஆகமொத்தமாகப் பார்த்தால் 100 கோடியே 51 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு இந்த அரசு, கலைஞர் தலைமையில் இருக்கக்கூடிய இந்த அரசு விவசாயிகளுக்காக இன்று சலுகைகளைத் தந்திருக்கின்றது என்ற மகிழ்ச்சியான் செய்தியை இங்கே நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

சேமிப்புக் கிடங்குகளைப் பற்றி மாண்புமிகு திரு. பூவராகன் அவர்கள் கொஞ்சம் வருத்தத்தோடு சொன்னார்கள். நான் ஒன்றை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கூட்டுறவுத் துறையாக இருந்தாலும் சரி, எந்தத் துறையாக இருந்தாலும் சரி, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்களிலே எனக்கு எந்தவிதமான மாறுபாடும் கிடையாது.

கூட்டுறவுத் துறையிலே தவறே நடக்கவில்லை, நூற்றுக்கு நூறு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உண்மையாக வேலை செய்கின்றன என்று நான் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. தவறுகள் நடப்பது மனித சமுதாயத்தில் எங்கும் நிகழக்கூடியதுதான். ஆனால் கூட்டுறவுத் துறையிலே அது கொஞ்சம் அதிகமாக இருக்கும். ஒன்றை வேதனையோடு நான் சொல்கிறேன். கடந்த காப ஆட்சியைச் சொல்லி இங்கே நேரத்தை நான் வீணாக்க விரும்வில்லை. ஆனால் ஒன்றை மட்டும் சொல்கிறேன். ஓர் அதிகாரி கூட்டுறவுத் துறையிலே, ஒரு குறிப்பிட்ட காலக் கட்டத்தில் மட்டும் 1 கோடி ரூபாய் தனியாக சம்பாதித்

1989 ஏப்ரல் 25 ]

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

திருக்கிறார். பல இடங்களிலே அவருக்கு சொத்துக்கள் சேர்த்திருக்கிறார். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் வீடுகள் வாங்கியிருக்கிறார். இப்படி ஓர் அதிகாரியே வாங்கியிருக்கிறார் என்று சொன்னால் மற்றவைகளை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்கே விட்டுவிடுகிறேன். விவரங்களுக்குள்ளே போக விரும்பவில்லை. ஆனால் இந்த அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்தது என்று எல்லோருக்கும் கேட்கத்தோன்றும். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் நேற்றைக்கு இங்கே சொன்னது போல நான் சொல்ல விரும்பவில்லை—இது மக்களுடைய பணம்—ஒரு நல்ல நோக்கத்திற்காக கூட்டுறவுச் சங்கங்களை ஆரம்பித்திருக்கும் நிலையில்—இவ்வாறு தவறு செய்தவர்கள் எவ்வளவு பெரிய அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் சரி அவர்கள் மீது இந்த அரசு கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் குறிப்பிட்ட அந்த அதிகாரி மீது ஆளுநர் ஆட்சிமிகு புகார் பெற்று பெற்று அந்தப் புகார் மீது ஆளுநர் அவர்கள் இதை விஜிலென்ஸ் கமிஷன் விசாரிக்கலாம் என்று உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். அதனால் விஜிலென்ஸ் கமிஷனின் அறிக்கையை இந்த அரசு எதிர்ப்பார்க்கிறது. அந்த அறிக்கை வந்த உடனே நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். அதைப் போலவே சேமிப்புக் கிடங்குகளைப் பற்றி இங்கே சொன்னார்கள். சேமிப்புக் கிடங்குகளில் சில தவறுகள் நடைபெறலாம். மூட்டை தூக்கி வைக்கக்கூடியவர்கள் ஊசிபோட்டு எடுக்கும்போது கொஞ்சம் அரிசி வரும். இப்படிப்பட்ட தவறுகள் சில இடங்களில் நடைபெறுகிறது. ஆனால் இனிமேல் அப்படி நடைபெறாமல் பார்ப்பது இந்த அரசின் கடமை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதுகுறித்து இந்த அரசு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளும். ஆனால் வேடிக்கை என்னவென்றால் இந்தியாவிலேயே, ஏன் ஆசியாவிலேயே என்று சொல்கிறேன். இதை நான் பெருமையோடு சொல்கிறேன். காரணம் இது தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற காரணத்தால். தமிழ்நாட்டிலுள்ள சேமிப்புக் கிடங்குகள் தான் மிகச் சிறப்பாக செயல்படுகின்றன என்று சொல்லி 1988 ஆம் ஆண்டுக்கான அவார்ட் என்று சொல்லி 'ஈஸ்ட் டிரேட்' என்கிற நிறுவனம் ஏசியா அவார்ட் என்கிற அவார்டைக் பாராட்டிக் கொடுத்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பூவராகன் அவர்கள் சொன்னார்கள். நமக்கே அவார்ட் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால் மற்ற சேமிப்புக் கிடங்குகள் நிலை எப்படி இருக்கும் என்பதை அவர்களின் யூகத்திற்கே விட்டுவிடுகிறேன். இருந்தாலும் சேமிப்புக் கிடங்குகளைப் பொறுத்தவரையில் பல இடங்களில் அவை வேண்டுமென்று நாம் உணர்ந்திருப்பதால் அதற்காக நிறைய முதலீடு செய்திருக்கிறோம். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் காட்பாடி, சேலம் மாவட்டத்தில் ஆத்தூர், தர்மபுரி மாவட்டத்தில் போச்சம்பள்ளி மற்றும் சென்னையில் கோயம்பேடு ஆகிய இடங்களில் குளிர்சாதன சேமிப்புக் கிடங்குகளைக் கட்டவும் முடிவு செய்திருக்கிறோம். இவைகளை 130 லட்சம் ரூபாய் செலவில் அமைக்க இருக்கிறோம்.



[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

[1989 ஏப்ரல் 25]

அடுத்து, அறுவடைக்குப் பிறகு தொழில் பயிற்சி அளிக்கவும், உலோக குதிர் ஒவ்வொன்றும் 375 ரூபாய் மதிப்புள்ளதை 500 விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கவும் முடிவு செய்திருக்கிறோம். அதற்கு 4 லட்சம் ரூபாய் செலவாகும். இதற்கு என்ன அடிப்படை என்றால் விஞ்ஞான ரீதியாக உணவைச் சேமித்து வைத்து, பூச்சிக்கொல்லி மருந்தின் மூலம் உணவு இருப்பை பாதுகாத்து வைக்க வேண்டும் என்பதாகும். இப்படி உணவுப் பொருட்கள் கெட்டுப் போகாமல் இருப்பதற்காக இதுபோன்ற பயிற்சிகள் அளிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இம்மாதிரி இருப்பு செய்யப்படுகின்ற உணவுப் பொருள்களை கெட்டுப்போகாமல் நாம் பாதுகாக்க வேண்டும். இதற்காகதான் இத்தகைய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன.

அடுத்து, ஒருங்கிணைந்த கூட்டுறவுப் பயிற்சித் திட்டத்தின் மூலமாக பல மாவட்டங்களில் இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்தி வருகிறோம். முதல் கட்டமாக காமராஜர் மாவட்டத்தைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறோம். அதனை 8.6 லட்சம் ரூபாய் செலவிலே 5 ஆண்டுகளில் செயல்படுத்த இருக்கிறோம். அடுத்து, தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் அதனை செயல்படுத்த இருக்கிறோம். இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் ஒரே நேரத்தில் வேளாண்மைத் தொழில் பொருள்களை விற்பனை செய்தல், பதப்படுத்தல், சேமித்து வைத்தல், விநியோகித்தல், கைத்தறி மற்றும் கிராமத் தொழில் பொருள்கள், பால் பண்ணைகளின் பொருள்கள், பட்டுப்பூச்சி போன்ற எல்லாவற்றையும் ஒருங்கிணைத்து இத்திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த இருக்கிறோம்.

அடுத்து, கடைமடை விவசாயிகளுக்குப் பயன்படும் வகையில் பண்ணைக்குளங்களை அமைக்கும் திட்டம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு மழைக் காலத்தில் அல்லது தண்ணீர் வருகின்ற நேரத்தில் விவசாயிகள் தண்ணீரைச் சேமித்து வைக்க முடியவில்லை. எனவே, இப்படி ஒரு திட்டம் விவசாயிகளுக்குக் காசு, பண்ணைக் குளங்கள் என்கிற பெயரில் அமைத்து, மழைக் காலங்களில் தண்ணீரைச் சேமித்து வைத்து, தண்ணீர்ப்பற்றாக் குறை காலத்தில் விவசாயிகள் அதனைப் பயன்படுத்தும் வகையில் நடைமுறைப் படுத்தப்படும். அதனால் கடைமடை விவசாயிகள் பயனடைவார்கள். “நாபார்ட்” உதவியோடு நில வள வங்கிகள் மூலம் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்படும் என்பதை நான் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தைச் சார்ந்த மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்குக் குறிப்பாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 2-10)

வீடு கட்டுவதற்கான கடன்கள் இதுவரையிலே  
நம்முடைய வீட்டு வசதி வாரிய அமைச்சரிடத்தில் தனியாக

1989 ஏப்ரல் 25]

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

இருந்தது. இருந்தாலும் நாட்டிலே நலிவுற்ற பிரிவினருக்கு இன்னும் வீடுகள் கட்டித்தர வேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்திலே வீடுகள் கட்டித்தரப்படும். இந்தக் கடன்கள் பெரும்பாலும் நகரில் உயர் வருவாய் பெறுபவர்களுக்கு மட்டுமே கிடைத்து வருகிற காரணத்தால், கிராம மக்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டம் இதுவரை இல்லாத காரணத்தால், இன்றைய தினம் வீடுகள் கட்ட கடன் வழங்கும் திட்டம் மூலமாக ஒரு இலட்சம் புதிய வீடுகளை 5 ஆண்டுக்காலத்திலே கட்டுவதற்கு கடன் வசதி கொடுக்க இப்போது அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இந்த ஆண்டு உடனடியாக 10,000 வீடுகள் கட்டுவதற்கு நலிந்த பிரிவினருக்கு கடனாகப் பணம் கொடுக்க இந்தத் துறை முன் வருகிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நிலவள வங்கிகளில் கடன் பெறும் முறையை இப்போது எளிதாக்கியிருக்கிறோம். முன்பு பத்திரங்கள் பதிவு செய்யப் பட்ட பிறகுதான் பணம் வாங்க முடியும். அதை மாற்றி பத்திரங்களை வங்கியில் ஒப்புவித்தவுடன் கடன் கொடுக்கும் ஏற்பாட்டை இன்றையதினம் செய்திருக்கிறோம். அதைப் போல இன்றையதினம் நில வள வங்கிகள் கிராமப் புறங்களிலே உள்ள விவசாயிகளுக்கு மட்டுமல்லாது எல்லாப் பிரிவினருக்கும் கடன் வழங்கியிருப்பதால், வேளாண்மை மற்றும் ஊரக வளர்ச்சி வங்கி என்று பெயர் மாற்றப்படுகிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குளிர்பதனக் கிடங்கு ஒன்று 2000 டன் வரையிலே கொள்ள எவு கொண்ட கிடங்கு ஒன்று, சென்னையிலே பெருநகர் வளர்ச்சிக் குழுமத்தால் கோயம்பேட்டில் உருவாக்கப்பட இருக்கிறதென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதைப் போல மன்னார்குடியில் இயங்கி வரும் குருணை வடிவ பாமணி உரத்தயாரிப்பு ஆலை இன்றையதினம் நல்ல முறையிலே பணியாற்றி, 3000 மெட்ரிக் டன் மாதமொன்றுக்கு உரம் உற்பத்தியாகிறது. விளைச்சல் காலத்திலே, தொழிலாளர்கள் கிடைக்காத காரணத்தாலே, அதை இயந்திர மயமாக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்து, அதற்காக 7.9 இலட்சம் ரூபாய் செலவிலே அந்தத் திட்டம் அமல்படுத்தப்பட இருக்கிறதென்பதை நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்போலவே தேசிய கூட்டுறவு வளர்ச்சிக் கழகத்தின் மூன்றாவது திட்டத்தில் ஒரு கோடி ரூபாய் மதிப்பில் தமிழ்நாடு மாநில தலைமைக் கூட்டுறவு வங்கியால் ஒரு கூட்டுறவுப் பயிற்சி நிலையம் அமைக்க அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது. கிடங்குப் பொறுப்பிலுள்ள 4000 கூட்டுறவுப் பணியாளர்களுக்கு நபர் ஒன்றுக்கு 3200 என்ற வீதத்தில் 128 இலட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு பண்டகசாலைப் பயிற்சி அளிக்க இருக்கிறோம். பயிற்சிப் பொருள்களை அவர்கள் பணியாற்றும் இடத்திலேயே தயார்



[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1989 ஏப்ரல் 25]

செய்து வழங்க மாவட்டத்திற்கு ஒருவர் வீதம் 20 பயிற்சியாளர்களை நியமிக்கவும் உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. அதைப்போலவே இந்தத் துறையிலே பணியாற்றக்கூடிய தொழிலாளர்களைப் பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். நடைமுறையிலே உள்ள குடும்ப நலத் திட்டத்தின் கீழ் கூட்டுறவு நிறுவனங்களிலே பணியாற்றும் பணியாளர்கள் பணிக் காலத்திலே இயற்கை எய்திவிட்டால் அவர்கள் வாரிசுதாரர்களுக்கு 12,000 ரூபாய் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இதனை இன்று முதற்கொண்டு 20,000 ரூபாயாக உயர்த்தி வழங்க அரசு முடிவு செய்திருக்கிற தென்பதையும் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் கூட்டுறவுத் துறையில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களைப் பற்றி எல்லாம் மாண்புமிகு மார்க்விஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் அவர்கள் நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் தெளிவாகச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இனிமேல் 3 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை ஒப்பந்தம் போடப்பட்டு, அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்படும் அந்தக் கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்படுவதிலே ஏதாவது இடைபூறுகள் இருக்குமானால், அமைச்சர் என்ற முறையிலே நானே தலையிட்டு, அலுவலக அதிகாரிகளுக்கும், ஊழியர்களுக்கும், இடையே உள்ள பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைக்க முயற்சிப்பேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோவிந்தராஜன் அவர்கள் கடந்த வாரம் கடலூர் அச்சகத்திலே உள்ள பிரச்சினைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்களை வரவழைத்து, உட்கார்ந்து பேசி, ஒரு மணி நேரத்திலே, அவர் மகிழ்த்தக்க அளவுக்கு ஒப்பந்தம் நிறைவேறியது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு கூட்டுறவுப் பணியாளர்களுக்கு சில பயிற்சிகளை அளிக்கிறோம். அந்தப் பயிற்சிகள் மாநிலத்திலே 9 கூட்டுறவுப் பயிற்சி நிலையங்கள் வாயிலாக நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இருந்தாலும் பல ஊழியர்கள் அந்தப்பயிற்சி பெறாமலேயே வேலை யிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் வேலையில் இருக்கக் கூடாது என்று சிலர் தடுக்கிறார்கள். ஏனெனில் ஏற்கெனவே வேலையில் நியமிக்கப்பட்டவர்களை, 4 ஆண்டுக்காலம், 5 ஆண்டுக்காலம் வேலை செய்தவர்களை வீட்டுக்குப் போங்கள் என்று சொல்வது ஒரு அரசாங்கத்திற்கு நல்லதல்ல என்று முடிவு செய்துள்ளதால், தபால் மூலம் அவர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுத்து, சர்ட்டிபிகேட் கோர்ஸ் என்ற அளவில் சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்து, அவர்களை நிரந்தரப்படுத்தும் திட்டம் அமல்படுத்தப்பட இருக்கிறதென்பதைத் தெரிவித்து, அது இந்த ஆண்டு அமல்படுத்தப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதைப்போலவே, பி.ஏ. (கோவாப்பரேஷன்) என்று ஒரு புதிய டிகிரி கோர்ஸைத் தொடங்கலாமா என்று அரசு யோசித்து வருகிறது. நம்முடைய கல்வி அமைச்சரவர்களையும் கலந்து, இந்த ஆண்டு இல்லா

1989 ஏப்ரல் 25] [திரு. நா. ஆற்காடு வீராசாமி]

விட்டாலும் அடுத்த ஆண்டிற்குள்ளாக அப்படிப்பட்ட கோர்சை தொடங்க அரசு முயற்சிக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுச் சங்கத் தேர்தல்களைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்களில் பேசாதவர்களே கிடையாது. எல்லோருமே பேசியிருக்கிறார்கள். அதிலிருந்து அவர்கள் ஆர்வம் எனக்கு நன்றாகத் தெரிகிறது. அதிகாரிகளுடைய ஆட்சி வேண்டாம். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களின் ஆட்சி வேண்டும் என்ற அவர்களின் ஆவலை நான் புரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். அந்தக் காரணத்தாலே கட்டப்பட்டதுகளிலே இருக்கிற சில துரத்தங்களைக்கூட இந்தக் கூட்டத்தொடரிலேயே கொண்டு வந்து, விரைவில் தேர்தல்களை நடத்துவதற்கான எல்லா முயற்சிகளையும் உடனடியாக மேற்கொள்வோம் என்பதை நான் இந்த நேரத்தல் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப் போலவே, நுகர்வோர் பாதுகாப்புக் குழுப்பற்றி எல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தப் பேன்றவர்கள் குறிப்பிட்டு அது என்னவாயிற்று என்று கேட்டார்கள். மாநில நுகர்வோர் பாதுகாப்புக் குழு ஒன்றை மாண்புமிகு முதலமைச்சரைத் தலைவராகக் கொண்டு செயல்படுத்த விரும்பி முதலமைச்சர் அவர்களின் ஒப்புதலைக் கேட்டேன். அவர் இல்லை இல்லை, உணவு அமைச்சர் என்ற முறையில் நீங்களே தலைவராக இருங்கள் என்று சொல்லி விட்டார்கள். அதன் அடிப்படையில் அரசினர் 13 பேர்களும், அரசினர் அல்லாதோர் 24 பேரும் கொண்ட ஒரு குழு அமைக்கப்பட இருக்கிறது. மாநில நுகர்வோர் குறை தாக்கும் குழு ஒன்றும் ஓய்வு பெற்ற நீதிபதி திரு. அப்துல் னாதர் அவர்களின் தலைமையில் நிறுவப்பட இருக்கிறது. மாவட்ட நுகர்வோர் குறைகளைத் தாக்கும் குழு என்ற முறையில் 6 மண்டலக் குழுக்கள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அது மத்திய அரசின் ஒப்புதலுக்குப் போயிருக்கிறது. அது வந்தவுடனே அதன் பெயர் விவரங்கள் அறிவிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து உணவு பற்றியும் இங்கே பேசினார்கள். உணவுத் துறையில் இருக்கிற சில பிரச்சினைகளையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அவரவர்களுக்கு உரிய கோணத்தில் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு நாம் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். மழையில்லை. பருவமழை பொய்த் திருக்கிறது. இந்தச் சூழ்நிலையில் மாண்புமிகு காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் யாரும் தவறாகக் கருதிக் கொள்ளக் கூடாது. மத்திய அரசாங்கத்தோடு ஏதோ மோதிக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் இந்த அரசாங்கத்திற்கு எந்த நேரத்திலும் இல்லை. ஆனால் நான் நிலைமையை எடுத்துச்



[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

[1989 ஏப்ரல் 25]

சொல்வதில் தவறு ஒன்றும் இருப்பதாக யாரும் நினைக்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இங்கே திரு. லத்தீப் அவர்கள் கொஞ்சம் வேகமாகவே பேசினார். அது அவருக்கே உரிய பாணி, நான் இந்த அவைக்குத் தெரிவிக்க விரும்புவது 'ஜனவரி வரை நமக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 80,000 டன் மத்திய அரசு கொடுத்தது. அதைப்போலவே டிசம்பர் மாதத்திலும் கொடுத்தது. அதற்குப் பிறகு..... (மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி ரமணி நல்லதம்பி எழுந்தார்) மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எதற்காக எழுந்திருக்கிறார் என்பது எனக்குத் தெரியும். நான் முதலில் சொல்லிவிடுகிறேன். அப்பறம் எழுந்திருங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர் எழுந்திருக்க வில்லை. சும்மா நிமிர்ந்து உட்கார்ந்தார். அவ்வளவுதான். (சிரிப்பு).

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : அவருக்கு மத்திய சர்க்கார் என்று சொன்னாலே உடனே எழுந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற உணர்வு இருக்கிறது. அது தானாகவே அவருக்கு வந்துவிடுகிறது. கடசிக்கு அந்த அளவுக்கு உண்மையாக அவர் இருப்பதற்காக நான் அவரைப் பாராட்டுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சிங்காரம் அவர்கள் கூட எழுந்து கொள்கிறார்.

நான் எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால் நமக்கு அதிலே கருத்து வேறுபாடு இல்லை. தமிழ்நாட்டிற்கு உணவு வேண்டும் என்பதிலே கருத்து வேறுபாடு யாருக்கும் இருக்க முடியாது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியமாவனாலும் சரி, மாண்புமிகு திருமதி ரமணி நல்லதம்பியானாலும் சரி, மாண்புமிகு திரு. சிங்காரமானாலும் சரி, இங்கே நமக்கு உணவு வேண்டும் என்பதில் கருத்து வேறுபாடு இருக்க நியாயமில்லை. 80,000 டன் மத்திய அரசால் இரண்டு மாதங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் பிப்ரவரி-மார்ச்சில் ஏன் குறைத்துவிட்டார்கள் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் கேட்கிறார். எங்களுக்கும் காரணம் தெரியவில்லை. அதைப்போலவே டிசம்பர்-ஜனவரியில் ஏன் கொடுத்தார்கள் என்பதற்கான காரணமும் தெரியாது. ஆனால் ஒன்றைச் சொல்ல முடியும். 2 மாதங்களுக்குத்தானே கொடுத்தார்கள் என்று சொல்ல முடியும். அதற்கு முன்பு 50,000 டன் தொடர்ந்து கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்த 50,000 டன்களையாவது கொடுப்பார்களா என்று கேட்டால், இல்லை, 40,000 டன்தான் என்று குறைத்து விட்டார்கள். இந்த நிலைமைதான் இப்போது இருக்கிறது. இதைப் பிரச்சினையாக ஆக்க விரும்பவில்லை. காரணம் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் பிரதமரிடம் 2 முறை சந்தித்தபோது இதை வற்புறுத்தி இருக்கிறார்கள். நானும் மத்திய அமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்து வேண்டுகோள்

1989 ஏப்ரல் 25]

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

விடுத்திருக்கிறேன். கடிதங்கள் கூட எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இதுவரை பதில இல்லை. ஆனால் நாடாளுமன்றத் துலே 4 நாட்களுக்கு முன்னாலே மாநில அரசுகளுக்கு அளிக் கப்படும் அரிசியின் அளவை உயர்த்தப் போவதில்லை என்ற அபாயகரமான அறிவிப்பை அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

எனக்கிருக்கிற வேதனை எல்லாம் மத்திய அரசிடத்தில் வேண்டுமானால் அரிசி இல்லாமல் இருக்கலாம். நான் அதைக் குறை சொல்ல விரும்பவில்லை. ஆனால் வெளி நாட்டிலிருந்து இங்கே அரிசியை இறக்குமதி செய்ய அனு மதிப்பார்களா என்றால்—உங்களுக்கு ஒரு உண்மையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.—நாம் அரிசியை இங்கே ரூ. 3.25 ரூ. 3.40 ஒரு கிலோவுக்குக் கொடுத்து வாங்கித்தான் கிலோ ரூ. 1.75, ரூ. 2, ரூ. 2.50-க்கு வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் கிலோ ஒன்று ரூ. 2.50-க்கு மெக்கிகோ நாட்டிலிருந்து எவ்வளவு அரிசி வேண்டுமானாலும் நாங்கள் தமிழகத்திற்குத் தருகிறோம் என்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, உடனடியாகப் பணம் தர வேண்டாம்—10 ஆண்டுக் காலம் கழித்துக் கொடுங்கள் என்று அந்த நாட்டில் இருப்பவர்கள் சொல் கிறார்கள். இதற்காவது அனுமதி கொடுப்பார்களா என்று கேட்டால் மத்திய அரசின் அனுமதி—அந்நியச் செலாவணிக் கொள்கையின் அடிப்படையில் உணவுப் பொருளை நாம் இறக்குமதி செய்ய முடியாது என்பதால்—மறுக்கிறார்கள். எனவே இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது. இருக்கிற அரிசியை வைத்து மக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இங்கே பேசிய திரு. சிங்காரம் அவர்கள் தாரா ளமாகக் கேட்டார்கள். மற்ற உறுப்பினர்களும் கூடக் கேட்டார் கள். 5 கிலோ அரிசி கொடுத்தார்களே அது 12 பிளஸ் 5 கிலோவா அல்லது 12 கிலோவில் 5 கிலோவா என்று கேட் டார்கள்.

[பிற்பகல் 2-20]

மத்திய அரசு மட்டும் 80 ஆயிரம் டன் கொடுக்குமே யானால் 12 பிளஸ் 5 கொடுப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது. அரிசிப் பற்றாக்குறை இருக்கின்ற இந்தக் காலகட்டத்திலே அந்த 12 கிலோவுக்குள்ளே தான் 5 கிலோ அரிசியை இலவசமாகத் தந்து இருக்கின்றோம் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். நாட்டிலே இன்றையதினம் அரிசித் தட்டுப் பாடு ஏற்பட்டுவிடும் என்ற ஒரு அபாயகரமான அறிவிப்பு வியாபாரிகளால் அறிவுறுத்தப்பட்டபோது உடனடியாக முத லமைச்சர் அவர்கள் அனுமதி தந்து கூட்டுறவு கண்குமர் பெட் ரேஷன் மூலமாக வெளி மாநிலங்களிலிருந்து அரிசி வாங்கி, கூட்டுறவுக் கடைகள் எங்கெல்லாம் இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் 4 ரூபாய் 50 காசிலிருந்து 4 ரூபாய் 60 காசுக்கும் அதிகமாக



[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

[1989 ஏப்ரல் 25]

விற்காமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லி இருக்கின்றார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு ஏற்பாடு இன்றையதுமே நடைபெற்று பல இடங்களில் விநியோகிக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதையும் நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இன்று நம்முடைய மக்கள் தொகை 5 கோடி. ஆனால் ரேஷன் கார்ட்டில் இருப்பவர்கள் தொகையைப் பார்த்தால் 6½ கோடி. நீங்கள் கேட்கலாம், இது எப்படி நடந்தது என்று. எப்படியோ கடந்த ஆட்சியிலே நடந்து விட்டது. அதை முறைப்படுத்துவதற்கு மே மாதம் 1-ஆம் தேதியிலிருந்து மாண்புமிகு முதலவர் அவர்களுடைய ஆலோசகர் திரு. குகன் தலைமையில் உணவுத் துறை ஆணையர், சிவில் சப்ளைஸ் கமிஷனர், சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் தலைவர், பதிவாளர் ஆகியவர்களைக் கொண்டு ஒரு குழு அமைத்து, இந்த வேறுபாடுகள் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ளவும், போட்டிருக்கிறார்கள்—அதைப்போலவே 300 ரூபாய் என்று கார்ட்டிலே போட்டு, பிறகு ஏழை என்று சொல்லி 500 ரூபாய் என்று சொல்லி, போட்டிருக்கிறார்கள்—இதுபோன்ற குறைபாடுகளைப் போக்கவும், உண்மையிலேயே 2,000 ரூபாய் சம்பாதிப்பவர்கள் 300 ரூபாய் என்று போட்டும், 200 ரூபாய் சம்பாதிப்பவர்கள் 2,000 ரூபாய் என்று போட்டும் இருக்கக்கூடிய அந்த நிலையை மாற்றவும், இதை யெல்லாம் சீர் செய்வதற்காக மே மாதம் 1-ஆம் தேதியிலிருந்து அந்தக் குழு செயல்பட இருக்கிறது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரோடு தொடர்பு கொண்டு விரைவிலே அந்தக் குழு பணியாற்றி 1990 ஜனவரி 1-ஆம் தேதி அன்று யார் யார் 300 ரூபாய்க்குக் கீழே வருமானம் உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு இந்த 5 கிலோ அரிசித் திட்டத்தை முறையாக அமல்படுத்தவும், இலவச-வேஷ்டி சேலைத் திட்டத்தை அமல்படுத்தவும், தனி கலர் கொண்ட ஒரு குடும்பக் கார்டு வழங்கப்படும் என்ற மகிழ்ச்சியான செய்தியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). அந்தக் கார்டுகளைத் தனியான கலரில் கொடுத்துவிட்டால் அவர்கள் வங்கிகளிலே கூடப் போய் சிறு விவசாயிகள் அல்லது குறைந்த வருமானமுள்ளவர்கள், வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே உள்ளவர்கள் என்று கடன் வாங்குவதற்கும் அந்தக் கார்டு போதுமென்ற அடிப்படையிலே இந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து சமையல் எண்ணெயைப் பற்றி எல்லாம் சொன்னார்கள். நான் வேதனையோடு சொல்கிறேன். நமக்கு ஒரு கார்டுக்கு ஒரு மாதத்திற்கு ஒரு கிலோ கொடுப்பது என்று சொன்னால் கூட 13 ஆயிரம் டன் பர்மாயில் நமக்கு வேண்டும். முதலிலேயே கடந்த ஆண்டு 10 ஆயிரம் டன் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு வந்தார்கள். இன்றைக்கு

1989 ஏப்ரல் 25]

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

இந்த ஆட்சி வந்ததற்குப் பிறகு, ஒரு மாதத்திற்கு 3,600 டன் என்று குறைத்துவிட்டார்கள். இப்போது இந்த மாதம் ஆயிரம் டன்தான் கொடுக்கப்படும் என்று உத்திரவு வந்து இருக்கிறது. ஆக இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் எல்லாம் மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் நம்முடைய நாட்டின் நன்மைக்காக, மக்களுடைய நன்மைக்காக அவர்களுடைய அமைச்சர்களைச் சந்திக்கும்போது, தலைவர்களைச் சந்திக்கும் நேரத்தில், மற்ற மாநிலங்களில் கொடுப்பது போல் இங்கேயும் கொடுங்கள் என்று வற்புறுத்த வேண்டுமென்று நான் இங்கே கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், இங்கே சர்க்கரை வழங்கும்போது ஒரு கார்டுக்கு 425 கிராம்தான் வழங்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கம் சொல்கிறது. 425 கிராம் என்று கணக்குப் போட்டு விநியோகிப்பதிலே காலதாமதம் ஏற்படும். கணக்கு சனிலே குழப்பம் ஏற்படும் என்று நம்முடைய அரசு 500 கிராம் சர்க்கரை இன்றையதினம் வழங்கிக் கொண்டு வருகிறது. ஆனால் மத்திய அரசு உங்களை யார் 500 கிராம் வழங்கச் சொன்னது நாங்கள்தான் 425 கிராம் வழங்கச் சொன்னோமே என்று கேட்டார்கள். நான் இந்தியா ஒரே நாடுதான். டில்லியிலே இருக்கிறவர்களுக்கு 800 கிராம் தருகிறார்கள்; தமிழ்நாட்டிலே இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு 500 கிராம் கொடுக்கக்கூடாதா என்று கேட்டேன். அப்படியா என்று கேட்டுவிட்டு, சுவனிப்பதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதுவும் கிடைத்தால் நாம் மகிழ்ச்சி அடைவோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் மண்ணெண்ணெய் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் சொல்லி இருக்கிறார்கள். நகர்ப்புறத்திலே உள்ளவர்களுக்கு 10 லிட்டர் என்றால், கிராமப்புறத்திலே இருப்பவர்களுக்கு 3 லிட்டரா என்று கேட்டு இருக்கிறார்கள். அது ஒரு நியாயமான கேள்வி. நகர்ப் புறத்திலே மின்சாரமும் இருக்கிறது, கேஸ் அடுப்பும் இருக்கிறது. ஆனால் கிராமப் புறத்திலே குடிசைப் பகுதியிலே எந்த வசதியும் இல்லை. அந்த நியாயமான கோரிக்கையை இந்த அரசாங்கம் உரிய நேரத்தில் பரிசீலிக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தற்போது நம்முடைய மாநிலத்தில் கொள்முதலைப் பொறுத்தவரையில், எதிர்பார்த்த கொள்முதல் நடைபெறவில்லை. குறைந்தது 15 இலட்சம் மெட்ரிக் டன் நெல்லாவது கொள்முதல் நடக்கும் என்று நினைத்தோம். ஆனால் 8.75 இலட்சம் மெட்ரிக் டன் நெல்தான் நேற்று வரையிலே கொள்முதலாகி இருக்கிறது. இன்று நம்முடைய அரிசியினுடைய கையிருப்பு 4.8 இலட்சம் மெட்ரிக் டன்கள். இவற்றை வைத்துக்



[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

[1989 ஏப்ரல் 25]

கொண்டு எப்படி மாநிலத்திலே அரிசித் தட்டுப்பாடு இல்லாமல் செய்ய முடியுமோ அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. பி. எச். பாண்டியன், திரு. ரமணி போன்றவர்களெல்லாம், விவசாயிகளுக்காக பெரிய குரல் கொடுத்தார்கள். அதிலே யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. விவசாயிகளுக்கு இன்றையதினம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிற விலை நியாயமான விலை என்று இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஆனால், எதற்கெடுத்தாலும் நாம் மத்திய அரசாங்கத்தைத்தான் எதிர்பார்க்க வேண்டும். இந்த விலை நிர்ணயம் செய்யக்கூடிய அதிகாரம், மத்திய அரசாங்கத்திலே இருக்கிறது. அவர்கள் சொன்னதைப்போல, கோதுமை லாபி அதிகமாக வேலை செய்கிறதோ என்னவோ அது தெரியாது. ஆனால், நெல்லைப் பொறுத்தவரையிலே நாம் எவ்வளவுதான் காரணங்களை எடுத்துச் சொன்னாலும் மத்திய அரசாங்கம் அவற்றை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. இன்று Common Paddy என்ற வகைக்கு 160 ரூபாயும், சன்ன ரகத்திற்கு 170 ரூபாயும் fine varietyக்கு 180 ரூபாயும் ஒரு குவிண்டாலுக்கு என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள்.

இந்த விலை கட்டுப்பாடி ஆகாது என்று தமிழக அரசு கருதிய காரணத்தாலே, அவர்களை ஊக்குவிப்பதற்காக குவிண்டால் ஒன்றுக்கு 35 ரூபாய் நம்முடைய அரசாங்கம் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இதனாலே இந்த அரசுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 38 கோடி ரூபாய் இழப்பு ஏற்படுகிறது. இதையும் அதிகரிக்கக் கூடாதா என்று கேட்டார்கள். நம்முடைய திரு. சிங்காரம் கேட்டார். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீரையன் அவர்கள் வெட்டுத் தீர்மானத்திலே குவிண்டாலுக்கு 225 ரூபாயாவது நியாயமான விலை பெற்றுத்தர வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு 226 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்ற மகிழ்ச்சியான செய்தியையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உறுப்பினர்களைவிட ஒரு ரூபாய் அதிகமாகத்தான் இந்த அரசாங்கம் கேட்டிருக்கிறது என்பதிலேயிருந்து இந்த அரசாங்கத்தினுடைய உணர்வுகளை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் புரிந்து கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

இன்றையதினம் உணவுப் பொருளைப் பொறுத்தவரையிலே, என்னதான் ஒரு அரசாங்கம் கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டுமென்று நினைத்தாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்

1989 ஏப்ரல் 25] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

திரு.பி.எச். பாண்டியன் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டதைப்போல, கடத்தல் என்பது சமுதாயத்திலே ஊறி விட்ட ஒன்றாக இருக்கிறது. உற்பத்தி செய்கின்ற விவசாயிக்கு இலாபம் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் கடத்தக் கூடியவர்கள் பக்கத்திலே கேரளாவுக்குக் கொண்டு போய் ஒரு லோடுக்கு கிட்டத்தட்ட பத்தாயிரம் ரூபாயிலிருந்து பதினைந்தாயிரம் ரூபாய் வரையில் சம்பாதிக்கிறார்கள். இதைத் தடுப்பதற்காக இந்த ஆட்சி பொறுப்பேற்றுக் கொண்டவுடனே, எல்லா செக் போஸ்டுகளையும் சரியான முறையிலே கண்காணிக்கச் சொல்லி, நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டுதான் வருகிறது.

இருந்தாலும், காவல்துறையிலே ஃபுட் செல்-இலே இருக்கக்கூடிய சில அதிகாரிகளுடைய—நான் விவரமாகச் சொல்ல விரும்பவில்லை—துணையோடு கடத்தப்பட்ட காரணத்தினாலே, அந்த ஃபுட் செல்லிலே இருக்கக்கூடிய காவல்துறை அதிகாரிகளையெல்லாம் மாற்ற வேண்டுமென்று ஒரு முடிவெடுத்து தற்போது ஏறக்குறைய 265 பேர்களில் 165-க்கும் மேற்பட்ட அதிகாரிகள் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது மட்டுமல்ல; மீதியிருக்கின்ற 100 பேரையும் இன்னும் ஒரு மாத காலத்திற்குள்ளாக மாற்றிவிட்டு, புதிதாக எல்லோரையும் போடுகிறோம் என்பது மட்டுமல்ல; மூன்றாண்டுக் காலம், நான்காண்டுக் காலம் ஒரேயிடத்தில் இருந்தால், இந்தத் தவறுகள் நடக்கும் என்பதை இந்த அரசு உணர்கின்ற காரணத்தினாலே ஃபுட் செல்லிலே பணியாற்றக்கூடிய எந்த அதிகாரியாக இருந்தாலும் அவர்கள் ஓராண்டுக்கு மேலே அந்த இலாக்காவிலே பணியாற்றக்கூடாது என்ற முடிவையும் இந்த அரசாங்கம் எடுத்து இருக்கிறது.

இருந்தாலும்கூட அவர்கள் தவறுதான் செய்தார்களா, கடமையாற்றவில்லையா என்றால், கடமையையும் ஆற்றியிருக்கிறார்கள். சிலயிடங்களிலே சோதனைகளை நடத்தி, கடத்தலைப் பிடித்திருக்கிறார்கள்; தடுத்திருக்கின்றார்கள். இந்தக் கடத்தல் செய்கின்றவர்களைச் சட்டம் தடுத்துவிட முடியாது. நம் முடைய சமுதாயம் விழிப்போடு இருக்க வேண்டும். இருந்தாலும்கூட, இந்தக் கடத்தல் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்கள் இனிமேல் தொடர்ந்து அரிசி போன்ற அத்தியாவசியப் பொருட்களைக் கடத்துவார்களேயானால் கடுமையான சட்டத்தின் கீழ் ஆறு மாதங்கள் வரையிலே அவர்களைச் சிறையில் வைக்கலாமா என்பது போன்ற ஒரு சட்டத்தை, ஏற்கெனவே மத்திய அரசிலுள்ள சட்டத்தை அமல்படுத்தலாமா என்று இந்த அரசாங்கம் பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் இந்த நேரத்திலே வேதனையோடு தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்போலவே இன்றையதினம் நம்முடைய ரேஷன் கடைகளைப் பற்றியெல்லாம் பேசுகின்ற நேரத்திலே, தவறு



[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1989 ஏப்ரல் 25]

நடக்கின்றது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். தவறே நடக்கவில்லை என்று நான் வாதாட விரும்பவில்லை. 21,134 ரேஷன் கடைகள் இருக்கின்ற நேரத்தில், சில தவறுகள் நடக்கலாம். அங்கே பணியாற்றக் கூடியவர்கள் இதற்கு முன்பிருந்த ஆட்சியாலே நியமிக்கப்பட்டவர்கள்.

(பிற்பகல் 2-30)

2½ கிலோ சர்க்கரை என்று எடை போட்டுக் கொடுப்பார்கள். நான் போய் சோதனை போட்ட இடத்தில் 2 கிலோ தான் இருந்தது. அதற்காக அவர்கள் மீது நடவடிக்கைதான் எடுக்கலாமே தவிர வீட்டிற்கு அனுப்பிவிட முடியாது. கொஞ்சம், கொஞ்சமாகத்தான் திருத்த வேண்டியிருக்கிறது. இன்னமும் சொல்கிறேன், அப்படி அங்கே பணியாற்றக்கூடிய ஊழியர்களில் சில பேர் முன்பிருந்த ஆளுங்கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாகக் கூட இருக்கிறார்கள். கையில் பச்சை குத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பிறகு முன்னாள் முதல் வருடைய படத்தைக் கூட மாட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்காக இவர்களையெல்லாம் நாங்கள் . . . . .

திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எங்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரிகள் அல்லது ஊழியர்கள் தவறு செய்கிற நேரத்தில் நாங்கள் பொறுப்பாளி என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் ஆளுகிற காலத்தில் அதிகாரிகளை உண்டாக்கி எங்கள் காலத்தில் அவர்கள் இருந்து தவறு செய்தார்களே, அதற்கு அவர் பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் எந்தக் குற்றமும் சொல்லவில்லை. இருக்கிறார்கள். அப்படித் தான் நடந்து கொண்டு வருகிறார்கள். இருந்தாலும் இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று தான் சொல்ல வந்தேன். ஆனால் அந்தத் தவறுகளைத் தொடர்ந்து அனுமதிக்க முடியாது. முதல் தடவை என்ற காரணத்தால் ஒரு 'வார்னிங்', அடுத்து தொடர்ந்து தவறு செய்தார்களானால் கடுமையான நடவடிக்கை என்ற முறையில்தான் இந்த அரசாங்கம் இன்றையதினம் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர், அவர்கள் மேல் நடவடிக்கை எடுக்க மாட்டோம், 'வார்னிங்,' எச்சரிக்கை என்றெல்லாம்

1989 ஏப்ரல் 25] [திரு. பெ. சீனிவாசன்]

சொல்கிறார்கள். இது உணவுத்துறை. இதிலே எச்சரிக்கை, 'வார்னிங்' என்று போனால் நாள் நீடித்துக் கொண்டு போகும். தவறுகளை இன்னும் கொஞ்சம் சட்டப்படி செய்வதற்கு அவர்கள் கற்றுக் கொள்வார்கள். எனவே கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

**மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி :** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எடுத்த எடுப்பிலேயே கடுமையான நடவடிக்கை தேவையில்லை என்று தமிழகத்தின் முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் கருதிய காரணத்தால், மனிதாபிமானத்தோடு, ஆனால் அதே நேரத்தில் கடுமையாகவும் இருக்க வேண்டும். முதல் தடவை 'வார்னிங்' அடுத்து அந்தத் தவறைச் செய்வார்களானால் அவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை. வேலையிலிருந்து கூட நீக்குவதைப் போல நடவடிக்கை எடுக்கும்படி முடிவு செய்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்,

கடந்த ஆட்சிக்காலத்தில் 'சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட்' நடத்தி வந்த ரேஷன் கடைகளை, அங்கே பணியாற்றிய ஊழியர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்ற காரணத்தால் திடீரென்று ஒருநாள் ஒரு உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டு அவர்களை எல்லாம் வீட்டிற்கு அனுப்பிவிட்டு எல்லாக் கடைகளும் கூட்டுறவுத் துறையிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன. உடனே அந்தத் தொழிலாளர்கள் நீதிமன்றத்திற்குப் போனார்கள். நீதிமன்றத்தினுடைய படிக்கட்டுகளில் ஏறி ஏறி உச்ச நீதிமன்றம் வரையில் போனார்கள். கடைசியாக உச்ச நீதிமன்றம் ஒரு தீர்ப்பைத் தந்தது. அந்தத் தொழிலாளர்களை வீட்டிற்கு அனுப்பக்கூடாது என்ற ஒரு தீர்ப்பைத் தந்தது. முன்பிருந்த அரசாங்கம் அவர்களை நாங்கள் வீட்டிற்கு அனுப்பமாட்டோம் என்று சொல்லிக் கொண்டே 3,600 பேர்களுக்கு வேலையில்லாமல் நேற்று வரையில் சம்பளம் கொடுத்துக் கொண்டே வந்தார்கள். அரசாங்கப் பணம் இப்படி 3600 பேர்களுக்கு வேலைசெய்யாமல் கொடுத்துக் கொண்டிருப்பதை இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. எனவேதான் இந்த அரசாங்கம் அந்த 936 ரேஷன் கடைகளில் சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட்டில், — இருந்த 3,600 ஊழியர்கள்— யார் வேலை இழந்து இன்றைய தினம் வரையில் வேலை செய்யாமல் சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டு வருகிறார்களோ அவர்களிடம் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பிறந்த செப்டம்பர் 15-ம் நாள் முதற்கொண்டு அந்த 936 கடைகளும் அவர்களுக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டு அவர்கள் அந்தப் பணிகளில் நியமிக்கப்படுவார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). ஒரு பிரச்சினையைக் கேட்கலாம். அப்படியானால் இப்



[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1989 ஏப்ரல் 25]

போது கூட்டுறவுத் துறையில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு வேலை போய் விடாதா என்று. இந்த அரசாங்கம் அவர்கள் மீதும் அனுதாபம் கொண்டு, விரைவில் கூட்டுறவுத் துறை மூலம் நடத்தவிருக்கிற மதுக் கடைகளில் அந்த ஊழியர்களை நியமிக்கும்படி கூட்டுறவுப் பதிவாளர் கேட்டுக் கொள்ளப் பட்டிருக்கிறார் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்,

மூட்டை தூக்கும் தொழிலாளர்கள் பற்றி இங்கே சொன்னார்கள். நான் பல கொடவுகளில் போய்ப் பார்த்தேன், உண்மையில் அவர்கள் லாரிகளில் மூட்டைகளைத் தூக்கிப் போட்டுப் போட்டு அவர்களுடைய முதுகே ஒரு கேள்விக்குறியாகி இருக்கிறது. அவர்களுக்கு நிரந்தரமாக வேலை இல்லை. காண்ட்ராக்ட் என்ற முறையில் இருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கலந்து பேசினேன். அவர்கள் ஒப்புதலோடு சொல்கிறேன், யார் யார் அப்படி அந்த கொடவுகளில் பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அந்தத் தொழிலாளர்களை எல்லாம் நிரந்தரமாக்குவதற்கான நடவடிக்கைகள் இந்த அரசாங்கத்தால் மேற்கொள்ளப்படும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே ஐந்து கிலோ இலவச அரிசி போட்டதைப் பற்றி யெல்லாம் சொன்னார்கள். நான் இந்த மன்றத்திலே சொன்னேன். இதிலே அரசியல் இல்லை, அரிசி தான் இருக்கிறது. இந்த அரிசியை அனைத்துக் கட்சி உறுப்பினர்களும் சேர்ந்து வழங்குங்கள் என்று வேண்டுகோள் விடுத்தேன். திரு. சிங்காரம் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். கொடி கட்டலாமா என்று கேட்டார். எந்த அரசாங்க ஊழியரும் கொடி கட்டவில்லை, திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கொடியைக்கட்டி அரிசி வழங்க வேண்டுமென்று யாருக்கும் எந்தவிதமான உத்தரவும் பிறப்பிக்கப்படவில்லை. உங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும். ஒரு கட்சி என்றால் வெளியிலே சில நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவது உண்டு. அப்படி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தேர்தல் நேரத்தில் கொடுத்த வாக்குறுதியை முதன் முதலாக தமிழ் நாட்டில் நிறைவேற்றுகிறது என்ற மகிழ்ச்சியான செய்தியை மக்களுக்குத் தெரிவிக்கக் கூடிய வகையில், கட்சி அந்த நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகிறது. உடனே ரேஷன் கடைகளிலே கொடியைக் கட்டலாமா என்று கேட்பது நியாயம்தானா என்பதைச் சிந்திக்கவேண்டும்.

நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சிங்காரத்திற்குச் சொல்கிறேன். நாம் சுதந்திரம் பெற்று 42 ஆண்டுக்காலம் ஆகிறது. சுதந்திர நாள் கொண்டாடுகிறோம், நாம் தேசியக்கொடியைத்தான் ஏற்றப்போகிறோம். அங்கே காங்கிரஸ்காரர்கள்

1989 ஏப்ரல் 25] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

கொடியை கட்டுவதே யில்லையா? எப்படி அந்தப் பொது  
கழ்ச்சிகளிலே அந்தக் கட்சி, அந்த விழாக்களிலே ஈடுபடு  
கிறதோ, அப்படித்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்  
தொண்டர்கள், இந்த விழாக்களிலே ஈடுபட்டு இருப்பார்களே  
தவிர அரசாங்கம் எந்தவிதமான உத்தரவும் பிறப்பிக்கவில்லை  
என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆனாலும்கூட இதிலே கட்சி வேறுபாடின்றி எல்லாக் கட்சி  
களும் பங்கேற்று இருக்கின்றன. அண்ணா தி.மு.க.வைச்  
சேர்ந்த மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், ஒன்றியப்  
பெருந்தலைவர்களும், கிட்டத்தட்ட 16, 17 பேர்கள் அரிசி  
வழங்கியிருக்கிறார்கள், காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்  
15 பேர்கள் அரிசி வழங்கியிருக்கிறார்கள், மார்க்சிஸ்ட்  
கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தோழர்கள் பலர் அரிசி வழங்கியிருக்கிறார்  
கள் கம்யூனிஸ்ட் பார்ட்டி ஆப் இந்தியா, அந்தக் கட்சியைச்  
சேர்ந்தவர்கள் அரிசி வழங்கியிருக்கிறார்கள். பார்வர்டு  
பிளாக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அரிசி வழங்கியிருக்கிறார்கள்,  
இப்படி கட்சி வேறுபாடு இல்லாமல், (குறுக்கீடு).  
காங்கிரஸ்காரர்களுடைய பெயர் இருக்கிறது. நீங்கள்  
வேண்டுமானால் போகாமல் இருக்கலாம். அது மனவளத்  
தைப் பொறுத்தது. யாராவது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள்  
கலந்துகொள்ளவில்லை என்றால் அது மனவளமே தவிர  
அரசாங்கம் தடையாக இல்லை, எல்லாச் சட்டமன்ற உறுப்  
பினர்களுடைய பெயரையும் போட்டு விழா நடத்த வேண்டும்  
என்று இலாக்காவின்ரிடம் நாங்கள் சொல்லியிருந்தோம்.  
அதற்கு நேரம் இல்லாமல் என்கே போய்விடுமேர என்றுதான்  
அவசரமாக, சட்டமன்றத்திலே கூட நான் அழைப்பு விடுத்தேன்.  
எனவே இதுவரையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பால  
சுப்பிரமணியம் போன்றவர்கள் கலந்துகொள்ளாமல் இருந்  
தாலும், அடுத்து வருகின்ற விழாக்களிலே அவர்கள் அவசியம்  
கலந்து கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எஸ். ஆர். இராதா  
அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருந்தார்கள். அதுவும்  
தொழிலாளர் பிரச்சினையிலே பேசும்போது, திடீரென்று  
சம்பந்தம் இல்லாமலே பேசினார்கள். நான் மாண்புமிகு  
உறுப்பினர் திரு. ராதா அவர்களை மதிக்கக்கூடியவன், ஏன்  
என்றால், நீண்டகாலமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே  
இருந்தவர். அவர் குறிப்பிட்டதைப் போல, கலைஞருக்காக  
உழைத்தவர், நான் இல்லை என்று மறுக்கவில்லை. பல  
பொறுப்புக்களை எடுத்தவர், ஆனால், அப்படிப்பட்டவர்  
எல்லாம் இந்த அவையிலே பேசுகின்ற நேரத்திலே ஒரு  
பொறுப்புணர்ச்சியோடு, இது நடந்திருக்குமா, நடந்திருக்காதா,  
என்ன, ஏது என்ற விவரங்களைச் சேகரித்துப் பேசி இருந்தால்  
நான் மகிழ்ந்து இருப்பேன், அவர்கள் சொல்கிறார்கள்,



[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1989 ஏப்ரல் 25]

“சமீபகாலத்திலே நீங்கள் கொடுத்திருக்கிற இலவச அரிசி இருக்கிறதே, பல்வேறு இடங்களில் தவறாகக் கொடுக்கப்பட்டு, 3½ கிலோ, 4 கிலோ, 4½ கிலோ என்ற அளவிற்கு அரிசி கொடுத்ததிலே என்ன தவறு நடந்துவிட்டது. ஆனால் அந்தத் தவறு யார் தலையிலே விடிகிறது என்று சொன்னால், அரசினுடைய தலையிலேதான் விடியும், பல்வேறு அதிகாரிகளுக்குச் சொன்னோம், தொழிற்சங்கத்திலேயிருந்து எழுதிக் கொடுத்தோம், இன்றைக்கு அரிசி கொடுத்திருக்கிறார்கள். 5 கிலோ அரிசி இருக்கிறதா என்று பாருங்கள் என்று சொன்னோம், எங்களுடைய தொழிற்சங்கத்திலேயிருந்து 640 பேர்களை அரிசியை வாங்கி அளந்து பார்க்கும்போது, எவ்வளவு குறைந்தது என்றால், 2 கிலோவினிருந்து, அரைக் கிலோ வரையிலே குறைத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படிப் பார்த்தால், ஏறத்தாழ 30 லட்சம் பேர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிற அரிசியிலே மட்டும் 9 கோடி ரூபாய் யாரோ சாப்பிட்டு விட்டார்கள், என்று நான் இந்த இடத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்,” இப்படி ஒரு தவறு நடந்திருக்குமானால், யார் மீதோ பழியைப் போட்டுவிட்டு நான் ஒதுங்கிக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. என்னுடைய இலாக்காவில் ஏதோ ஒரு இடத்திலே ஒரு அரை கிலோ குறைந்தது: 2 கிலோ குறைந்தது, இரண்டு இடத்திலே என்று சொல்லுங்கள். நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் 9 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு யாரோ சாப்பிட்டு விட்டார்கள் என்றால், நான் சொல்கிறேன், அதை நிரூபித்தால் நான் அமைச்சர் பதவியிலிருந்து விலகுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

நான் ஏன் இதை வேதனையோடு சொல்கிறேன் என்றால் இந்தத் திட்டமே 7 கோடி ரூபாய்த் திட்டம், (சிரிப்பு) இதிலே போய் எப்படி 9 கோடி ரூபாய் ஊழல் நடந்திருக்கும் எனக்குத் தெரியவில்லை, ஆகவே பேசுகின்ற உறுப்பினர்கள் தயவு செய்து ஆதாரங்களோடு பேசுவது நல்லது என்பது மட்டுமல்ல. இன்னும் ஒன்றை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன், ஏதோ இந்த அமைச்சர்.....

திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், எல்லா எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களையும் அழைத்து அரிசி வழங்கும் விழாவை நாங்கள் பெருந்தன்மையோடு நடத்தினோம் என்று சொன்னார்கள். அதிலே, எனக்கு மாறுபட்ட கருத்து இல்லை. எங்களை எல்லாம் அழைத்தார்கள். நாங்கள் போகாததற்குக் காரணம், அங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருந்தார்கள், நாங்கள் அங்கே போய்ச் சேருகிற நேரத்திலே, ஏதாவது பிரச்சினைகள் வந்து விடக்கூடாது என்ற எண்ணத்தோடுதான் நாங்கள் ஒதுங்கி

1989 ஏப்ரல் 25] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

யிருந்தோம். இங்கே அமைச்சர் அவர்கள், நாங்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களைக் கொடியை மட்டும் கட்டச் சொல்லியிருந்தோம் என்று சொன்னார்கள். என்னிடம் ஒரு நோட்டீசை இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஊரிலேயும் எந்தெந்த ரேஷன் கடை என்று போட்டு, அந்த ஊரினுடைய கிளைச் செயலாளர், ஊர்னுடைய ஒன்றியச் செயலாளர், அந்தப் பகுதியிலே இருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எங்கெங்கே அரிசி கொடுப்பார்களா என்று சொல்லி, நோட்டீசை அடித்திருக்கிறார்கள். அங்கேயிருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழக சட்டமன்ற உறுப்பினர்களோ, சேர்மனோ அல்லது ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களோ வழங்கியிருந்தால் எனக்கு அதிலே மாறுபட்ட கருத்தில்லை,

(பிற்பகல் 2-40)

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே.கே. எஸ். எஸ். ஆர். அவர்கள் சொல்வதுலிருந்து நான் மாறுபடவில்லை. அவர் ஒன்றை நன்றாகக் கவனிக்க வேண்டும். 21,134 கடைகள் இருக்கின்றன. 21,134 சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தமிழ் நாட்டில் இருப்பார்களேயானால் அவர்களை வைத்துத்தான் போட்டிருப்போம். நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இருந்தால் அவர்களை வைத்துத்தான் போட்டிருப்போம். அரசு ஆணை வெளியிடுகின்ற நேரத்திலே நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், மாநிலங்கள் அவை உறுப்பினர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், ஒன்றியப் பெருந்தலைவர்கள், ஊராட்சிமன்றத் தலைவர்கள், பேரூராட்சி மன்றத் தலைவர்கள், உறுப்பினர்கள இவர்கள் எல்லாம் எங்கேயாவது இல்லாமல் இருந்தால், பொது நல ஊழியர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்களை வைத்து அரிசி வழங்கலாம் என்று சொல்லியிருந்தோம். அந்தப் பகுதியில் இருக்கக்கூடியவர்கள் ஒரு வேளை திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் செயலாளர்களைப் பொது நல ஊழியர்களாகக் கருது இருக்கக்கூடும். (சிரிப்பு) எனவே இதிலே எந்தவிதமான தவறும் நடந்ததாக நான் நினைக்கவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்ன குறைபாடுகள் இருக்குமானால், அதைக் கூட அடுத்த முறை வழங்குகின்றபோது, வேறுபாடுகள் இருக்குமேயானால், அதைப் போக்கிக் கொள்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். நான் ஒன்றை மட்டும் இங்கே சொல்கிறேன். ஏதோ இந்த அமைச்சரவையிலே உட்காாந்து கொண்டு, ஏதோ நாங்கள் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறோம். ஏதோ ரூ. 9 கோடி எல்லாம் யாரோ சாப்பிட்டார்கள் என்று சொல்லக் கூடியவர்களுக்குச் சொல்கிறேன். இந்த அமைச்சரவையில் இருக்கின்றவர்கள் இந்த ஐந்து ஆண்டுக் காலத்திலே எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் நீங்கள் ஊழல் குற்றச்சாட்டுகளைச் சுமத்துகின்ற



[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1989 ஏப்ரல் 25]

அளவிற்கு நிச்சயமாக நாங்கள் நடந்துகொள்ள மாட்டோம் என்பதை நான் உறுதியாக தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நான் இன்னும் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். இந்த அமைச்சர் பதவியிலே இருப்பதைவிட திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவராக டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் 10 ஆண்டுக்காலம் இந்த நாட்டிலே பணியாற்றியபோது அவர் பக்கத்திலே இருந்ததைத்தான் நான் இன்னமும் பெருமையாகக் கருதுகிறேன். ஏனென்று சொன்னால், அவரைப் போல் இன்னவர்களை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் இந்த நாட்டில் இல்லை. இன்றைய தினம் நான் அமைச்சராக இங்கே இருப்பதை எண்ணிப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் 1976 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் இரண்டாம் நாள் எங்களை ‘‘மிசாவில்’’ சிறைச்சாலையிலே அடைத்து எங்களைக் கொடுமைப்படுத்தித் தாக்கிய நேரத்தில் நான் இறந்து போயிருந்தால், இன்று 13 ஆண்டுகளாகி இருக்கும். இங்கே தம்பி திரு. மு.க. ஸ்டாலின் அடிபட்டார்களே, அவர் இறந்து போயிருந்தால் 13 ஆண்டுகள் ஆகியிருக்கும். எங்கள் வாழ்க்கையிலே நாங்கள் வாழ்ந்துகொண்டு இருப்பதையே ஒரு போனசாகக் கருதுகிறோமே தவிர, அமைச்சர் பதவியை நாங்கள் போனசாகக் கருதவில்லை.

அதுமட்டுமல்ல, நான் இன்னமும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். தமிழ் வாழ்க என்று சொன்ன ஒரு குற்றத்திற்காக எங்களுடைய தலைவர் கலைஞரும், பேராசிரியரும், மற்றவர்கள் எல்லாம் தண்டிக்கப்பட்டு, அவர்கள் சிறைச்சாலையிலே அடைக்கப்பட்டு 25000 பேர்கள் தமிழ்நாட்டிலே ஒரே நாளில் விடுதலை செய்யப்பட்டார்கள். ஆனால் இன்று முதல்வராக இருக்கின்ற சுலைஞரும், நானும், கென்னடி போன்ற ஒரு மாணவர் அணியைச் சார்ந்த தம்பியும், இவர்கள் எல்லாம் அவருக்குப் பக்கத்திலே 5 பேர் இருந்தோம். எங்களை மட்டும் தனியாகப் பிரித்து மீண்டும் ஒரு முறை 15 நாட்கள் சிறைச்சாலையில் இருக்கவேண்டுமென்று தீர்ப்பு வந்தது. நான் தீர்ப்பைச் சொல்லவில்லை. அப்படி அந்தத் தீர்ப்பு வந்த 1987 ஜனவரி மாதம் 30 ஆம் நாள் சிறைக்குள்ளே போகிறோம். போனவுடனேயே அதிகாரியினுடைய பார்வை வேறு விதமாக மாறிற்று. அன்று வரையில் அரசியல் கைதுகளான எங்களுக்குத் தண்டனை கொடுக்கப்பட்ட காரணத்தால் நாங்கள் கிரிமினல் குற்றவாளிகள். எனவே உள்ளே நுழைந்தவுடன் எங்களுக்கு விதுமுறைகளைச் சொன்னார்கள்; இப்படி இப்படி நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்று, நாங்கள் கவலைப்படவில்லை. அதற்கு மறுநாள் 7 ஆண்டுக்காலம் முதலமைச்சராக இருந்த கலைஞருக்கு, இந்த நாட்டிலே தமிழுக்குத் தொண்டாற்றிய ஒரு தலைவருக்கு, 50 ஆண்டுக்காலம் பொது வாழ்க்கையிலே தன்னுடைய வாழ்நாளைக் கழித்த ஒருவருக்கு சிறை அதிகாரிகள் சாதாரண கிரிமினல் குற்றவாளிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற கைதி உடைகளைக் கொண்டு வந்து கையிலே

1989 ஏப்ரல் 25] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

கொடுத்து, அதை அவர் போட்டுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னபோது அந்த ஒருநாள் தான் என்னுடைய வாழ்க்கையிலேயே நான் வேதனைப்பட்டிருக்கிறேனே தவிர, மீதி நாட்களில் நாங்கள் எதைப் பற்றியும் கவலைப்படவில்லை. இருந்தாலும் நான் வேதனைப்பட்ட நேரத்தில் அவர் சொன்னார், ஏன் கலங்குகிறீர்கள் என்று கேட்டார். உங்களுக்காக என்கின்றேன். ஆம், தமிழுக்காக வருத்தப்படக் கூடாது. அதற்காக அணிந்துகொள்வோம் என்ற அவர், அந்த உடையை அணிந்தபோது, இன்று சொல்கின்றேன். அன்றைக்கு இருந்த ஆட்சி, நிச்சயமாக வேறு எதற்காக மாறாவிட்டாலும், முதலமைச்சராக இருந்த ஒருவருக்கு ஒரு கைதி உடை கொடுத்து, வேடிக்கை பார்த்ததே, அதற்காகவாவது இந்த நாட்டிலே ஆட்சி மாறாதா என்று நினைத்தவர்களிலே நானும் ஒருவன். அப்படியெல்லாம் நடந்தது. எனக்கு இருந்த பெருமை எல்லாம், அப்படி அவர் கஷ்டப்படும்போது அவர் பக்கத்திலே இருந்தேனே என்ற அந்த நிலையை எண்ணித்தான் நான் பெருமைப்படுவேனே தவிர, அமைச்சர் பதவியிலே ஏதோ நான் பெருமைப்படுபவதாக தயவு செய்து யாரும் நினைக்கக்கூடாது என்று தெரிவிக்கின்றேன். அதே நேரத்தில் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் தேர்தல் நேரத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தேர்தல் அறிக்கையில் ஆண்டிற்கு மூன்று முறை இலவச அரிசி கொடுப்போம் என்றார்கள். கொடுத்திருக்கிறோம். குறைபாடுகள் இருக்குமேயானால், அதை நாங்கள் களைவதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கின்றோம். அந்த 5 கிலோ அரிசி கொடுத்த நேரத்திலே ஏழைகள் எந்த அளவிற்கு வரவேற்றார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்த்த நான், இந்த ஆட்சியிலே உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கின்ற டாக்டர் கலைஞர் அவர்களிலிருந்து, நமது கல்வி அமைச்சர் பேராசிரியர் அவர்களிலிருந்து எங்களை எல்லாம் ஆளாக்கிய அண்ணா அவர்களிலிருந்து நான் எண்ணிப் பார்த்தேன்.

இந்த நாட்டிலே வறுமை இருக்கிறது. மக்கள் பட்டினியாலே வாடுகிறார்கள். அதிலேயும் வறட்சி இருக்கிற நேரத்திலே ஏதாவது அரிசி இன்னும் கிடைக்காதா என்று எதிர் பார்க்கிறார்கள். நம்முடைய சி.பி.ஐ. யினுடைய நிர்வாகக் குழுவிலே கூட ஒரு தீர்மானம் போட்டிருந்தது. மாதத்திற்குப் பத்து கிலோ அரிசி இலவசமாக வழங்க வேண்டும் வறட்சி காரணமாக என்று நம்முடைய திரு. மாணிக்கம் தலைமையிலே இருக்கக்கூடிய அந்தக் குழு தீர்மானம் போட்டதைப் பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். ஆக இந்த நிலைமைகளையெல்லாம் எண்ணிப் பார்க்கிற இந்த அரசாங்கம் இந்த ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 15ஆம் தேதி, எங்களையெல்லாம் உருவாக்கிய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய பிறந்த நாள் அன்று 5 கிலோ இலவச அரிசி வழங்கும் என்ற மகிழ்ச்சியான செய்தியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).



(திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி)

[1989 ஏப்ரல் 25]

அதைப்போலவே இன்றையதினம் எத்தனையோ இன்னல்களுக்கு இடையிலே தமிழுக்காக, தமிழனுக்காக, தமிழ் இனத்திற்காக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற இன்றைய முதல்வரடாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் 50 ஆண்டுக் காலம் பொது வாழ்க்கையிலே கழித்து பொன் விழாக் கண்டிருக்கக்கூடிய இந்த ஆண்டில், 1989-ஐன் 3ஆம் தேதி அவர்களுடைய பொது வாழ்க்கைக்கு வயது-50 நிறைவு பெற இருக்கிறது. எனவே அவருடைய பெயராலேயும் ஐன் மாதம் 3ஆம் தேதி 5 கிலோ அரிசி இலவசமாக வழங்கப்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

இன்னும் எத்தனையோ பிரச்சினைகளைப் பற்றி தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கருதினாலும் கூட—காலத்தினுடைய அருமை கருதி, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எவ்வளவோ கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் மனத்திலே வைத்துக் கொண்டு—நம்முடைய மாண்புமிகு திருமதி ரமணி அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது முதலமைச்சர் கவனிக்க வேண்டிய விவகாரம். பனை மரத்தில் ஏறுகின்றவர்கள் பற்றியும் அவர்களுடைய உரிமை பற்றியும் சொன்னார்கள். அது போல எந்தெந்தப் பிரச்சினைகள் இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டதோ அவைகளையெல்லாம் குறித்து வைத்திருக்கிறேன்—அடுத்த ஆண்டு உணவு—சூட்டுறவு பற்றிய மானியம் வரும்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்ன அந்தக் கருத்துக்களின் பேரில் இலாக்கா எடுத்த நடவடிக்கை என்ன என்பதையும் அச்சிட்டு உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்க இருக்கிறேன் என்பதையும் மகிழ்ச்சியோடு இந்த அவையில் தெரிவித்துக் கொண்டு, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கொடுத்த வெட்டுத் தீர்மானங்களைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஏற்கும்படி அவை உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மதிப்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு கவனம் வேண்டும். மணி 2-47 ஆகிறது என்பதை நினைவில் வைத்துக் கொண்டு தொடரலாம்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கிற அரிசியைப் பற்றி இங்கே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மத்திய அரசாங்கத்திற்கு என்று கொள்முதல் செய்வதற்குத் தனியாக நிலம் கிடையாது. மாநிலங்களிலே இருந்துதான் அவர்கள் கொள்முதல் செய்கிறார்கள். எந்த மாநிலத்திலேயிருந்து அரிசி கொள்முதல் செய்யப்படுகிறதோ அந்த மாநிலத்தில் அரிசித் தட்டுப்பாடு ஏற்படுகிற நேரங்களில்தான் அரிசி அந்த மாநிலங்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது என்றாலும் முன்பு முதல்வராக இருந்த

1989 ஏப்ரல் 25] (திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்)

மாண்புமிகு எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டதற்கு இணங்க 40 ஆயிரம் டன் ஒரு மாதத்திற்கு இங்கே வறட்சியின் காரணமாகத் தரப்பட்டது. அதே அளவுதான் ஆளுநர் ஆட்சியிலும் தரப்பட்டது. பிறகு டிசம்பர் மாதம், ஜனவரி மாதத்திலே அரிசி வரத்து, நெல் வரத்து மார்க்கெட்டிலே முழுமையாகக் குறைந்து போய், கொள்முதல் செய்ய முடியாத நிலைமை ஏற்பட்ட காரணத்தாலே இங்கே அரிசித் தட்டுப்பாடு ஏற்படக் கூடாது என்று ஆளுநர் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க 80 ஆயிரம் டன் வழங்கப்பட்டது. அதுதான் உண்மையான நிலைமை.

பிறகு ஜனவரியிலே மார்க்கெட்டுக்கு நெல் வர ஆரம்பித்து, அரிசி கொள்முதல் ஆரம்பமாகிவிட்டது என்பதை நாம் கருத்திலே கொள்ள வேண்டும். அதனாலேதான் பிப்ரவரியிலே குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். அது மட்டும் அல்ல, இங்கே அமைச்சர் அவர்கள் ஆணைத்தாமாக இரு விஷயங்களைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். 12 கிலோ அரிசியை எந்த வகையிலேயும் குறைக்க மாட்டோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப் பொறுத்தவரையில் சென்ற மாதம் தாக்கீது பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது என்று பல கடைகளிலேயிருந்து நான் அறிகிறேன். ரேஷன் கார்டுகளுக்கு அரிசி 40 சதவீதம் குறைக்க வேண்டும். அதேபோல சர்க்கரை 20 சதவீதம் குறைக்க வேண்டுமென்று தாக்கீது பிறப்பிக்கப்பட்டு சென்ற மாதத்திலேயிருந்து அரிசி 40 சதவீதக் குறைப்பும் சர்க்கரைக் குறைப்பும் இருக்கிற காரணத்தாலே வெளி மார்க் கெட்டிலே விலை ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது.

அதைப்போல இன்னொரு விஷயம், மத்திய சர்க்காரை நாங்கள் குற்றம் சுமத்துவதில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள், ஒவ்வொரு ரேஷன் கடையிலேயும் மத்திய சர்க்கார் நிர்ணயித்த விலையைக் குறிப்பிட்டு அதில் நாங்கள் 20 பைசா குறைத்திருக்கிறோம் என்று நோட்டீஸ் ஒட்டியிருக்கிறார்கள். இங்கே கேள்வி கேட்டபோது நிச்சயமாக அரசாங்கம் அதைச் செய்ய வில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் வினியோகத்துறை அதிகாரி கையெழுத்திட்டு அனுப்பப்பட்டதை அங்கே ஒட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதை அவருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து இந்த முறைகளை மாற்றுவார்களா என்பதை அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 2-50)

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கம் அப்படிப்பட்ட உத்தரவுகளைப் பிறப்பிக்க வில்லை. எங்கேயாவது புகார் வருமேயானால் நிச்சயமாக அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கும்.



[1989 ஏப்ரல் 25]

**திருமதி ரமணி நல்லதம்பி :** பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகின்ற வேளையிலே அந்தத்தனி நபர் பல கடைகளை வைத்திருக்கிறார் என்று கூறினேனே, அதை ஆய்வு செய்து என்ன முடிவு எடுத்திருக்கிறார்கள்? நடவடிக்கை எடுப்பார்களா என்று அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

**மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி :** தலைவர் அவர்களே, இவை கூட்டுறவுச் சங்கம் நடத்துகின்ற கடைகள். எந்த காரணத்தைக் கொண்டும் ஒரு நபர் பல கடைகளை நடத்த முடியாது. ஒரு சமயம் அம்மையார் அவர்கள் சொல்வதைப் போல பினாமி பேரிலே நடத்துவார்களானால் அதுபற்றி இந்த அரசாங்கம் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கும்.

**திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் :** தலைவர் அவர்களே, வழக்கமாக ரம்ஸான் மாதத்தில் கண்ட்ரோல் விலையில் பள்ளி வாசல்களில் கஞ்சி காய்ச்சுவதற்காகக் கொடுக்கப்படுகின்ற அரிசியும், குருணையும் இந்த ஆண்டு கொடுக்கப்படவில்லை. அது ஏன் என்று கேட்டேன். அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லவில்லை. திருநாளுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய சர்க்கரை குறித்துக் கேட்டேன். அந்த இனிப்பான செய்தியும் வரவில்லை. அதே நேரத்தில் 15 கிலோ வழங்கப்படுவது தீபாவளிக்கு மட்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறீர்கள். எனவே, பொங்கல், புத்தாண்டு என்பது பொதுவானது. தீபாவளிக்கு என்று தனிமைப்படுத்திக் காட்டி இருக்கிறீர்கள். தீபாவளி நேரத்திலே இஸ்லாமியர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. கிருஸ்துவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அவர்களுக்கு அவரவர்களுடைய பண்டிகை நேரத்தில் கொடுப்பது தான் முறையாக இருக்கும். அதைக் குறித்தும் நான் கேட்டிருந்தேன். அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லவில்லை. விளக்கம் வேண்டும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

**மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி :** தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பண்டிகையையொட்டி, மசூதிகளிலே குருணை, நொய், அரிசி கொடுப்பதைப் பற்றிக் கேட்டார்கள். இதற்கு முந்தைய அரசு எப்படிப்பட்ட நடைமுறைகளைப் பின்பற்றியதோ அதே நடைமுறைகளைப் பின்பற்றி நிச்சயமாக ரம்ஸான் பண்டிகைக்குத் தேவையான உத்தரவை இந்த அரசு பிறப்பிக்கும். தீபாவளிக்கு 5 கிலோ கொடுக்கிறார்களே, ரம்ஸானுக்குக் கொடுக்கக் கூடாதா என்கிறார்கள். நிதிநிலைமை ஓரளவிற்கு பெருகி . .

**மாண்புமிகு பேராசிரியர் கூ. அன்பழகன் :** ஓரே, கார்டிலே பண்டிகைக்குப் பண்டிகை வாங்கலாம். எந்தப் பண்டிகையிலே வேண்டுமானாலும் வாங்கலாம் என்ற விவரம் கேட்கிறார்.

**மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி :** தலைவர் அவர்களே, அதிலே நிர்வாகச் சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. யாருக்கு என்று

1989 ஏப்ரல் 25] (திரு. ஆற்காடு டி. வீராசாமி)

அந்தக் கார்டுகளைப் பார்த்து இல்லாமியர்களை பிரிக்கலாம். கிருஸ்துவர்களைப் பிரிப்பது என்பது கடினம். யார் கிருஸ்துவர், யார் இந்து என்று பெயர்களைப் பார்த்து மட்டும் பிரித்துவிட முடியாது. எனவே நிர்வாகத்திலே சில சிக்கல்கள் இருக்கின்ற காரணத்தினாலும், இதை வழங்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இல்லாத நிலையிலும் இதைப்பற்றி அரசாங்கம் இப்போது எந்த நடவடிக்கையும் எடுப்பதற்கில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கின்றபோது பண்ணைக் குளங்கள் என்று ஒரு புதிய திட்டத்தை அறிவித்தார்கள். மழைக் காலத்திலே தண்ணீரைத் தேக்கி வைப்பதற்கு என்று, நீண்ட நெடுங்காலமாக இருந்த குளங்கள் எல்லாம் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டு அங்கே வீடுகளும், கடைகளும் வந்திருக்கின்றன. என்னுடைய தொகுதியிலே இருக்கின்ற பல பள்ளங்களிலே பலர் விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தினாலே அதிகாரிகளைப் பார்த்து வெள்ளம் வராமலேயே வேறு இடத்திலே தடுத்துத் திருப்பி விடுகிறார்கள். ஆக ஏற்கெனவே இருந்த குளங்களில் இருக்கின்ற ஆக்கிரமிப்பை அகற்றுவதற்கு அரசு முனையுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

எ  
மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, அது சம்பந்தமாக பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது ; இப்போது வாக்கெடுப்பு.

கோரிக்கை எண். 23—கூட்டுறவு.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றதாகக் கருதப்பெற்றது.

திரு. கோ. வீரையன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி: “ மானியக் கோரிக்கை எண். 23—கூட்டுறவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 78,24,01,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும் ”.



530 மானியக் கோரிக்கைகள், 1989-90—விவாதமும்,  
வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி.

(பேரவைத் தலைவர்) [1989 ஏப்ரல் 25]

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று,  
நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்  
பெற்றது.

கோரிக்கை எண். 35—நுகர்பொருள் வழங்கல்.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால்  
அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன்,  
திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றதாகக் கருதப்பெற்றது.

திரு. என். பழனிவேல் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம்  
பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்  
பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள  
கேள்வி : “மானியக் கோரிக்கை எண். 35—நுகர் பொருள்  
வழங்கல் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,17,86,37,000-க்கு மேற்  
படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று,  
நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்  
பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய  
நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை (26-4-1989) காலை  
9-00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2-54 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப்  
பெற்றது.

சாய்மையே வெல்லும்  
TRUTH ALONE TRIUMPHS